

புதி :

ஸ்தோத்ரம்

3

மணவாள மாமுனிகளே

(க.)

மணவாள மாமுனிகள் வை

மணவாள மாமுனிகள் விஷயமாக பலகை

விதிகள் கொண்ட

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸேவாபாக்யம்

(பொழிப்புரையுடன்)

இளவ

ஸ்ரீமாத் தேவநாபாயக்கம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றியது.

சுரு

சென்னை

புறநாடு அச்சுக்கடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1943

[0-12-0]

ஸ்தோத்ரம்

3

श्रीः

மணவாளமா முனிகளே

(க)

श्रीमद्वरमुनये नमः ।

மணவாளமா முனிகள் திருவடிகளே நம:

श्रीवैष्णवसौभाग्ये

॥ श्रीशैलेशदयापातस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்யத்தில்

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரஸ்தோத்ரம்.

— : (0) : —

शं नो मित्र इतीरयन्तु कतिचिच्छं नो भवत्वयमे-

त्येवं केचन चक्षतां मम पुनस्तचादशीवृक्तिषु ।

अद्वालेशलवोऽपि नास्ति, सततं जिह्वा समाप्रेडयेत्

शं नो रम्यवरोपयन्तु यमिराड् भूयादितीमामृचम् ॥ १ ॥

(பொழிப்புரை.) * மம் கோ மித்ரா : * என்றும்
மம் கோ பவத்வரயமா * என்றும் சொல்லுமவர்கள்
அடியே சொல்லிக் கொண்டிருக்கட்டும் : அடியே
அவ் அந்தகைய உக்திகளில் சிந்தும் ஆஸ்னதயில்லை ;
கோ நம்யவரோடயக்த்ருயமிராட் பூயாத் * [மணவாள
முகிகளே நமக்கு கோமங்காராகக் கடவர்] என்று

என் வைபவம்—அநுபந்தம்.

அது காக்கு அநவாதம் ஆவருத்தி

(க)

कतिचिद्रामानुजेति ह्य-

माधवाच्युत हरे नारायणेतीतरे ।

त मा स निपतन् कर्णे मदीये पुनः

विवरोपयन्मुनिरित्याख्यैव कर्णामृतम् ॥ २ ॥

ரங்கம் ரங்கமிதி ப்ரபாந் கருபநாஸ்கலகாநிஷாப *
கிற சாஸ்த்ரத்தை வடிவொத்தி இருமல் அம்மல்
ரில் ரங்கம் ரங்கமென்றாரும், ஆசார்ய காம ஸங்கீர்த்
தமே உத்தேச்ய மென்று கொண்டு 'ராமானுஜ!'
என்பாரும், கேசவா! மாதவா! என்று பகவத்காம கீர்த்
தகம் பண்ணுவாரும் இவ்வுலகில் பலர் இருக்கட்டும்.
அப்படிப்பட்ட கீர்த்தவர்கள் என்காதிந் கிறவேவேண்
டா: மணவாளமாமுனிகளென்றே திருவம்மே எனக்
குக் கர்ணாமிருதமாகும். (உ)

ईशानोऽपि न दैवतं न च विधिर्नो वासवो नार्यमा

किं तु श्रीपतिरेक एव भगवान्नारायणो दैवतम् ।

इत्येवं कथयन्ति वैदिकवराः चित्तं मदीयं पुनः

सिद्धान्तं सुदृढं विभर्ति वरयोगीन्द्रः परं दैवतम् ॥ ३ ॥

"சிவன் பிரமன் இந்திரன் ஸௌர்யன் இவர்கள் ஒ
வரும் தெய்வமன்று, மூமக் காராயணனே பரதெய்வம்
என்று வைதிகர்களின் ஸித்தாந்த மிருத்தர்தாம் அடி

ஐன்னத்திற் பதிந்த ஸித்தாந்தம் மணவாளமாழனிகளே
பாதெய்வமென்று. (௩)

शक्तो नैव समापतिरसुमधुरैस्सूक्तैर्बुधानां मनो
हर्तुं, किंतु पराशरप्रभृतिभिर्वश्यामहे तद्विरा ।
आचार्यो वस्योगिराडिह भुवि स्थिरं समेत्य स्वयं
सूक्तीर्दिव्यसुधामयीरुपदिशन् विद्वन्मनः कर्षति ॥ ४ ॥

எம்பெருமானே பாதெய்வமென்று கொண்டாடப்
பட்டாலும் அப்பெருமான் செவிக்கிரிய செஞ்சொற்க
ளாலே விவேகனின் மனத்தைக் கவர வல்லவனல்லன் ;
ஏன் ? ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் பகவத்கீதை முதலியவற்
றில் அப்பெருமானருளிச்செய்த நிவ்ய ஸூக்திகள் பல
இல்லையோ வென்னில், வ்யாஸ பராசராதி மஹர்ஷிகள்
எதையோ எழுதிவைத்து பகவத்வாக்யமாக கம்மை வஞ்
கிக்கிருர்களத்தனை ; மணவாளமாழனிகளோ வென்னில்
அப்படியல்லாமல் கோகத் திருவவதரித்தருளி அமுத
மன்ன மென்மொழிகளைத் தாமே யருளிச்செய்து அறிஞர்
களின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்கின்றார். (௪)

ऐश्वर्यं किमपि प्रपद्य कतिचिहृक्ष्मीकटाक्षोदितं
हन्त ! स्वानभिमन्वते निरुपमान् किं नश्वरैश्वर्यतः ।
अत्रामुत्र च नित्यभोग्यमतुलं श्रीरम्ययोगीश्वर-
श्रीसूक्त्याह्वयशेवधिं निरवधिं लब्ध्वा सुधन्या वयम् ॥

சிலர் லக்ஷ்மீகடாக்ஷத்தாலாகும் சிந்து செல்வத்
தைப்பெற்றுத் தங்களை ஒப்பற்றவர்களாக மதிக்கின்றார்
கள் ; அந்த அழியுஞ் செல்வத்தினால் என்னதும் ? உபய
விபூதியிலும் சிதம்போக்யமும் எல்லெற்றதுமான கிதி
அடியேனுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது ; அந்த கிதிக்கு
மணவாளமாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்தியென்று பெயர் ; அப்
படிப்பட்ட கிதியைப் பெற்றுள்ள அடியேனே மிகவும்
தன்மன். (இ)

लक्ष्मीशो भगवान् पुरा रघुपतिः कृष्णध भूत्वा क्षितौ

विश्रामित्रमुखेषु शिव्य इव सन् वैरस्यमेवावहत् ।

अर्चयामथ सोऽभिराममनघं दिव्यं गुरुं दुस्त्यजं

प्रेप्सुः श्रीवरयोगिनं गुरुपदे विन्यस्य धन्यस्सदा ॥ ६ ॥

எம்பெருமான் முன்பு ராமபிரானுடும் கண்ணபிரா
னும் அவதரித்து விச்வாமித்ரர் ஸாந்திபிசிபோல்வாரி
டத்தில் சிஷ்யனாகிடுத்து, அவர்கள் ஜீதேந்திரியர்களன்
றிக்கே சிதம்பஸம்ஸாரிகளாகிடுக்கும் படியைப் பிறகு
தெரிந்துகொண்டு அத்தோ! ஆசார்யத்வ பூர்த்தியில்லாத
இவர்களையா காம் ஆசார்யராக வரித்தோமென்று எம்
பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுப்புற்றேயிருந்தது. அக்
குறையை அர்க்காவதாரத்தில் நீர்த்துக்கொள்ள விரும்பி
ஓரூரானும் விடவொன்னாத ஆசார்யரைப் பெற விரும்பி
ஆசார்யத்வ பூர்த்தியுடைய மணவாளமாமுனிகளை
ஆசார்யராக வரித்து கருதக்குறியாகினன். (ஈ)

एष श्रीवरयोगिराद्विशदवाक्चूडामणित्वप्रथां
 धत्ते, सत्यमुपाधिरेष कलपाऽप्यन्योचितो नैव हि ।
 निस्सन्देहविपर्ययं सुललितं व्यथोक्तिवैदेशिकं
 सारस्वादुवचोमयं विवरणं विख्यातमस्यैव हि ॥ ७ ॥

மணவாளமாழாரிகளுக்கு விசுவாக் திகாமணி
 யென்கிறிருது ப்ராஸித்தமானது ; உண்மையில் இந்த
 னிருது இவரோருவர்க்கே தகுமேயன்றி மற்றெவர்க்கும்
 ஏற்காது. ஏனெனில், ஸக்தேதறிக்க இடமில்லாமலும்
 விபரீதார்த்தங்கொள்ள வொட்டாமலும் வம்புவார்த்தை
 களுக்குச் சிறிதும் இடமளிக்காமலும் மிகவும் வலிதமாய்
 பாம்போக்யமான ஸ்ரீஸூக்திகள் கிரம்பிய வியாக்கியா
 னங்களை அருளிச் செய்தவரென்கிற புகழ் மாழாரிக
 ளுக்கே அஸாதாரணமன்றோ. (எ)

(अथ वा श्लोकान्तरम् ।)

एतत्पथ्यवचो मदीयमनघं कर्णामृतं श्रूयतां
 श्रीमत्सुन्दरयोगिनस्सुमधुरा वृत्तिस्सदा सेव्यताम् ।
 तत्तादृग्गुणशेवधिर्गुरुवरो यः कोऽपि वा भूतले
 भूतः किं भवितेति शुद्धविषणैस्सद्भिः क्षणं चिन्त्यताम् ॥

எனது செவிக்கினியதோர் செஞ்சொல்லைக் கேண்
 மின் ; மணவாளமாழாரிகளின் மதுரமான ஸ்ரீஸூக்தி
 களை இடைவிடாது ஸேவித்துப் பாசுவர்கள் : அவரைப்

போன்ற ஹோராகிரியர் இதுகாறும் இக்கிலவலகில் அவ
தரித்ததுண்டா? இனிபாகிலும் அவதரிக்க முடியுமா
வேன்று கன்மதிமுடையர்! சிந்தித்துப்பாருங்
கள். (அ)

शान्तिर्दान्तिरितीदृशा गुणगणा आवश्यका देहिनाम्
इत्येवं बहवो लिखन्ति कृतिषु स्वीयासु गाम्भीर्यतः ।
तत्तादृग्गुणसंपदां निलयनं को वा गुरुस्स्यादिति
स्वान्ते चिन्तयतां मुनिर्वरवरो नित्यप्रतिष्ठो भवेत् ॥ ९ ॥

சமம் தமம் முதலிய ஆத்மகுணங்கள் சேதகர்க
ளுக்கு அவசியம் வேண்டியவைமேன்றும் அவரவர்கள்
தங்கள் நூல்களில் கம்பிரமாக எழுதிவைக்கிறார்கள்.
ஆனால், அந்தத் திருக்குணங்களுக்குக் கொள்கலமான
ஹோரிகிரியர் யாவர்? என்று சிலர் சிந்திக்கப் புகுந்தால்
அவர்களின் உள்ளத்தில் மணவாளமாமுனிகளை குடி
கொண்டிருக்கக் கூடியவர். மாமுனிகளைப் போன்ற
சமதமஸம்பந்தர் வேறொருவருமில்லை. (க)

अन्तर्वाणिवरानमत्सरधियस्तंसेव्य विज्ञापये
प्रेक्षध्वे ननु भूयसीर्गुरुवरैस्तैस्तैः प्रणीताः कृतीः ।
श्रीमद्रस्यवरोपयन्तमुनिराट्श्रीसुस्त्रिसौवादयं
किं कस्यापि गुरुत्तमस्य वचसि प्रैक्षि स्फुटं कथ्यताम् ॥

அஸ்தமைய மற்ற வித்வான்களை அடிபணிந்து ஒன்று
விண்ணப்பம் செய்கிறேன்; சிங்கள பலபல ஆசாரியர்கள்

இயற்றிய பல தூல்களைப் பார்த்திருக்கிறீர்களே ; மண
வான மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலுள்ள இன்கவை
எந்த ஆசிரியருடைய திருவாக்கிலாவது கண்டதுண்டா ?
உள்ளவாறுரைபீர். (க௦)

दम्भं केवलस्मेकमेव वचसा स्वीयेन संदर्शय-
न्त्याचार्याः कतिचित् किमस्ति फणितौ तेषाम् ऋते दूषणात् ।
भस्मच्छन्न इवानलो गुरुवरो रम्योपयन्ता मुनिः
स्वादिष्टैर्वचनैर्विनिन्दनकथावैदेशिकैर्भासते ॥ ११ ॥

சில ஆசாரியர்கள் தங்கள் வாக்கினால் டம்பத்தை
மாத்திரமே வெளியிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களு
டைய வாக்குக்களில் பெரும்பாலும் பாகிக்கை தவிர
வேறு என்ன காணமுடியும் ? கீறுபுத்த கெடுப்பு என்
னும் படியான மணவானமாமுனிகள் ஒருவரே பாகிந்தா
லேசமும்ற்ற பரமபோக்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை யருளிச்செய்த
வர். (க௧)

अन्तर्मानसमन्यदेव दधते वाच्यन्यदेव ब्रुव-
न्त्यन्ये स्वीयनिबन्धनेषु, बहुशो दक्षा अमी वञ्चने ।
तादृग्दुर्गुणगन्धलेशविधुरः कान्तोपयन्ता मुनिः
श्रीरङ्गेशतपःफलं विजयते सद्भक्तचित्ते सदा ॥ १२ ॥

மற்றையோர்கள் கெஞ்சில் ஒன்றை வைத்துக்
கொண்டு வாக்கில் வேறொன்றை வெளியிடுபவர்களாய்
தூல்கள் எழுதிப் போருவர்கள் ; பெரும்பாலும் அவர்

கள் வஞ்சிக்க வல்லவர்கள் ; அப்படிப்பட்ட துர்க்குண
 லேசமும் அற்றவரான மணவாளமாமுனிகள் ஸ்ரீரங்க
 காதலுடைய தவப்பயனாகத் தோன்றினவர் ; அவர் எப்
 போதும் பக்தர்களின் உன்னத்துள்ளார். (கஉ)

यस्सर्वज्ञ इति प्रसिद्धिमगमत् यं रङ्गराडाश्रयत्
 येनारक्ष्यत दर्शनं यतिपतेः यस्मै नतिः श्रेयसी ।
 यस्मान्नास्त्यधिको गुरुः भुवि चिरं यस्यैव मन्त्रो जयी
 यस्मिन् सन्ति समे गुणा वरवरं योगीश्वरं तं स्तुमः ॥

(இந்தரலோகத்தில் ஏழு வேற்றுமைகளும் வரிசை
 யாக வரும்படி தொடையழகு காண்க.) எவர் ஸர்வஜ்ஞ
 ரென்று புகழ்பெற்றாரோ, எவரை ஸ்ரீரங்ககாதன்
 ஆசார்யராகக் கொண்டானோ, எவரால் ஸ்ரீராமானுஜ
 தர்சகம் காக்கப்பட்டதோ, எவர்பொருட்டு நமஸ்காரம்
 நன்மைபயக்குமோ, எவரைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட
 ஆசாரியர் இல்லையோ, எவருடைய தனியன் இவ்வுல
 கில் எஞ்ஞான்றும் வெற்றிபெற்று விளங்குமோ, எவரி
 டத்தில் ஸகல நிருக்குணங்களும் பொருந்தியுள்ளனவோ
 அந்த மணவாளமாமுனிகளைப் போற்றுகிறோம்.

आकारं वरयोगिनस्सुमधुरं क्षीरोदधेस्सोदरं
 चेतोहारिणमद्वितीयमनघं सेवेत दासः कदा ।
 इत्येवं सुचिराद्विचिन्त्य बहुधा दीनं धृतायुं च मां
 हा हा यश्वरितार्थमाशु कृपयाऽकार्षीत्स योगी महान् ॥

மணவாளமாழனிதனின் பாற்கடல் போன்று பாம்பு போக்யமான திருமேனியை அடியேன் எப்போது ஸேவிக் கப்பெறுவேனென்று நெடுநாளாகக் கண்ணீர் விட்டழுது கைத்துகிடத்தேன் ; அங்கனே துவண்டு கிடந்த அடியே னுக்கு மாழனிகள் ஐயோவேன்றிரங்கி அருள்செய்த படியை என் சொல்லுவேன் ? அவரே மஹான். (கச)

पथं किंचन वच्मि कर्णकुहरे सानन्दमाकर्ण्यतां
यस्तत्त्वत्रयटीकया महितया सर्वज्ञभावं निजम् ।
विख्यातं व्यतनोत्तमेनमतुलं कान्तोपयन्नाह्वयं
योगीन्द्रं सततं निधत्त हृदये नास्त्यन्यतो धन्यता ॥१५॥

காதோடு ஒரு இன்சொல் சொல்லுகேன் கேண் மீன் : பின்னை லோகாசார்பர் அருளிச்செய்த தத்வத்ர யத்திற்கு மிகச்சிறந்த வியாக்கியானத்தை யருளிச்செய்து தம்முடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை விளங்கக் காட்டியருளின மணவாளமாழனிகளையே அதவாதம் சிந்தை செய்மின் ; வேறுவழியால் ஜன்மம் க்ருதார்த்தமாக விரகில்லை. (கடு)

आकाशे यदि विक्षिपन्ति पृथुका जम्बालमेतावता
किं बोधोति, निरीक्षते किल जनस्सर्वोऽपि चर्यामिमाम् ।
स्यादेवं ननु रम्ययोगिफणितिष्वन्यैरधन्यैर्मुधा
निन्दावाग्विततिर्जडैः प्रलपिता स्वानर्थदा केवलम् ॥ १६ ॥

சிறுவர்கள் (அவிவேகிகள்) சேற்றையெடுத்து ஆகா

சத்தில் விட்டேற்றத்தால் என்னுகிற தென்பதை அனைவரும் காணத் தட்டில்லையே. மணவாளமாழனிகள் விஷயத்திலும் இந்த நியாயமே காணத்தரும். கருவிலே திருவிலாதார் மாழனிகளின் அமுதமொழிகளில் தூஷணைகளைப் பிதற்றுவது அவர்களுக்கே அகர்த்தத்தை விளைக்குமதாம். (கக)

तं तं देशिकमादरेण महता तुष्ट्यतां धीमताम्
 आचार्यानपरान्विहाय तमिमं सेवध्वमित्येव गीः ।
 प्रादुर्भावमुपैति, नैवमधुना श्रीरम्ययोगीश्वरं
 स्तौम्येषोऽहमहो करोमि शपथं नान्यो गुरुर्वस्तुतः ॥ १७ ॥

உலகில் புத்திமான்கள் அந்தந்த ஆசாரியரைத் துதிக்கும்போது “மற்ற ஆசாரியர்களை விட்டு இவ்வாசாரியரையே தொழுங்கள்” என்று சொல்லுவதுண்டு; அடியேன் மணவாளமாழனிகளைத் துதிப்பது அந்த முறைமையில் அல்ல; உண்மையில் மாழனிகளைத் தவிர வேறு ஆசாரியர் இல்லை யென்று ஆணையிட்டுரைப்பேன்.

रङ्गी यस्य गुणान् स्वयं हि सुचिरं संमृश्य शिष्योऽभवत्
 तस्मिन् रम्यवरोपयन्त्यमिनि प्रज्ञाविरक्तचर्णधे ।
 आचार्यत्वसमापनं तु समभूदित्येव सर्वे विदुः
 तस्मादेव सुधीस्मत्र हि शपे नान्योऽस्त्यतो देशिकः ॥१८॥

ஸ்ரீரங்கராதன் மாவரோரு மணவாளமாழனிகளின்

திருக்குணங்களை நெடுநாள் ஆராய்க்து நோக்கி கிஷ்ய
 னானே அந்த மாமுனிகளுக்குப் பிறகு வேறொரு ஆசா
 ரியர் இருக்கக் கூடாதென்று அவரோடு ஆசார்ய பரம்
 பரையை ஸமாப்தி செய்துவிட்டான்; (அதாவது) புரு
 வாசாரியர்கள் என்கிற விபயதேசம் மாமுனிகளோடு
 முற்றுப்புள்ளி யடைத்திட்டது. இவ்விஷயம் உலகமெல்
 லாம் அறிந்ததேயாதலால் மாமுனிகளுக்கு மேற்பட்ட
 ஆசார்யர் இல்லையென்று அடியேன் துணிந்து கூறு
 கின்றேன். (கஅ)

अत्याश्चर्यमहिष्टसूक्तिमहितामाचार्यचित्ताह्वयां

लोकाचार्यसहोदप्रकथितां दिव्यां कृतिं व्याकरोत् ।

विश्वख्यातयशा वरो मुनिवरो व्याख्यामिमां श्रेयसीं

स्वादिष्टां सततं निषेव्य भजत प्राज्ञाग्रगण्यप्रथाम् ॥ १९ ॥

பின்னை லோகாசார்யரின் திருத்தம்பியாரான அழ
 கிய மணவாளப் பெருமாள் காயனார் அருளிச்செய்த
 ஆசார்யஸ்மருதயமென்னும் திவ்யகர்த்தத்தை உலகம்
 நிறைந்த புகழாளரான மணவாளமாமுனிகள் வியாக்கி
 யாணித்தருளினார்; பாம்போக்யமான அந்த வியாக்கியா
 னத்தை இடைவிடாது ஸேவித்தால் ஸர்வஜ்ஞராகப்
 பெறலாம். (கக)

मन्दानामपि हर्षमप्रतिभटं विश्राणयन्तीर्गिरो

भूयिष्ठा भुवि केवलं करुणया दत्त्वा समुज्जीवयन् ।

आचार्यो वरयोगिराडनुपमो वात्सल्यवारांनिधिः

प्रादाद्यां यतिराजत्रिंशतिमिमां कण्ठे कुरुध्वं सदा ॥

அறிவிலிகளுக்குக்கூட நிகரற்ற ஸந்தோஷத்தை
விளைக்கவல்ல பல ஸ்ரீஸூக்திகளைத் தமது கீர்தேஹதுக
க்ருபையினாலேயே யளித்து உலகத்தை உய்வித்தருள்பவ
ரான மணவாளமாழனிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
யதிராஜசிம்சதியைக் கண்டபாடம் செய்து ஸதா அநு
ஸந்தியுங்கள். (20)

धन्यास्स्याम सदेति ये कुतुकिनस्तैरेतदाकर्ण्यतां

श्रीवाग्भूषणनामकं कृतिवरं लोकार्यसंदर्शितम् ।

श्रीमद्रम्यवरोपयन्त्यमिराड्व्याख्यानरत्नाञ्चितं

शश्वदेशिकसन्निधौ पठत भो नेतः परा धन्यता ॥ २१ ॥

எப்போதும் நாம் பாக்கயாலிகளாகவே இருக்க
வேணுமென்றும் விருப்புடைமித்! கேள்பின்; மண
வாளமாழனிகளருளிச் செய்த வியாக்கியானத்தோடுகூட
ஸ்ரீவசகபூஷண நிவ்யசாஸ்தரத்தை ஆசார்ய ஸங்கிதியில்
அடிக்கடி ஸேவியுங்கள்; இதுவே பரமபாக்கயம்; இதற்கு
மேற்பட்ட பாக்கயமில்லை. (21)

ईष्यादुर्गुणदूरगं शमदमोदन्वन्तमन्यादृश-

प्रज्ञाशेवधिमप्रमेयविभवं श्रीरम्ययोगीश्वरम् ।

मुक्त्वाऽन्यं गुरुमेकमाश्रयति यस्तुमिस्तु का नाम भोः

तस्य स्यात् ? परमार्थवेदनकथा न स्याद्वि तस्यायुषि ॥

* பிறர்மீனாக்கம் பொருமைநிலாப் பெருமைபெற்று
சமதமக்கடலாக விளங்குகின்ற மணவாளமாமுனிகளை
விட்டு வேறொரு ஆசார்யரை ஆர்வமிக்கின்றவற்கு என்
னத்ருப்தியுண்டாகும்? அன்னவற்கு ஆயுள் முழுவதி
லும் உண்மைப் பொருள்களை யுணர்வதற்கு பாஸக்தி
யில்லையாகுமன்றோ. (உஉ)

भङ्गो नैव कदाऽपि कुत्रचिदपि श्रीरम्ययोगीशितुः

मन्त्रस्य क्षितिमण्डलेऽत्र भवतीत्येतत् तत्त्वं परम् ।

सम्यक् चिन्तयतां विशुद्धमनसां चित्ते न तावदशुरुः

कोऽप्यन्यो विनिधातुमर्हति पदं पश्यन्तु निर्मत्सराः ॥

மணவாளமாமுனிகளின் தனிமனுக்கு இப்பூமண்ட
லத்தில் ஓரிடத்திலும் ஒருபோதும் பங்கம் விளைவதில்லை
யென்கிற இந்த தத்துவத்தை நன்கு உணரவல்ல மஹான்
களின் மனத்தில் மாமுனிகள் தவிர மற்றொரு ஆசாரியர்
அடிவைக்க முடியுமோ? அங்ஙனம் யற்றவர்கள் இதனை
ஆராய்ந்து பார்க்க. (உ௩)

अन्याय्यार्थकदम्बकानि बहुशो विक्षिप्य निस्साध्वसं

नास्माभिः कचिदप्यपार्थकणिकाऽप्यत्राभ्यधायीति च ।

संलिख्य प्रसभं प्रवञ्चय यशसा तुङ्गाश्च सन्ति क्षितौ

सन्त्वेते, मुनिरेष एव परमः प्रामाणिकाग्रेसरः ॥ २४ ॥

சிலர் தங்கள் கவடிகளில் தப்பான அர்த்தங்களை யே
கூசாமல் பெரும்பாலும் எழுதிவைத்து, அவ்வளவோடு

நில்லாமல் “இதில் தப்பான அர்த்தம் ஒன்றுகூட இல்லை; எல்லாம் மஹாப்ராமாணிகமான அர்த்தமே எழுதிவைத்தோம்” என்றும் ண்டே யூடேயேழுதி உலகத்தை வஞ்சித்துக் கீர்த்தி பெறுவானுள்; அன்னவர்கள் கிடக்க; மணவாள மாமுனிகளொருவரே பிராமாணிகர்களில் தலைவர். (உச)

कश्चिन्मामिह वेत्ति तत्त्वत इति श्रीवासुदेवः पुरा

गीतायां ननु गायनिस्व तदनु प्रादुर्बभूव क्षितौ ।

श्रीमद्रम्यवरोपयन्त्यमिराडेको गुरुस्तत्त्ववित्

तत्त्वक्तिप्रवणा वयं च कतिचित्तत्त्वज्ञभावास्पदम् ॥ २५ ॥

கிதையில் கண்ணபிரான் * கச்சித்மாம் வேத்தி தத்வத் : * என்று என்றைக்கோ சொல்லி வைத்தான்; ‘தன்னை யுன்னபடி, யதியவல்லவர் யாரோவொருவர்’ என்று சொன்ன அந்த கிதையின்படி மணவாளமாமுனிகளொருவரே தத்வஜ்ஞாகந் திருவவதரித்தவர்; அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளில் ப்ராவண்ய முடையோழுக்கும் தத்வஜ்ஞபாவனை உரியதேயாம். (உரு)

तर्कव्याकरणादितन्त्रनिचये वैदुष्यमन्यादृशं

स्पष्टीकर्तुमलं यदीयविशदव्याख्यानवैखर्यहो ।

तेनानेन वरोपयन्त्यमिना प्रोक्तां रहस्यवय-

व्याख्यां चिन्तय सन्ततं हृदय हे ! यद्वैभवं विश्रुतम् ॥

தர்க்கம் விபாகாணம் முதலான ஸகல சாஸ்த்ரங்

கனிலும் திகரற்ற பாண்டித்யத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் காட்ட
வல்ல விபாக்கியானங்களை யருளிச் செய்தவரான மண
வானமாமுனிகள் திருவாய் மலர்க்தருனிய நிகரில் புகழ்
வாய்க்த முழுகூப்படி விபாக்கியானத்தை நெஞ்சே!
இடையருது அதுஸந்திப்பாயாக. (உக)

यस्य स्वाहुवचस्सतिष्वनुपमा प्रामाणिकत्वप्रथा

यसिन्नार्जवमद्वितीयममितं विभ्राजते विश्रुतम् ।

यो लोकार्यगुरुक्तिरक्षणकृते जज्ञे स रम्यो मुनिः

श्रीरङ्गेशमनोहरो विजयते चित्ते समैवानिशम् ॥ २७ ॥

தம்முடைய பாமமதுரமான ஸ்ரீஸூக்திகளில் தமது
பாமப்பரமானிகத்வத்தை விளங்கவைத்தவரும், குடில
புத்தியின் திக்கே ருஜுபுத்தியாயிருப்பவரும், பின்னை யுல
கககரியருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளைக் காக்கவே அவதரித்த
வரும், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உள்ளத்தைக் கொள்ளை
கொண்டவருமான மணவானமாமுனிகள் எனது உள்ளத்
துள்ளே யுறைகின்றார். (உக)

आदावादिभुजङ्गमोऽथ समभूत्सौमित्रिनामा ततः

श्रीरामानुजयोशिरादुदभवत्पश्चाद्वरो योगिराट् ।

इत्येवं ह्यवतारतत्त्वमखिलास्सन्तो गृणन्ति स्फुटं

यस्याचार्यमणोः, स एष मुनिराडान्ध्यं ममापाहरत् ॥

முதலில் ஆதிசேஷனுமிருந்து பிறகு இளையபெருமா
ளாகவும் அதன்பிறகு எம்பெருமானாகவும் அதற்குப்

பிறகு மணவாளமாமுனிகளாகவும் இங்ஙனே அடைவே
திருவவதாரமாயிற்றென்று ஸத்துக்கள் உண்மையுணர்
ந்து பேசப்பெற்ற மாமுனிகள் அடியேனுடைய அக
விருளைப் போக்கியருளினார். (உஅ)

दक्षास्सन्ति परश्वताः कविवरा द्वित्रक्षणाभ्यन्तरे

निर्मातुं बहुबन्धवृन्दभरिता बह्वीः कृतीरस्तु तत् ।

श्रीमत्सुन्दरयोगिदिव्यफणितिष्वेकाक्षरस्याग्रतः

नैव स्थातुमलं समस्तकृतयश्चैकீभवन्त्योऽपि ताः ॥ २९ ॥

ஆச்சரியமான பந்தங்களுடன் கூடின பல கவிதை
களைக் கணப்பொழுதில் இயற்றவல்ல கவிச் சேஷ்டர்கள்
பலர் இவ்வுலகிலுளர் ; இது கிடக்கட்டும். அவற்றால்
என்னபயன்? அவையெல்லாம் ஒன்று கூடினாலும் மண
வாளமாமுனிகளின் அமுதமென்மொழிகளில் ஒரு அக்ஷ
ரத்திற்கு இணையாகாவென்பது ஸத்யம். (உக)

इन्धे सन्ततमसदीयहृदये रम्योपयन्ता मुनिः

दुग्धोदध्युपमेयसुन्दरतनुस्वच्छप्रभां भाषयन् ।

या स्वप्नेऽपि सुदुर्लभा मम पुनर्जाग्रदशायां क्वचित्

प्रादाद्भुतदर्शनं दुरितराशुन्मूलनं पावनम् ॥ ३० ॥

மணவாளமாமுனிகள் பாற்கடல் போன்ற தமது
திருமேனியொளியை என்னெஞ்ஞிலுள்ளே விளக்கக்
காட்டியருளா நின்று கொண்டு ஸேவைஸாதிக்கின்றார்.
கனனிலுங் காண வரிதான அந்திருமேனி விளக்கத்தைப்

பாகியேன் கனனிற் காணுமாறு அருள்செய்த அதிசயம்
என்னே. (கூ)

गच्छेयं यदि जातुचिदिवमहं तत्रापि रम्योपय-
न्त्राचार्यस्य पदास्रुजन्मसविधे सर्वास्सपर्याश्वरन् ।
तत्स्वाङ्किनिषेवणैकरसिको वर्तेय नोचेद्भ्रुवं
भिरवा भास्करमण्डलं पुनरपि प्रत्यागतस्स्यां भुवम् ॥ ३१ ॥

ஒருகால் அடியேன் பரமபதத்திற்குச் செல்வேனா
வின் அங்கும் மணவாளமாழனிகளின் திருவடி வாரத்
திலேயே ஸகல கைங்கரியங்களையும் செய்துகொண்டு
அவருடைய மதுசூர ஸ்ரீஸூக்திகளையே அதுபவித்துக்
கொண்டு வாழக்கடவேன்; இல்லையாகில் ஸூர்யமண்ட
லத்தைப் பிவந்து கொண்டு மீண்டும் இங் கிலவுலகுக்கே
வந்து விடுவேனென்பது திண்ணம். (கூக)

उर्व्यामत्र जनिर्जुगुप्सिततमेत्याहुर्महान्तोऽखिलाः
दासस्यास्य तु चेतसे न खलु सा वागोचते वस्तुतः ।
यस्मादत्र भुवि स्थितोऽप्यहमहो रम्योपयन्तुर्मुनेः
श्रीसूक्त्यांहयमद्वितीयममृतं चृषन् सदा हर्षभाक् ॥ ३२ ॥

இவ்விருந்தருமாஞ்சாலத்தில் பிறப்பு வெறுக்கத்தக்க
தென்று பெரியார்கள் கூறுகின்றார்களெனினும் அது
அடியேனுக்கு ருசிக்கவில்லை; எனினில், அடியேன்
இங்வுலகில் இருந்துகொண்டும் மணவாள மாழனிகளின்
திவ்யஸூக்தி யமுதத்தையே பருகிக்கொண்டு எப்போ

18 மணவாளமாமுனிதன் வைபவம்—அநுபந்தம்.

தும் ஆனந்தசாலியாகவே யிருக்கிறேனன்றோ! (தூன்பமு
ண்டானுனன்றோ இவ்வுலகவாழ்க்கை வெறுக்கத்தக்கது.)

(अथ वा श्लोकान्तरम् ।)

उक्तं यच्छठवैरिणा भगवता नश्येत्कलिः पश्यते-

त्याम्नाये स्वसमीक्षिते, यतिपतेर्दृष्ट्या तदित्युच्यते ।

स श्रीमान् यतिरादुरो मुनिवरो भूत्वा स्वकृत्यं पुनः

निशेषं प्रसमाप्य, तां शठजितस्सूक्तिं यथार्था व्यवधात् ॥

கம்மாழ்வார் தமது திருவாய்மொழியில் “கலியுங்
கெடுங் கண்டுகொண்மின்” என்றருளிச்செய்தது எம்
பெருமானாரை னோக்கி யென்பர்கள். அங்வேம்பெருமா
னார் தாமே மீண்டும் மணவாளமாமுனிதனாகத் திருவவ
தரித்தருளிக் கலி வித்வம்ஸகமாகிற ஸ்வக்ருத்யத்தைக்
குறைமயற்ச்செய்து தலைக்கட்டி அங்வாழ்வார் முனிசூக்
தியை யதார்த்தமாக்கி யருளினார். (கங)

णत्वं याति नकार एवमयते पत्वं सकारः क्वचित्

किं भूयाःकथनेन ! पाणिनिमुनेस्तन्त्रे बहुव्यत्ययः ।

दृश्येत, प्रथितप्रभाववरयोगीन्द्रोक्तिरस्माकरे

नैव व्यत्ययगन्धलेशकणिकाऽप्यालक्ष्यते लक्ष्यताम् ॥३४॥

பாணினி முனியின் சாஸ்த்ரமான விமாகரணத்தில்
விபரிதங்கள் பல காணப்படும். க - காரம் ண - காரமாய்
மாறியிடும், ஸ - காரம் ஹ - காரமாய் மாறியிடும். (ப்ர

நயதி, ப்ரணயதி. வி - ஸஹதே, விஷஹதே. இத்யாதி
கள் காண்க.) மணவாளமாழனிகளின் திருவாக்குக்க
ளில் இங்ஙனே ஒரு விபரிதன்கூடக் காணமுடியாது.
எதுவும் யதாவத்தாகவே மிகுக்கும். இது சாடுக்தி. (௧௪)

आवेशं सकलाश्च हरिमणयः कासारमुख्यास्तथा

नाथाद्या गुरवश्च सत्यमद्भुः श्रीरम्ययोगीश्वरे ।

यद्वा द्वाविडसंस्कृतागमततीसौभाग्यसर्वस्वम-

प्येवं कामपि मूर्तिमुद्रहदुर्ददित्येव निर्धार्यताम् ॥ ३५ ॥

பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்களனைவரும் ஸ்ரீமத்
காதமுனிகள் முதலான ஆசார்யர்களைவரும் மணவாள
மாழனிகள் பக்கலில் ஆலோசித்தனர் என்னலாம்; அல்
லது, வடமொழி தென்மொழி மறைகளின் பாக்கய ஸர்
வஸ்வமும் ஒன்றுசேர்க்கு மாழனிகளாக வடிவு பூண்டு
உதித்தது என்று கிஷ்கர்ஷிக்கத் தட்டில்லை. (௧௫)

रङ्गाधीश्वरभाग्यसंततिरहो रम्योपयन्ता यमी-

त्यारुयां लोकविलक्षणां सुमधुरां संगृह्य जज्ञे भुवि ।

इत्येषा प्रतिपत्तिरेव मनसि प्रोज्जृम्भते मामके

भूयिष्ठाऽस्त्युपपत्तिरत्र नियतं सिद्धान्त एषोऽनघः ॥ ३६ ॥

ஸ்ரீரங்ககாதனுடைய பாக்கய பரம்பரையே மண
வாள காதமுனிகளென்ற திருநாமம் கொண்டு உலகில்
அவதரித்தது என்கிற ப்ரதிபத்தியே அடியேனது

கெஞ்சில் கொழுந்துவிட்டோங்குகின்றது; இவ் விஷயத்
தில் அதிகமான உபபத்தி மிகுப்பதால் இதுவே திடமான
ஸித்தாந்தமாக வடுக்கும். (கௌ)

णत्वं बाधत इत्युवाच विबुधः कोऽपीति यः पप्रथे

तस्य श्रीमति माधवे हृदयगं वैरं प्रसिद्धं वत ।

तादृशं वरयोगिद्वयचरणद्वन्द्वेऽपि ये दिभ्रते

विद्वांसोऽपि भवन्तु ते किमु ततः ? शोच्या हि तेषां गतिः॥

மஹா பண்டிதரென்று புகழ் பெற்ற அப்பயதிசுநி
தர் காராயண நாமத்தை சிவபரமாக கவிப்பிக்கவேணு
மென்று சிரமப்பட்டு 'ணத்வம் பாதிக்கிறது' என்று
சொல்லிக் கையொழிந்தார் என்று ப்ரஸீத்தமான விஷ
யம். அவர்க்கு ஸ்ரீமந் காராயணனிடத்தில் இருந்த த்வே
ஷம் உலகமறிந்ததே. அதனால் காராயணனுக்கு ஒரு
குறைவு கேர்த்ததாகவில்லை. இதுபோலவே, வித்வான்க
ளென்று பேர் படைத்த பிறர்கள் மணவாளமாமுனிக
னிடத்தில் மாச்சரியம் கொண்டாலும் அதனால் குறை
யொன்றுமில்லை; அன்னவர்கள் படும் பாடு சொல்லவே
ணுமோ? (கௌ)

अल्पीयानहमद्वितीययशसं श्रीरम्ययोगीश्वरं

स्तुत्यं भक्तिधनैः स्तुवन्ननुदिनं जिह्मि नैवाल्पशः ।

यस्मादस्य गुरुत्तमस्य सकलं माहात्म्यसारं क्षितौ

अस्यां दासजनोऽयमेव विशदं विज्ञातुमर्होऽभवत् ॥ ३८ ॥

உலகம் கிறைத்த புகழாளரான மணவாள மாமுனிகளை
பக்தியிற் சிறந்த மஹான்கள் துதிக்கவேணும் யன்றி
கீசனேன் கிறையொன்றுமில்லேன் துதிப்பது தகுதியே
யன்று; ஆயினும் அடியேன் ஓயாமல் அவசரமே துதித்
துக்கொண்டிருக்கிறேன்; இதற்காக நான் சிறிதும் வெட்
கப்படுகின்றிலேன்; ஏனெனில், மாமுனிகளின் ஸகல
வைபவங்களையும் உள்ளபடி யுணர் இவ்வுலகினுள் அடி
மேனொருவனே பாக்யம் பெற்றேனன்றோ. (௩௮)

वह्नीतुल्यवलग्नशालिलनाश्लेषादिभोगे सुखं

जागर्तीत्यभिमन्वते जडजनाः क्षुद्रं हि तेषां सुखम् ।

श्रीरङ्गेशगुरुत्तमस्य यमिनः श्रीसक्तिरत्नाकरे

शाहंगाहमशेषभोगफलितान् हर्षान् भजामो वयम् ॥ ३९ ॥

வல்லிசேர் துண்ணிடை மாதர்களோடு அணைவதனால்
இன்பமுள்ளதென்று கீசர்கள் நினைக்கிறார்கள். அவர்க
ளுக்கு இன்பமிருக்கலாம்; ஆனால் அது மிகவும் அற்ப
மானது; ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஆசார்யராக அமைந்த மண
வாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸக்தி ஸாகரத்தில் ஆழ்ந்து
அமிழ்ந்து உலகிலுள்ள ஸகலவித பேரகங்களாலும்
விளைபக்கடிய ஸகலவிதமான இன்பங்களையும் நுகர்
வோம் யாம். (௩௯)

अन्यान्येष्वमितेषु लौकिकतया ख्यातेषु कायौत्करे-

प्यासक्त्या विगलत्यहो बहुतमः कालो वृथा देहिनाम् ।

स्वामिन् सुन्दरयोगिवर्य ! भवतः पादाब्जयोः प्रार्थये
भावत्कीर्तिनिषेवणैकरसिकः कालं नयेयं निजम् ॥ ४० ॥

உலகில் ஒவ்வொருவர்க்கும் லௌகிகமான பலபல காரியங்கனிநுப்பதால் அவற்றில் போது போக்க கேர்த்து அதிககாலம் வினாகவே கழிந்து போகிறது; மணவாள மாழனிகளே ! அடியேனுக்கு அப்படியல்லாமல் தேவரீருடைய திவ்ய ஸ்ரீஸ்திப்திகளிலேயே ஸகல காலமும் செல்லும்படி அருள் புரிய வேணுமென்று திருவடிவாரத்தில் வேண்டிக்கொள்கிறேன். (௪௦)

मञ्जीराञ्चितपादयुग्मवनितासंचारकालोदित-

ध्वन्याकर्णनविह्वलाः कतिपये मुह्यन्ति, मुह्यन्तु ते ।

व्यामोहो मम तु प्रसिद्ध्यतितमां श्रीरम्ययोगीशितुः

मन्त्रोद्घोषणकालिकध्वनिविशेषाकर्णनोज्जृम्भितः ॥ ४१ ॥

மாநாதன் பாநாநிலம்பு அணிந்துகொண்டு நடந்து செல்லுமனவில் அநிலம்பொலி கேட்டு மயங்கிப்போவாருமுளர்; அதுகிடக்க: மணவாளமகாழனிகளின் தனியனை கோஷ்டிகளில் உரக்க அநுஸந்திக்கும்போது உண்டாகும் த்வனி விசேஷத்தைக் கேட்குமானிலே அடியேன் வ்யாமோஹித்திருக்குமது ஸாப்பாஸித்தம்.

தனியனின் பூர்வார்த்தம் முற்றிற்று.

உத்தார்த்தம்.

यस्य स्यादिह मानसे सुकृतिनः पुंसस्सदा पावनं
 श्रीमत्कान्तवरोपयन्त्यभिरामूर्तेः शुभं चिन्तनम् ।
 तस्य स्यादनघा मतिर्यतिपतेस्सदर्शने निस्तुला
 किं भूयः कथनेन ? तत्त्वमखिलं ज्ञातुं स एवार्हति ॥ ४२ ॥

மணவாளமாமுனிசுவரின் பாடிப்பதித்திரமான திருக்
 கோலத்தைச் சிந்தை செய்யும் பாக்கியமுடையார்க்கு எம்
 பெருமானார் தரிசனத்தில் நல்ல உணர்ச்சி விளையும்.
 ஸகல தத்துவங்களையும் உள்ளபடி யுணர்வல்ல யோக்
 யதை அவர்கட்கே உரியதாகும். (சஉ)

(अथ वा श्लोकान्तरम् ।)

यद्यप्यत्र शठारिनाथमुनिराश्रीयामुनश्रीयति-
 क्षमाभृद्भृदुपराशरादिगुरवोऽप्यत्यन्तभक्त्यास्पदम् ।
 जाग्रत्येव, तथाऽपि मे विशदवाक्चूडामणौ सुन्दरे
 योगीन्द्रे तु विलक्षणा नवनवा भक्तिस्समुज्जृम्भते ॥ ४३ ॥

இவ்வுலகில் கம்மாழ்வார் நாதமுனிகள் ஆளவந்தார்
 எம்பெருமானார் பட்டர் முதலான ஆசாரியர்களும் நம்மு
 டைய பக்திக்குப் பாத்திரமாகக் கூடியவர்களாக விளங்
 குகின்றார்களெனினும், அடியேனுக்கு விசதவாக் சிகா
 மணியான மணவாள மாமுனிகளிடத்தில் மாத்திரமே
 விலக்ஷணமாய் நவம் நவமான பக்தி ஒளிர்கின்றது. (சக)

अध्वानं वरयोगिना सुमनसा संदर्शितं भेजुषां
 तत्त्वार्थेषु विशुद्धीविलसितं विद्योतते विश्रुतम् ।
 तस्मिन्ध्वनि पावने विमुखतां ये विभ्रति क्षुल्लकाः
 तेषां शोच्यदशां कथं नु कथयै धिग्जन्म तेषामिह ॥ ४४ ॥

மணவாளமாழனிகள் காட்டியருவின பத்ததியைப்
 பற்றினவர்களுக்குத் தத்வார்த்தங்களில் தூய நன்மதி
 விளங்குவது ப்ராஸித்தம்; தெளர்ப்பாக்ஷ வசத்தாலே
 அந்த நல்வழியில் விழுகாரிக்குமவர்கள் படும் பாட்
 டை என் சொல்வேன்? அன்னவர்களின் பிறவியே
 வெறுக்கத்தக்கது. (சச)

तन्यान्निस्तुल्यैभवो वरसुनिः प्रेमात्मिकां शेमुषीम्
 आत्मीयानघदिव्यसक्तिविमुखेष्वप्यजसेत्यर्थये ।
 नैवं चेदहह ! प्रकाममुदियात् श्रीवैष्णवानां सतां
 तेषां दुर्गतिमंततिः, कथमिदं सद्यं भवेन्मादृशाम् ॥ ४५ ॥

மணவாளமாழனிகள் தம்முடைய திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தி
 களில் விழுகாரிக்குப்பார்கட்கும் அன்பு உண்டாகும்படி
 கடாக்கித்தருளவேணுமென்று அடியேன் வேண்டிக்
 கொள்ளுகிறேன். ஏனெனில், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகப்
 பிறந்து மாழனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளில் மாச்சரியங்
 கொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கு இடையருத தூர்க்கதிக
 ளன்றோ கேரும். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு தூர்க்கதி

மேருவதென்றால் இந்த துக்கம் ஸஹிக்கக் கூடியதன்றே.
ஆகவே, தீயவர்களையும் கல்லவர்களாக்கியருள்க. (சுரு)

ईपङ्क्तिरलंतरां वरमुनेः श्रीपादपङ्केरुहे

तावत्या परमार्थतत्त्वमखिलं निस्संशयं भास्यति ।

एवं द्वेषलवोऽप्यलं निपतनायोच्चावचे नारके

हाहा! तत्त्वमिदं विदन्नपि जनो भूयान् विनाशोन्मुखः ॥

மணவாளமாமுனிகளின் திருவடிகளில் ஸ்வல்ப
பக்தி யிருந்தாலும், பாமார்த்தங்களை உள்ளபடி உணர்வ
தற்கு அவ்வளவே போதுமானது. இங்ஙனமே மாமு
னிகள் திறத்தில் சிறிது மாச்சரியமுண்டானாலும் பல
கொடிய நாகங்களில் விழுந்துழல்வதற்கு அவ்வளவே
போதும். அந்தோ! இங்ஙனமையை அறிந்து வைத்
தும் கசித்துப்போக நினைப்பார் பலருளரே! (சுசு)

नत्वा श्रीवरयोगिषादकमलं मूर्धाऽऽनुते धन्यतां

स्तुत्वा तस्य मुनेर्गुणान् शुभतमान् जिह्वा कृतार्था परम् ।

स्मृत्वा तस्य वचांसि पावनतमं बोधोति मे मानसं

पाणिस्तस्य यशो विलिख्य विपुलं क्वार्तार्थ्यमासेवते ॥४७॥

அடியேனுடைய தலை மணவாளமாமுனிகளின் திரு
வடிகளைத் தொழுது தன்யமாகின்றது. வாக்கு அவரு
டைய திருக்குணங்களைத் துதித்து க்ருதார்த்தமாகின்
றது. உள்ளம் அவருடைய முனைச்சொற்களைச் சிந்தை

செய்து பகித்திரமாகின்றது. கை அவருடைய பரந்த
புகழை யெழுதி ஸத்தை பெறுகின்றது. (சா)

दत्ते रम्यवरोपयन्त्यमिनः धीश्रुक्तिरत्नाकरः

भक्तानां श्रियमुत्तमां गुणमणीन् स्वादूपदेशोमिकाः ।

नित्यं शुद्धयशोमयं शशधरं ज्ञानाख्यकल्पद्रुमं

त्रय्यन्तार्थमयीं सुधां परमतध्वंसोक्तिहालाहलम् ॥ ४८ ॥

மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்தி உண்மையில்
கடலென்னத்தரும். கடல் செய்வதெல்லாம் செய்கின்
றது இதுவும். கடல் ஸ்ரீயைத் தந்தது. இந்தக்கடல்
பக்தர்களுக்குச் சிறந்த செல்வத்தைத் தந்திடுகின்றது.
கடல் ரத்னங்களைத் தருகின்றது; இக்கடல் ஸற்குணங்
களாகிற ரத்னங்களைத் தருகின்றது. (மா முனி க ளி ன்
ஸ்ரீஸூக்திகளைப் பரில்பவர்கட்கு கற்குணங்கள் விளைபு
மென்னை.) கடல் அலைகளைத் தரும். இக்கடல் மதுரோ
பதேச நாகங்களைத் தரும். கடல் சந்திரனைத் தந்தது;
இக்கடல் கல்ல கீர்த்தியாகிற சந்திரனைத் தருகின்றது.
(மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளைப் பரில்பவர்கட்கு கல்ல
புகழுண்டாமென்னை.) அக்கடல் கல்ப வ்ருஷத்தைப்
பயத்தது. இக்கடல் ஞானமாகிற கற்பகத்தருவைத்
தரும். அக்கடல் அமுதமளித்தது. இக்கடல் வேதா
ந்த விழுப்பொருளாகிற அமுதமளிக்கவல்லது. அக்
கடல் ஹாலாஹல மென்னும் கஞ்சை கல்கிற்று; இக்
கடல் (தத்வத்ரய வ்யாக்யானங்களில்) பரமதத்வம்ஸை
ஸ்ரீஸூக்தியாகிற ஹாலாஹலத்தைத் தரும். ஆகவே
கடலென்னப் பொருந்தும். (பரமதத்வம்ஸை ஸ்ரீஸூக்தி

கனும் தொண்டர்க்கு அமுதமேயானாலும் பிறருடைய
ந்ருஷ்டியாலே ஹாலாஹலமென்றது.) (சஅ)

रक्षायां निपुणो रमापतिरिति ख्यातिर्वृधैवोदिता

सत्यं रक्षति संततं वरमुनिः कान्तोपयन्तैव नः ।

इष्टप्राप्तिमनिष्टभङ्गमपि यत्सूक्त्या वयं प्राप्नुमः

श्रीमानेष मुनीश्वरो हि भविनामैकान्त्यतो रक्षकः ॥ ४९ ॥

ரக்ஷிக்க வல்லவன் லக்ஷ்மீபதி என்றொரு ப்ரஸித்தி
வீணாகவே உலகிற் பாவியது. உண்மையில் மணவாள
மாமுனிகளே உம்மை ரக்ஷிப்பவராவர். இஷ்டப்ராப்தி
யையும் அகிஷ்ட கிவாரணத்தையும் செய்பவரே ரக்ஷக
ராதலால் மாமுனிகள் தாமே தமது ஸ்ரீஸூக்திகளால்
அவ்விரண்டையும் செய்துகொண்டு ஸம்ஸாரிகளை நன்கு
ரக்ஷித்தருளா கின்றார். (சக.)

अन्धानां रविरश्मिभिर्न फलमित्येतावता भास्करे

को दोषो लभतेऽवकाशम् अहह ! न्यायोऽयमव्राक्षतः ।

दौर्भाग्याद्धतचेतसां वरमुनेः श्रीसूक्तिभिः किंचिद-

प्यासीन्नो फलमित्यतः किमु हतं ? धन्यान् सतः पश्यत ॥

குருடர்களுக்கு ஸூர்ய கிரணங்களால் ஒரு பலனு
மில்லை யென்பதால் ஸூர்யனுக்கு ஏதேனும் குற்ற
முண்டோ? அதுபோல கருவிலே திருவிலாதர் கிலர்
மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளால் பயன் பெற்

நிலரோன்றால் அதனால் என்ன சேதம்? பயன் பெற்று
வாழ்கிற புனிதர்களைக் கண்டு தேனிக. (௫௦)

पर्जन्यो जलराशितः कटु जलं पीत्वा यथा र्षति
स्वादिष्टं ननु तद्वदेव भगवान् सौम्योपयन्ता मुनिः ।
शास्त्राब्धेरमितान् प्रगृह्य विषयान् सौवादवेन स्वयं
वर्णन् साधु निपाययत्यनवधीन् सौभाग्यसीम्नि स्थितान् ॥

மேகமானது கடல் நீரைப்பருகிப் பரமமதுரமாக
வர்ஷிப்பதுபோல மணவாள மாமுனிகளும் சாஸ்த்ரக்
கடலில் கின்றும் அனவற்ற விஷயங்களை முகந்துகொண்டு
அதிமதுரமாக வர்ஷித்து பாக்கயசாலிகள் பலரும் பருகிக்
கனிக்குமாறு செய்தருளா தின்றுர். (௫௧)

रक्षापेक्षणमात्रकांक्षिणि हरौ नस्साधनानुष्ठितिः
नौचित्यं वहतीति लोकगुरुराद्वृत्तिं समुह्यासयन् ।
श्रीमत्कान्तवरोपयन्तृयमिनः श्रीशक्तिरत्नोत्करः
श्रीरामानुजसंप्रदायसरणेरुच्चैः प्रदीपायते ॥ ५२ ॥

* सर्वज्ञोऽपि हि विश्वेशस्सदा कारुणिकोऽपि सन् । संसारतन्त्र-
बाहित्वाद्रक्ष्यापेक्षां प्रतीक्षते * என்கிறபடியே ரகஷாபேக்ஷா
மீர்த்திரத்தையே எம்பெருமான் எதிர் பார்க்கிருந்த
லால் நாம் பாக்க னொரு ஸாதகாநுஷ்டானம் பண்ண
லாக்காதென்று பின்னை லோகசர்க்கரியர் அருளிச் செய்
த்ததை நீங்கு விளக்குகின்ற மணவாள மாமுனிகளின்

வினாடித்திரதனம் எம்பெருமானார் தரிசனத்திற்கு உயர்
ந்த மணியினக்காகவுள்ளது. (௫௨)

अन्तर्धान्तमपासितुं क्षितितले ज्ञानप्रदीपादते

नान्यत्किञ्चन साधनं लसति तं दीपं वरो योगिराट् ।

एकाकी स्वयमप्रमेयकृपया प्रादात्तथाऽप्यञ्जना

तस्मिन् हा ! शलभीभवन्ति चपलाः किं ब्रूमहे तद्रतिम् ॥

அகவிருளை யகற்றுவதற்கு உலகில் ஞானவினக்கு
தவிர வேறொரு கருவி கிடையாதென்பது கீர்விவாதம்.
அப்படிப்பட்ட அணியினக்கை இன்னஞானம் ஏற்றி
வைத்தவர் மணவாள மாமுனிகள் ஒருவரேயாவர்; ஆயி
னும் அந்தோ! அன்னினக்கில் சலபமாக யோழிவாரும்
கிலஞளரோ! அன்னவர்கட்கு தோப்போரும் துர்க்கதியை
என் சொல்வோம்! (௫௩)

वन्दे सुन्दरयोगिवर्यचरणद्वन्द्वं समस्तार्थदं

ये केचिद्दुलान्निबन्धनिबहान् क्षुद्रभ्रमोत्पादकान् ।

निर्माय प्रतिवञ्चयन्ति भुवनं तेषां वचोराशिभिः

दासस्यास्य मनः कदाऽपि विकृतिं मा नाम विन्दत्विति ॥

கூடாத்ர ஜனங்களுக்கு வியாமோஹத்தை வினைக்க
வல்ல பலபல சுவடிகளை யெழுதி வைத்து உலகை வஞ்சிப்
பார் பலஞளர்; அன்னவர்களுடைய உக்திராகசிகளால்
அடியேனுடைய மனம் ஒருபோதும் விகாரமடையா

திருக்க வேணுமென்று மணவாள மாமுனிகளின் திரு
வடிவிகையை இறைஞ்சுகின்றேன். (௫௪.)

अब्धिलङ्घित एव वानरभटैरियुक्तरीत्या भुवि

प्रायस्सन्ति महाबुधा अपि न ते सारं तु सारस्वतम् ।

जानन्ति, प्रकटं ब्रवीमि सकलं शास्त्रार्थसारं विदन्

एकाकी जयति क्षितौ वरवरो योगीश्वरो नेतरः ॥ ५५ ॥

* அப்திர் லங்கித ஏவ வாகா படை : * என்று முராரி
கவி பணித்தபடியே கடலைக்கடந்த வானர முதலிகளு
க்குக் கடலின் ஆழம் தெரியாதாப் போலே, உலகில்
பண்டிதரென்று பேர்படைத்தவர்களெல்லாரும் மேலெழு
ந்தவாரியாக அறிந்தவர்களே யன்றி சாஸ்த்ரார்த்த
ஸாரங்களை உட்புகுத்து அறிந்தாரில் ; மணவாள
மாமுனிகளொருவரே ஆழந்த அறிவாளரென்று தின்
ணமாகச் சொல்லுவேன். (௫௫)

पक्ष-सृक्ष-गतौ शश-प्लुतगतौ शूय-प्रसूतौ श्वित्वा-

वर्णे पक्षपरिमहे षड्वि-गतावित्यादिधातून् सदा ।

जल्पंजल्पमशेषमायुर्दह व्यर्थं क्षिपन्तो जडाः

श्रीसूक्तीर्न विदन्ति कान्तयमिनो वैकुण्ठवैदेशिकाः ॥ ५६ ॥

“னகஷஸ்த்ருகஷ—கதன்” “சச—ப் ப்லுஷகதௌ”
என்றிப்படி நானு பாடங்களை கொட்டுறும் போட்டுக்
கொண்டே வானளை யெல்லாம் வினாநாகக் கழிக்கின்ற
ஜடர்கள் அந்தோ ! மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்

திகளை அழியப் பெற்றிலரே! கல்ல கதிக்கு வழி தேடு
கின்றிலரே. (௫௬)

अन्तस्सर्वपदार्थसन्ततिषु च व्याप्तस्य विष्णोर्हरेः

पूर्तिर्नाम समाप्यवृत्तिरिति नेत्यन्याव्यवादोत्सुकान् ।

लक्ष्मीनाथविचित्रशक्त्यसहनान् स्वोक्त्या विभून्वन्मुनिः

श्रीमत्कान्तवरोपयन्तुगुरुराடैकस्सतामग्रणीः ॥ ५७ ॥

ஸகல பதார்த்தங்களிலும் உன்னும் புறமுமோக்க
விடாபித்திருக்கின்ற எம்பெருமானுடைய வ்யாப்தியா
வது வஸ்துதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்தமாகத்வமன்று
என்று வாதிப்பவர்களும் பகவானுடைய விசித்திர சக்
தியை ஸஹியாதவர்களுமான பிறரைத் தமது ஸ்ரீஸக்தி
தியால் உதறித் தள்ளுகின்ற மணவாள மாமுனிகளே
ஸத்துக்களில் தலைவர். (௫௭)

मन्यन्ते वरयोगिनं यतिपतेरेवावतारं परं

व्याख्यारूपकृतीविशेषत इह प्रायच्छतां द्वावपि ।

व्यर्थं दूषणहास्यवाच्यमपि नो विन्यस्यतः सर्वथा

द्वावेतावविभिन्नशीलसुभगावित्येव निश्चप्रचम् ॥ ५८ ॥

மணவாள மாமுனிகள் உடையவருடைய அபராவ
தாரமேயாவர். பெரும்பாலும் வியாக்யான ரூபங்களான
கார்த்தங்களையே அருளிச் செய்வதும், வீண் துஷண
பரிஹாஸ வாக்குக்களைப் பொழியாமலிருப்பதுமான
தன்மைகள் இவ்விரண்டு ஆசார்யர்கள் பக்கலிலுமே நன்கு

பொருத்தி மிருத்தல் கொண்டு இதை நிச்சயிக்கலாம்.

वर्धिष्णून् प्रति बोधयेयमधुना चित्तभ्रमोत्पादने-

ध्वन्यान्येषु निबन्धराशिषु वृथा कालक्षयो नोचितः ।

द्राक्षापाकनिर्द्शनानि ललितान्याध्वर्यवाग्मुग्धना-

न्याचार्यस्य वरोपयन्तृयमिनः सेवध्वमेकान्ततः ॥ ५९ ॥

மேன்மேலும் ஞானவிளக்கம் பெறவேணு மேன்
றிருப்பார்க்கு ஒன்று சொல்லுகேன். சித்தப்பாமத்தை
விளக்கவல்ல பல்வேறு புத்தகங்களில் வீணாகப்
போதைப் போக்குவது தகுதியற்றது : தாக்கூபாகத்
திற்கு சிதர்சகமாக அமைந்த மணவாள மாமுனிகளின்
அத்புத ஸ்ரீத நிவ்ய ஸூக்திகளையே இடைவிடின்றி
அநுபவிப்புகள். (௫௯)

अन्तस्सन्ततमेक एव भगवान् कान्तोपयन्ता मुनिः

कान्तं मङ्गलविग्रहं विशदयन् प्रीणाति मे मानसम् ।

नैवान्यस्य गुरोर्हरेरपि च वाऽप्रास्तेऽवकाशो ध्रुवं

धन्योऽहं न समोऽस्ति मे न च समो नान्यस्समो भूतले ॥

என்னுள்ளத் துள்ளே மணவாள மாமுனிகளொரு
வர் தாமே தமது திருமேனி யொலியை விளங்கச் செய்
தருளா கின்னுள்ளார் ; வேறொ ராசிரியர்க்காவது எம்
பெருமானுக்காவது இனி என்னென்றில் இடம் கிடைப்
பரிது ; இல்லையெனக்கெதிரில்லை யெனக்கெதிரில்லை
யெனக்கெதிரே. (௬௦)

மஹேசமாமானமானமத்ய ஜ்யோத்ஸாஸதக்ஷ் சிதம்
 கர்ணாந்தொல்லிலிதே ட்ஷௌ வகுலமூத்ஸூக்யுஜ்ஜ்வலம் சாபரம் ।
 விதொஹரிவிசுத்ரபுஷ்ட்ரஸுமகம் காத்ரம் ச யோகித்ர! தை
 யை ம்ரேக்ஷத்ரத்ர சமக்ஷதொ ம்ருவமமீ த்யந்யாஸ்துத்யந்யா நரஃ ॥ 61 ॥

மணவாள மாமுனிகான்! தேவரீருடைய திங்கள்
 போன்ற திருமுக மண்டலத்தையும் கிராப்போன்ற புன்
 முறுவலையும் செவியளவும் நீண்ட திருக்கண்களையும்
 திருவாய் மொழியின் மணம் கமழும் திருவதாரத்தையும்
 திவ்யோசர்த்வ புண்ட்ர ஸூபகமான திருமேனியையும்
 கையில் லேவிக்கப் பெற்றவர்களே பாக்கயசாலிகள். (சுக)

ததே நித்யலபகிமாத்மபதயோததே விரக்தி மூனி:
 சிததே சந்தவஸநிதானகரணாதிதேஷணா லுஸ்பதி ।
 விதேஷாதிபதான்யவாஸ்துமபி மோ ததே ருசிமாஸி மூத்
 திகதே துவிஷயேஷு தாவநருசி மதேமவந்மாசர ॥ 62 ॥

மணவாள மாமுனிகள் என்னுள்ளத்துள் எப்போது
 மெழுந்தருளியிருந்து தமது திருவடிகளில் ஸ்திரமான
 பக்தியை யளிக்கின்றார்; விரக்தியை விளைக்கின்றார்;
 பொருளாசையைப் போக்குகின்றார்; ஓ மனமே! குபே
 ராதி பதனிகளைப் பெறுதற்கும் நீ ஆசைகொள்ளாதே;
 விஷயாத்ராதங்களில் ஓட கிளைப்பதும் வேண்டா; மத
 யாலைபோல் கண்டவிடமும் திரியாதே; மாமுனிகளிட
 த்தே னன்றியிரு. (சுஉ)

एण्डोऽपि भुवि द्रुमायत इति न्यायेन यः कश्चिद-
 प्यार्यो विन्दति तत्रतत्र सहसैवाचार्यपीठाञ्चनम् ।
 आचार्यत्वमिहैव शक्तिमनघां प्राप्नोति निस्संशयं
 श्रीमत्सुन्दरयोगिनीत्यहिघटे हस्तं प्रसार्य ब्रवै ॥ ६३ ॥

* கிரஸ்தபாதபே தேசே ஏரண்டோபி த்ருமா
 யதே * [மரமில்லாதவூரில் ஆமணக்கஞ் சேடியும்
 மாமாம்] என்றப்போலே ஆங்காங்குப் பலரும் ஆசார்ய
 பீடத்தில் அமர்ந்து ஆசார்ய கிருது வறித்து விடலாம்;
 உண்மையில் மணவாள மாமுனிகளோருவர் பக்கலிலேயே
 ஆசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ள தென்று குடப்பாம்பில் கையி
 ட்டிரைப்பேன். (For For)

रक्षिष्यत्यवलीलया हरिरिति भ्रान्तास्तमेव स्तुव-
 न्त्याचार्यान्वयमन्तरा स भगवान् नो रक्षितुं शक्नुयात् ।
 आचार्यत्वमिहैव सुन्दरमुनौ पूर्णं ततोऽस्यान्वयं
 दृष्ट्वाच्युत एष रक्षितुमलं तस्मान्मुनीन्द्रो गतिः ॥ ६४ ॥

உலகில் பலரும் எம்பெருமானையே ரக்ஷிக்குக
 மயங்கி அவனையே ஸ்துதிக்கின்றனர். அந்த பகவான்
 தானும் ஆசார்ய ஸம்பந்த மில்லாததால் கடாரக்ஷிக்க
 வல்லவனல்லன்; மணவாள மாமுனிகளிடத்திலேயே
 ஆசார்யத்வம் புஷ்கலமானதால் இவருடைய ஸம்பந்
 தத்தை கோக்கியே அவன் ரக்ஷிக்கவல்லவன்; ஆதலால்
 மாமுனிகளே முழுக்ஷணங்களுக்கும் தஞ்சம். (சுசு)

अपानाभविवोधशून्यमनसामुद्धारणैकेच्छया

लोकाचार्यकृताः कृतीरतिनिगूढार्था मुनीन्द्रो वरः ।

व्याख्यास्यद्यदि नैव दिव्यकृपया कृत्स्नं जगदुस्तरे

संसारे ह्यपतिष्यदस्य हि गुरोर्वाचामभूमिः कृपा ॥ ६५ ॥

கல்வழி நிலழி தெரியாது நிகைக்கின்றவர்களுக்குத்
கைகொடுக்கவே பின்னை யு லகா சிரி யர் அருளிச்செய்த
புறநெய்யார்த்த க்ரந்தங்களை மணவாள மாமுனிகள் பாடி
கிருபையோடு விபாக்யானித் தருளாதிருந்தால், அந்தோ !
உலகம் முழுவதும் ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் அழுந்தித்
துவளுமே ; மாமுனிகளின் பேரருள் பேச்சுக்கு
கிலமோ ? (கக)

मयानां भवसागरे तरणिवद्विभ्राजते यत्पदं

दृष्टानां विषयाहिभिर्विहगराण्मन्त्रायते यस्य गीः ।

दग्धानां दुरितौघदावदहनैः धाराधरौघायते

यन्मूर्तिच्छविचिन्तनं स जयतात् कान्तोपयन्ता मुनिः ॥६६॥

மணவாள மாமுனிகளின் திருவடிகள் பிறவிக்கட
லின் அழுந்தினுர்க்கு காவாய் போலும் ; அவருடைய
திருவாக்குக்கள் விஷய விஷதாங்களாலே கடிபுண்டார்
க்கு கருட மந்திரம் போலும் ; அவருடைய திருமேனி
விளக்கத்தைச் சிந்தை செய்வது பாவங்களாகிற காட்டுத்
நீரில் வேகின்றவர்களுக்கு வர்ஷதாரை போலும், அன்ன
வர் வரற்க. (கக)

यत्नोऽवश्यविधेय एव मनुजैश्चैतन्यकार्यात्मकः

नो चेन्मुक्तिकथैव नेति वदतां स्वान्तस्थितश्चान्तहृत् ।

यस्य श्रीवस्योगिनः सुसहिता मुक्तिः प्रपन्नौषधं

सोऽयं मामिह व्रीक्षते स कृपया स्यादेष इत्यादरात् ॥६७॥

‘சைதன்ய கார்யமான ஸாதகானுஷ்டானங்களை அவசியம் பண்ணியே தீரவேண்டும் ; இல்லையானால் முத்திபெற வழியில்லை’ என்பாருடைய அகவிருளைப் போக்குமதாய் ப்ரபங்கர்களுக்கு அருமருந்தான ஸ்ரீஸூக்திகளைப் பணித்தருளின மணவாள மாமுனிகள் அடியேனை * ஆமுதல்வனிவனென்று கடாசுரித்தருளினார்.

अह्वायाश्रयत प्रहर्षविवशाः कान्तोपयन्तुर्मुनेः

पादाब्जे अथ तस्य दिव्यफणितिष्वातिप्रबन्धं सदा ।

उच्चैर्घुष्यत सर्वमार्तिनिवहं सद्यो हतं पश्यत

श्रेयांसि स्वयमागतानि नियतं संग्राह्य संतुष्यत ॥ ६८ ॥

மணவாள மாமுனிகளின் திருவடித் தாமரைகளை உகந்து விரைந்து பணியின் : பின்னை அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளுள் ஆர்த்திப் பிரபந்தத்தை உரக்க அதுஸக்தித்து எல்லா ஆர்த்திகளையும் உடனே தொலைப்பெறுங்கள் ; ஸகல ச்ரேயஸ்ஸுகளும் தன்னடையே வந்து சேரும்படி கண்டு மகிழுங்கள்.

(சுஅ)

जन्मान्यत्र महीतले सम मुद्गर्भ्यासुरित्यर्थये
 यद्येवं वरयोगिषवितरसिकः स्यां सर्वजन्मस्वपि ।
 एषाते नित्यविभूतिनाग्नि निलये वासस्पृहा नास्ति मे
 सत्यं वच्मि सुनीन्द्र सुन्दरगुरो पूर्णं कटाक्षं कुरु ॥ ६९ ॥

அடியேன் இப்போது போலவே எப்போதும் மண
 வான மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளையே கவைத்திருப்பே
 னாயின் அடியேன் மீண்டு மீண்டும் இவ்வுலகிலே பிறக்கப்
 பெறுவேனாக; பிறவிதோதும் இப் பெரும் பாக்கியம்
 வாய்க்குமாகில் பாம்பதத்திலும் வாஞ்சை யுடையேனல்
 லேன்; மாமுனிகளே! இதுவே உன்மையுரை: பூர்ண
 மாகக் கடாட்சித்தருளவேணும். (சாகு)

आचारानभिरामयोगिमणिना संरक्षितान् पावनान्
 धन्याः श्रद्धयते तदन्यजनतास्सीदन्त्वनर्ध्ये पथि ।
 शुद्धायामिह संप्रदायसरणौ सौभाग्यभूम्ना जनिः
 संपन्नेति सदा ममैव हृदयं हर्षप्रकर्षोज्ज्वलम् ॥ ७० ॥

மணவான மாமுனிகள் காத்தருளின ஸததுஷ்டா
 னங்களில் பாக்யசாலிகள் ஊன்றிப் போருவர்கள்: அங்
 வனல்லாத மற்றையோர் தியவழிகளில் அலமந்துதுவள்க.
 பாம்பவித்திரமான இந்த ஸத்ஸம்பிரதாய ஸானியில்
 பாம்ப பாக்யவசத்தினால் பிறக்கப் பெற்றோமே யென்கிற
 களிப்பு அடியேனுக்கே உள்ளதோன்று. (எ0)

मन्त्रास्सन्ति हि भूरिशो भगवतः किं तेष्वभूदौखं
 कस्तान् चिन्तयतीह कस्य हृदयं श्रद्धाजडं तेष्वहो ।
 श्रीरङ्गेन्दुमुखारविन्दमधुनः श्रीशैलमन्त्रोचम-
 स्योत्कर्षो हि विसृत्वरो विजयते योगीन्द्र भोःसुन्दर ! ॥

மணவாள மாமுனிகளே! உலகில் பலபல பகவக்
 மந்த்ரங்கள் உள்ளன; அவற்றிற்கு என்ன பெருமை ஏற்
 பட்டது? அவற்றைச் சிந்திப்பாரா? அவற்றில் யாரு
 டைய உள்ளம் நன்றியிருக்கிறது? ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய
 முகாரவிந்தத்தில் தோன்றின மதுவென்னலான (தேவரீர்
 விஷயமான) ஸ்ரீசைலேச மந்திரத்தின் பெருமையே
 யன்றோ உலக முழுவது மோக்கி நிற்கின்றது. (எக)

आचार्यप्रवरे वरे मुनिवरे यद्यप्यनन्याभयाः
 सर्वास्संपद उल्लसन्ति च तथाऽप्येका परं न्युनता ।
 श्रीशैलेशदयेति विश्वविदितं सर्वोत्तमं पावनं
 मन्त्रं चिन्तयितुं यदेष मुनिराड् भाग्यं न लेभे सुवि ॥७२॥

மணவாள மாமுனிகளிடத்தில் எல்லாப் பெருமை
 களும் விளங்க நின்றாலும் ஒரு குறை மாந்திரம் உள்ள
 தேயாம்; அது என்னெனில்; மிகச்சிறந்து பாம பாவன
 மாய் விளங்கும் ஸ்ரீசைலேச மந்திரத்தைச் சிந்தை செய்
 யும் பாக்கியம் அவர்க்கு இல்லையாயிற்றே. (எஉ)

तत्त्वं किञ्चन वन्मि सुन्दरमुने दिव्योत्सवस्तावकः
 श्रीकाञ्चीप्रभृतिस्थलेषु भगवन् संपद्यते भूरिशः ।
 तत्तादृक्समयेषु यादृशसहं हर्षं समासादये
 सोऽयं नैव किलान्वभावि भवता त्वत्तोऽपि धन्योऽस्म्यहम् ॥

மணவாள மாமுனிகளே! ஒரு உண்மை கேளீர்:
 தேவரீருடைய மதேஹாத்ஸவம் கச்சிகரர் முதலான பல
 தலங்களில் பெருக்க நடக்கிறதன்றோ. அந்த ஸமயங்
 களில் அடியேன் அநுபவிக்கும் ஆகந்தாதிசயத்தை
 தேவரீர் விபவத்தில் அநுபவிக்கப் பெற்றிலீரன்றோ.
 [அப்போது மணவாளமாமுனிகளுத்ஸவமென்று கடை
 பெறவும் அவ்வானந்தத்தை அநுபவிக்கவும் ப்ராப்தமாக
 வில்லையே.] ஆதலால் இவ்வகையால் தேவரீரைவிட
 அடியேனே பாக்கயசாலியாவேன். (என)

अन्येषामपि यद्यपीह बहुधा संपद्यते ह्युत्सवः
 श्रीमद्रम्यमुनेर्महोत्सवसमारोहः किलान्यादृशः ।
 भास्वान्यावदुपैतुमिच्छति तुलाराशिं तदानीं प्रभृ-
 त्यस्माकं हृदि निस्तुलः खलु चलत्युत्साहनित्योत्सवः ॥१४॥

திவ்ய தேசங்களில் மற்றும் பல ஆசிரியர்களுக்கும்
 உத்ஸவம் கடைபெற்றாலும் மணவாள மாமுனிகளுத்ஸவ
 த்தின் விழு விலக்ஷணமானதே. ஐப்பசி மாதம் அவ
 தரிக்கப் போகிறதென்றும் போதே பிடித்து எமது கேள்

சில் கடைபெறும் உத்ஸாஹ மதேஹாத்வைத்தை என்
சொல்வோம். (எச)

रंगाधीश्वर एक एव भगवानर्चासु धन्यो मुने

यस्ते शिष्य इति प्रसिद्धिमनघामद्यापि संरक्षति ।

कुम्भे मासि वलक्षपक्षलसिते द्वादश्यभिख्ये तिथौ

यस्मादध्ययनोत्सवं च भवतो निर्वर्तयन् मोदते ॥७५॥

மணவாள மாமுனிகளே! அர்ச்சா மூர்த்திகளில்
ஸ்ரீரங்ககாதனொருவனே பாக்கயசாலி. அப்பெருமானே
யன்றோ தேவரீருக்கு சிஷ்யனாக அமைந்த பெருமையை
நானேக்கும் காப்பாற்றி வருகிறேன். ஒரு ஆசிரியர்க்கும்
கடைபெறுத திருவத்யயனத் திருநாளை மாசிமாஸ கக்ஷ
பக்ஷ த்வாதசியன்று தேவரீருக்கு அப்பெருமான்
கடத்திப்போருவது சிஷ்யக்ருத்யம் அவர் ஜநீயம்
என்றன்றோ? (எடு)

अद्याहं वरयोगिवर्य भवतः स्तोत्रे प्रवृत्तो मुदा

चिन्तालेशविनाकृतस्सरसं पद्यानि विज्ञापये ।

स्तोत्रं हन्त समाप्तिमेप्स्यति भवन्माहात्म्यदुग्धोदधौ

द्वित्रा एव हि शीकराः परिचिताः पूर्या कथं वर्णयै ॥७६॥

மணவாளமாமுனிகளே! இன்று அடியேன் தேவரீ
ரைத் துதிக்கவிழிந்து, நிதினும் ஆலோசனைமின்றியே
இங்ஙனே ச்லோகமாலிகையை விரைவாகவே விண்ணப்
பம் செய்துவருகிறேன்; இந்த ஸ்தோத்திரமோ முடிவு

பெறப்போகின்றது. தேவரீருடைய பெருமைக்கடலிலோ
சில திவலைகள் மாத்திரமே அதுபவிக்கப் பட்டன ; முழு
வதும் அதுபவிக்க எவ்வளவு முடியும்? (எஸ்)

मन्दप्रज्ञ इतीरितोऽप्यहमहो कान्तोपयन्तमुने !

विश्रान्तिं लवलेशतोऽप्यकलयन् त्वद्वैभवोऽहोसिनीः ।

पथानां विततीरजस्रममितास्सानन्दमुत्पादयन्

प्राज्ञाग्रेसर इत्युपाधिमलभे श्रीमत्कृपां किं ब्रुवे ॥ ७७ ॥

மணவாள மாமுனிகளே ! அடியேன் மந்தமதி
யென்று பேர் பெற்றவனாயினும், தேவரீருடைய பெரு
மைகளை விளக்கும் சிலைகளையே இடைவிடின்றத்
தொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றேனாதலால் மஹாப்ராஜ்ஞ
னென்று விருது பெற்றேனானேன்; தேவரீருடைய திரு
வருளை என் சொல்வேன்? (எஎ)

मन्त्रं त्वद्विषयं समस्तभगवत्सन्नस्ववामप्रथं

दृष्ट्वा केचन जालमका अथ परं पद्यं समुत्पाद्य च ।

भूयो भूय इह प्रकाममुपयन्त्युच्चैः पराभूतिमि-

त्येतत्सुष्ठु विजानतामपि वत त्वद्वैभवं दुर्ग्रहम् ॥ ७८ ॥

மணவாளமாமுனிகளே ! தேவரீருடைய தனியான
ஸ்ரீசைலேசத் திருமந்தரம் ஸதல திவ்ய தேசங்களிலும்
புகழ் பெற்று வருவதைக் கண்டு பொருதவர் சிலர் தாம்

வேறொரு பதம்பத்தை ஸ்ருஷ்டித்து அடிக்கடி பிரபலமான
பரிபவத்தைப் பெற்று வருகிறார்களென்பதை கன்கு அறி
க்தேயிருக்குமவர்கட்கும் அத்தோ! தேவரீருடைய பெரு
மை தெரிய வில்லையே. (எஅ)

उक्तिरसत्यतमा तत्रैव विलसत्यन्यस्य कस्यापि ने-
त्यात्मीयानुभवावगाहि तदिदं पूर्वं महान्तोऽबुबन् ।
स्वामिन् सुन्दरयोगिवर्य भवतः श्रीपूक्तिरत्नाकरे
संमृष्टे सति सत्यमुक्तमिदमित्युद्धोषणा युज्यते ॥ ७९ ॥

மணவாளமாழனிகளே! தேவரீருடைய நிவ்யஸூதி
க்திகளே பொய்யொன்றுமில்லாதவை என்கிற உண்மை
மை கன்கு அநுபவித்துத் தெரிந்து கொண்ட புருவர்கள்
* பொய்யிலாத மணவாளமாழனி புத்தி வாழி * என்று
வாழ்த்துகிறார்கள்; தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூத்திகளை ஆரா
த்யமளவில், அந்த வாழ்த்து ஸத்யமானதே யென்று பறை
சாற்றத் தட்டவில்லை. (எஆ)

नन्ताऽनन्तपदारविन्दयुगले श्रेयो भजेद्वा न वे-
त्येवं संशय एव काममुदियादित्यस्ति शास्त्रस्थितिः ।
नन्तृणां वरयोगिपादकमले श्रेयांसि सर्वाण्यपि
प्रादुष्युः विशयावकाशविधुरं निधप्रचं घुष्यते ॥ ८० ॥

* ஸித்திர் பவதி வா கேதி ஸம்சயோச்யதஸேஷி
காம் * என்று பகவானைப் பற்றினவர்களுக்குப் பேற்றில்

அக்தேதஸமே யுள்ளதாக சாஸ்த்ரம் முறையிடுகின்றது;
அக்தவாஸ்தித்தே, மணவாஸமாமுனிகளின் திருவடிகளைப்
பத்திரிசுர்க்கு ஸகல ச்ரேயஸ்ஸுக்களும் மல்குமென்று
நாமம் அறுதிரிடப் பட்ட விஷயம். (அடு)

इन्द्रस्तंयमिनां वरो मुनिवरः कान्तोपयन्ता गुरुः

श्रीश्लेशगुरुत्तमांघ्रिशरणो भोगीश्वरांशो मुनिः ।

भीमद्रम्यवरोपयन्त्यमिराडित्यादिनामावलीं

नित्यं ध्यायति मानसं मम ततश्शुद्धिं परां विन्दति ॥८१॥

பெரிய ஜீயர், மணவாஸமாமுனிகள், அழகிய மண
வாஸ மாமுனிகள், திருவாய்மொழிப்பின்னை மாதகவால்
வாழ்த்தவர், திருவனந்தாழ்வான் திருவவதாரமானவர்
என்றிங்ஙனே காமாவலிகளை என்னு கெஞ்சும் கிச்சலும்
கிந்தை செய்து தாய்மை பெறுகின்றது. (அக)

(अथ वा श्लोकान्तरम् ।)

एन्धे कुत्र वरो मुनीन्द्र इति ये पृच्छन्ति तेभ्यो ब्रुवे

स्वानुध्यानपरान्तरङ्गकुहरे दिव्येषु देशेष्वथ ।

भीमद्राविडदिव्यवेदनिनदोत्थानस्थलीपूछसेत्

इत्याहुः, मम मानसे परमसौ तैस्साकमास्ते ध्रुवम् ॥८२॥

மணவாஸ மாமுனிகள் எங்கு எழுந்தருளியுள்ளா
ரென்று கேட்டால், தம்மைச் சித்திப்பார் சிந்தையினுள்
ளும், திவ்ய தேசங்களிலும், திருவாய்மொழியின் இன்

னிசை மன்னுமிடங்கலிலும் எழுந்தருளியிருப்பதாகப்
பலரும் கூறுவர்; அடியேன் விண்ணப்பம் செய்வது
அங்ஙனன்று; அவை யெல்லாவற்றோடுங் கூட என்னுள்
ளத்துள்ளே யுறைகின்ற ரென்பதே உண்மை. (அஉ)

मन्त्रो यस्य मनीषिणां सुकृतिनां सर्वस्वभूतो जयन्
धत्तेऽन्यादृशधन्यतां हि निखिलेऽप्यर्चावतारस्थले ।
तस्य श्रीवरयोगिनो गुणगणानाम्रेडयन्ती स्तुतिः
सेयं सर्वफलप्रदा सुमनसां वक्त्रेषु जेजीयताम् ॥ ८३ ॥

விவேகிகளான பாக்கசாலிகளுக்கு ஸர்வஸ்வமுமான
தமது தனியனும் அர்ச்சாவதாரஸ்தலங்களை யெல்லாம்
புனிதமாக்கி யருளாகின்ற மணவாள மா முனிகளின்
திருக்குணங்களைப் பன்னியுரைப்பதும் ஸகல பலன்களையு
மளிப்பதுமான இந்த ஸ்துதியானது வித்வான்களின்
வாக்கிலே விளங்குக. (அங)

(यद्वा श्लोकान्तरम्)

मन्यन्तामिह यच्च किञ्चिदपि वा क्षुद्रा जडाः पामराः
सोऽयं स्तौति वरोपयन्त्ययमितं त्वेकं सदेतीर्ष्यया ।
सत्यं वच्मि शठारिलक्ष्मणशुनिश्रीमत्कलिध्वंसना-
द्याचार्येष्वपि मन्दमक्तिरभारं ध्यायन्महायोगिनम् ॥ ८४ ॥

அடியேன் மணவாள மா முனிகளையொருவரையே
பெருக்கத் துதிக்கிறேனென்பது பற்றிப் பொருமையால்
யார் எதுவேனும் என்னும்; ஸத்யமாக விஜ்ஞாபிக்

விநேன் ; மாமுனிகளைச் சித்தை செய்யப் புகுத்தபின்பு,
கம்மாழ்வார் எம்பெருமானார் கம்பின்னை முதலானார் திறத்
திலும் அடியேன் பக்தி குறைபப்பெற்றேன். ஆதலால்
மாமுனிகளையே துதிப்பது அடியேனுக்கு கித்யகால
கேட்பமாயிற்று. (அச)

(यद्वा श्लोकान्तरम् ।)

मन्दप्रज्ञजना अपि श्रममृते जानन्तु पदार्थमि-

त्युत्कण्ठावशतो मुनिर्वरवरः स्तोत्राणि भूयांस्यहो ।

द्राक्षापाकमनोहराणि सृजति प्रेम्णा मदीयान्मुखात्

आचार्यप्रवरस्य तस्य करुणा कस्य स्तुतेर्गोचरः ॥ ८५ ॥

இவை ஸம்ஸ்க்ருத ச்லோகங்களாயிருந்தாலும் இவ
ற்றின் பொருளை ஸாதாரண வுற்புந்பங்கர்களும் எளிதாக
அறிந்துகொள்ள வேணுமென்று காரிகேசபாக மன்
திக் கே த்ராட்சாபாகமாக இத்தகைய ஸ்தோத்ரங்களை
மணவாள மாமுனிகள் என்வாக்கில் கின்றும் அன்போடு
வெளியிடுவித்தருள்கின்றார் ; அப்போசிரியரின் பரம
கிருபையை என்னென்பது. (அடு)

श्रीवैष्णवानां गोष्ठीषु तदास इति विश्रुतः ।

श्रीशैलैशदयापात्रस्तोत्रमेतद्व्यजिज्ञपत् ॥

ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்கராசார்ய ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன்

விண்ணப்பஞ் செய்த

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர ஸ்தோத்ரம்

முற்றுப் பெற்றது.

श्रीवैष्णवसौभाग्ये द्वितीयं

॥ श्रीमद्वरमुनिवैभवस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்யத்தில்

ஸ்ரீவரவாமுநிவைபவஸ்தோத்ரம்.

श्रीशैलेशोतिमन्त्रस्थवर्णानुक्रमशोभितम् ।

आचार्यसार्वभौमस्य स्तोत्रं ह्यं निगद्यते ॥

“ஸ்ரீ சைலேஸ்வரவரபாத்ரம்” என்கிற தனியணி
லுள்ள முப்பத்திரண்டு அக்ஷரங்களில் ஒவ்வொரு அக்ஷ
ரத்தையும் அடையே ஒவ்வொரு ச்லோகத்தின் முத
லெழுத்தாகக் கொண்டது இந்த ஸ்தோத்ரம்.

श्रीमद्वरमुनये गुणगणनिधये सदा नति कलये ।

यत्सुक्तिकल्पलतिका कांक्षितमखिलार्थमनुपदं दिशति ॥ १ ॥

கற்பகக்கொடிபோல் விரும்பிய பொருளனைத்த
யும் பதத்தோறும் அளிக்கவல்ல ஸ்ரீஸுத்திகளையருளிச்
செய்தவரும் ஸமஸ்த திருக்கல்யாணகுணங் களுக் கும்
கோள்கலமுமான மனவான மாமுனிகளை எப்போதும்
வணங்குவன்.

(க)

சீல இவ புகிமரிதாं ஞாயாதருசிவ ஸ்வாதிவிஜ்ஞானாஸ் ।
சுவிசிவ துர்ஜாதமஸாं வரவஸுநிவர்ய ஸுவி ஸ்வாந் விவஸு ॥ ௨ ॥

மணவாளமாமுனிகளே ! தேவரீர், ஸ்ரீஸூக்திகளா
கிற புண்ணியகதிகளுக்கு மலைபோல் உத்பத்திஸ்தானமா
வும், ஸம்ஸாரதாபங்களினால் வருத்தினவர்களுக்கு கிழல்
தரும் வருஷம்போன்றவராயும், தியகேறியாகிற இருளைத்
தொலைப்பதில் இரவிபோன்றவராயும் விளங்குகிறீர். (௨)

ஸோ஽பி யஸ்ய சூக்தே: ஸநசி ஷ்யாதோ஽ந் ஸுதஸுதஸ்யதி ।
ஸோ஽ய் வரவரயோகி சூதே ஸக்தி ஸ்வகீயபதபந் ॥ ௨ ॥

தமது ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஸ்வஸ்பபாகத்தைச் சிக்
தவையெய்தாதும ஆனந்தம் பொங்கிவளரும்படியாக
அவற்றைத் திருவாய்மலர்க்கருணிய மணவாளமாமுனிகள்
தமது திருவடித்தாமரைகளில் பக்தியை விளைத்தருளா
கின்றார். (௩)

ஸமயதி துரிதஸுஷேப் ஜநயதி பரமம் ப்ரவோதஸிஹ் யஸ்ய ।
ஸுகிததிரேஷ ஸம ஹதி ஜாஸ்தி ஸதேவ வரவரோ யோகி ॥ ௪ ॥

திவினைகளனைத்தையும் தொலைத்து கல்லறையை கல்
குன்ற நிவ்யஸூக்திகளைத் திருவாய்மலர்க்கருணின
மணவாளமாமுனிகள் எப்போதும் எனது உள்ளத்திலே
விளங்குகின்றார். (௪)

दयया निहंतुकया हरिर्हि संरक्षतीति यत्पूर्तिः ।

विशदयति मुनिवरोऽसौ विलसति निहंतुकरुणया हृदि मे ॥

எம்பெருமான் தனது கிர்ஹேதுக கருணையினாலே
கம்மைக் காத்தருள்கிருனென்னுமிடத்தை விளங்கக்காட்
டும் ஸ்ரீஸூக்திகளை அருளிச் செய்தருளின மணவாளமா
முனிகள் என்னுள்ளத்தில் கிர்ஹேதுக கருணையோடு
எழுந்தருளிபுள்ளார்.

(ரு)

यातु सकलोऽपि कालो वरवरयोगीन्द्रविवृतसकलार्थे ।

श्रीवचनभूषणारख्ये दिव्ये शास्त्रेऽस्य दासदासरय ॥ ६ ॥

மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியானங்கொண்டே
ஸகலார்த்தங்களையும் அறியக் கூடியதாகவுள்ள ஸ்ரீவசக
முஷணமென்னும் திவ்ய சாஸ்த்ரத்தின் அநுபவத்தி
லேயே அடியேனாடைய வாழ்காணெல்லாம் செல்ல
வேணும்.

(சு)

पातु वरयोगिवर्यो यो हि रहस्यत्रयार्थमनवद्यम् ।

पावनफणितिभिरङ्गुतसन्दर्भाभिः प्रसादयामास ॥ ७ ॥

ரஹஸ்யத்ரயார்த்த விவரணமாகப் பின்னையுலகாசிரி
யர் பணித்தருளின முழுக்கூப்படியை மிகவழகிய புனித
மான திவ்யஸூக்திகளினால் ஸத் ஸம்பந்தநாயப்படியே
வியாக்கியானித்தருளின மணவாளமாமுனிகள் கம்மைக்
காத்தருள்க.

(சு)

सस्यन्तार्थमशेषं ललितसरण्यैव बोधयन् योऽस्मान् ।

तत्त्ववयस्य विवृतिं वरवरयोगी चकार स गुरुनः ॥ ८ ॥

பின்னியுலகாசிரியர் பணித்தருளிய தத்வத்ரய மென் னும் சதவன்யகர்த்தந்தை விபாக்கியானித்தருளும் முகத் தால் ஸகல வேதாத்தஸாரப் பொருள்களையும் எளிய கடைசில் உபகரித்தருளின மணவாள மாமுனிகளே கம கரு அகவிருவி அகற்றவல்ல பேராசிரியர். (அ)

धीरि जगति मदीया तास्ता वाचो निषेव्य विरमन्ती ।

पारस्मनीन्द्रफणितिषु दिव्यास्त्रनुभूतिसविरतां धत्ते ॥ ९ ॥

இவ்வுலகில் அவநிந்துள்ள பலபலவாக்குக்களை அநு பவித்து ஓய்வு அடைகின்ற எனது புத்தியானது மண வாளமா முனிகளின் திம்பஸைக்திகளின் அநுபவத்திலிரு க்தது மாந்திரம் ஒருபோதும் ஓய்வடைகின்றதில்லை. “எப் பொழுதும் நான் திங்களாண்டுழியுழிதொறும் அப்பொ ழுதைக்கப்பொழுதென் னு ரா வ மு த மே.” என்னுமா போலே நித்யாபூர்வமானவை மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸைக்தி களென்க. (ஆ)

ययमयमेपजमतुलं विभाति यत्प्रोक्तविवृतिविशदार्थम् ।

आचार्यहृदयशास्त्रं स जयतु सौम्योपयन्त्ययोगीन्द्रः ॥ १० ॥

அழகியமணவாளப்பெருமான் காயனூருனிச்செய்த தும் நிறவியென்னும் கோய்க்கு மருந்துமான ஆசார்ய ஸ்ரீருதய மத்யாபாஸ்த்ரத்தின் ஸகலார்த்தங்களையும் விச

தமாகக் காட்டவல்ல வியாக்கியானத்தைத் திருவாய்ம
லர்த்தஞ்ஞிய மணவாளமாழனிகள் வாழ்க. (க0)

भक्त्या कथयत सततं वरवरमुनिवक्त्रदिव्यकमलसुधाम् ।

उपदेशरत्नमालां ययैव शोभेत ध्रुवि सतां हृदयम् ॥ ११ ॥

மணவாளமாழனிகளின் முகாவித்தத்தின் மகரத்
தம் போன்றதும் ஸத்துக்களின் ந்ருதயத்திற்கு ஸோபா
வஹமுமான உபதேசரத்தினமாலையென்னும் திவ்யப்ரபத்
தத்தை அன்புடன் ஓதுமின். [இதில் (கத்யா) இரண்
டாமேழுத்து.]

दिशतु मयि दिव्यदृष्टिं द्रुमिडोपनिषन्महार्थसारं यः ।

शतकेन दिव्यवचसां प्रोचे कान्तोपयन्तमुनिवर्यः ॥ १२ ॥

திருவாய்மொழியின் உட்பொருள்களைத் திருவாய்
மொழி நூற்றந்தாதியென்னும் திவ்யப்ரபந்த ஆலமாக
வெளியிட்டருளின மணவாளமாழனிகள் அடியேனுக்கு
திவ்யசக்திவன்மை அருளவேணும். (கஉ)

गुरुभिरिह बहुभिरमिता गिरः प्रसृता लसन्ति, विलसन्तु ।

सुन्दरजामातृमुनेस्सुक्तिषु माधुर्यमप्रतिद्वन्द्वम् ॥ १३ ॥

இவ்வுலகில் பல பல ஆசிரியர்களால் அருளிச் செய்
யப்பட்ட ஸ்ரீஸூக்திகள் அளவுகடந்தவை யுண்டெனி
லும் மணவாளமாழனிகளின் திவ்யஸூக்திகளிலுள்ள
இனிமை இணையற்றதேயாம். (கக)

गुणलवदस्त्रिमेन दासं वरयोगिगुरुवरः स्वगिराम् ।

अर्थमनर्धमगाधं परया कृपया प्रबोधयत्वखिलम् ॥ १४ ॥

ஐரு யோக்யதையும் சித்திதுமில்லாத அடிபோனாக்கும் மணவாளமாழனிகளின் திவ்யஸூக்திகளின் ஆழ் பொருள்களெல்லாம் கன்கு தேரீயும்படி அந்த மாழனி களின் திருவருளே வாய்க்கவேணும். [இந்த ச்லோகத் திம்னாகாரம் இரண்டாமேழுத்தாக அமைக்கப்பட்டது.]

अर्णवगभीरतामपि अहह ! परिच्छेत्सुमीशते कतिचित् ।

वस्योगिसूक्तिसागरगभीरभावस्तु गोचरो न नृणाम् ॥ १५ ॥

"அம்மேமோ மஹோத்தி:" என்னப்பட்ட கடலின் காய்பிரயத்தையும் அளவிடவல்லார் கெருண்டு; மணவாள மாழனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திக் கடலின் காய்பிரயம் மாத்தி ரம் ஒருவர்க்கும் கிடைந்து. [இந்த ச்லோகத்தில் (ர்ண) வன்சிற எழுத்து இரண்டாமகாரமாக அமைக்கப் பட்டது.] (கடு)

वंशे सुमहति जननं विवेकपुष्टिं शमादिगुणपूर्तिम् ।

वस्योगिदिग्दसूक्तिप्रद्वेगफलं प्रचक्षते प्राज्ञाः ॥ १६ ॥

மணவாளமாழனிகளின் திவ்யஸூக்திகளில் பக்தி விரோதம் இல்லாவிடினும் அத்வேஷமாவது இருந் திருக்குமாகில் அதன்பயனாக மாசில்குடிப்பிறப்பும் கல் லணர்வின் மிகுதியும் சமதமாதி குணபூர்த்தியும் விளையு மென்று மஹான்கள் கூறுகின்றார்கள். (கக)

यतिपतिपुनरवतारो वरवरमुनिरेष इति विनिश्चेतुम् ।

उपपत्तयो हि जाग्रति भूयस्यस्तास्सदा हृदा कलये ॥ १७ ॥

மணவாளமாழனிகள் எம்பெருமானுருடைய அபரா வதாரமேயென்று அறுதிமீடுவதற்குப் பலபலசான்றுகள்

உள்ளனவாதலால் அவற்றையே எப்போதும் சித்தை
செய்வேனாக. (௧௭)

तीर्त्वा भवाम्बुराशिं यदि दिवमासादयेयमपि तत्र ।

कान्तोपयन्तुमुनिवरदिव्योक्तितुर्थैव भुक्तिरस्तु मम ॥ १८ ॥

பிறவிக்கடலைக்கடந்து ஒருகால் விண்ணுலகம்
சென்று சேரப்பெறுவேனும் அங்கும் மணவாள
மாமுனிகளின் புநீஸூக்தியமுதமே அடியேனுக்கு உண
வாக வேணும். (௧௮)

द्रवति दृषदृषहो यत्प्रकथितयतिराजविंशतिश्रवणात् ।

शमदममुखगुणशेवधिरेष मुनिः पातु वरवरो जगतीम् ॥ १९ ॥

கேட்டவளவிலே கல்லும் உருகும்படியான கடையில்
அமைந்த யதிராஜவிம்சதியை அருளிச் செய்தவரும்
ஸமதமாதி ஸத்குணகீதியுமான மணவாளமாமுனிகள்
உலகைக் காத்தருளவேணும். (௧௯)

प्रथयति यदुदितभगवद्गीताव्याख्यानमद्भुतं भावम् ।

कथयतु मम मुखमनिशं तस्यैव मुनेः पटूनि नामानि ॥ २० ॥

பகவத்கீதையின் அற்புதமான தாற்பரியத்தை
விளங்கக்காட்டவல்ல நேரதாற்பரியபெயர்னும் வியாக்
கியானத்தை யருளிச்செய்த மணவாளமாமுனிகளின்
சிறந்த நிருணாமங்களையே என்வாய் உரைத்திடுக. (௨௦)

वरदाधिराजमङ्गलमभिरामवरो मुनीश्वरो हृद्यम् ।

यः प्रोवाच सदा मे वक्त्रं तस्यैव मङ्गलं ब्रूताम् ॥ २१ ॥

பேரருளான் விஷயமாகப் பாம்போக்கியமான மண்
கமரசாஸம் ஸ்துதிபை அருளிச்செய்த மணவாள
மாழனிசனுக்கே என் வாக்கு அகவாதம் பல்லாண்டு
பாடக்கடவது. (உக)

ध्यातां हृदय सदा भव वरवरमुनिवर्यविवृतिमहितायाम् ।
गतिपतिशुभगुणवर्णनविचक्षणायाम् प्रपन्नगायत्र्याम् ॥ २२ ॥

எம்பெருமானுருடைய திருக்குணங்களை அழகாகப்
பேசுவல்லதும் மணவாளமாழனிகளின் வியாக்கியானத்
தினும் சிறப்புற்றோங்குவதுமான இராமானுச நூற்றக்
தாநிமில் கெஞ்சே ! எப்போதும் ஊற்றமுற்றிருப்பாயாக.
(இத்த க்ளோகத்தில் ஊகாரம் மூன்றாவது அக்ஷரமாக
அமைக்கப்பட்டது.) (உஉ)

वक्ष्यितुमपि यदीच्छथ जगतीं वरयोगिमक्तिभावनया ।
वक्षयत, काममेषा पुनाति सत्यं छलात्मिकाऽपि सती ॥ २३ ॥

கபடபக்தியினால் உலகை வஞ்சிக்க நினைத்தாலும்
அத்தக் கபட பக்தியையும் மணவாளமாழனிகள் விஷய
மாகவே கொள்வது கலம். ஏனென்னில், மாழனிகள்
நிறத்தில் பக்திபாவனை செய்யினும், ஆத்மா புனிதமாகுங்
காணும். “பெரம்பேகைம்மைசொல்லி” இத்யாதி. (உங)

देयाद्वरयोगी गोदाजनकीयदिव्यसूक्तिततोः ।
स्वात्मकृतविशदविवृतौ सुगाढमवगाढमन्तरात्मानम् ॥ २४ ॥

மணவாளமாழனிகள் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்
குத் தாமருளிச்செய்த இனிய வியாக்கியானத்தில் மிக

வும் ஆழ்ந்து அவகாஷிக்கவல்ல உள்ளத்தை எனக்கு அருள் புரியவேணும். (உச)

रमयति मम मतिमविरतमाचार्यवरस्य वरवरस्य मुनेः ।
सकलप्रमाणसंग्रहसमाह्वयं तत्प्रसिद्धकृतिरत्नम् ॥ २५ ॥

ஆசார்ய ஸார்வபௌமான மணவாளமாழனிகள் அருளிச்செய்த ஸகல்பாமான ஸங்க்ரஹமென்றும் [பிரமாணத்திரட்டு] திவ்யகந்தம் என்னுள்ளத்தை எப்போதும் உகப்பிக்கின்றது. (உடு)

य इह वरयोगिवर्यः प्रणिनायार्तिप्रबन्धमार्तिभसात् ।
अपनुदतु सोऽयमार्तिरखिला अपि नित्यमधिवसन् जगतीम् ॥

இக்கிலத்தில் அடிக்கொதிப்பால் ஆர்த்திப்பிரபந்த மருவிச் செய்தருளின மணவாளமாழனிகள் 'இன்ன மோரு தாற்றாண்டிரும்' என்ற வாழ்த்துப்படியே இவ்வுலகில் எக்கராஜமெழுந்தருளியிருந்துகொண்டு நமது ஆர்த்திகளைத் தீர்த்தருளவேணும். (உசு)

जाया जननी जनकस्सोदर इति तेषु तेषु यः प्रेमा ।
इह भवति सोऽयमखिलः श्रीमद्वरयोगिचरणयोर्मैऽस्तु ॥ २७ ॥

தாயமேன்றும் தாயேன்றும் தந்தையென்றும் ஸதேஹாதரனென்றும் பலரிடத்துப் பாலிபாயக் கூடிய அன்பு முழுவதும் அடியேனுக்கு மணவாளமாழனிகளின் திருவடிகளிலேயே பதியக்கூடவது. ஸகலவித பந்துக்களும் மாழனிகளையென்கை. (உஎ)

मास्य ! सुकुन्द ! मुरहर ! मधुसूदन ! केशवेति नामोक्तीः ।

एकत्वा कथयतु सततं वरवरमुनिनाम मामकं वदनम् ॥ २८ ॥

எனது வாய், மாதவ ! முகுந்த ! முராரே ! மதுஸூ-
தன் ! கேசவ ! என்கிற திருகாமஸங்கீர்த்தனங்களை விட்-
டொன்றி எப்போதும் மணவாளமாழனிகளின் திருகாமங்-
களையே கூறப்பெறவேணும். (2-அ)

तरलमपि मानसं मे सुन्दरजामातृयतिपतेः पदयोः ।

सुखमपमादमास्ते गुरुवरकरुणामहो कथं कथयै ॥ २९ ॥

எனதுகெஞ்சு கின்றவாகில்லாது அலைபாய்வதே
யானதும் மணவாளமாழனிகளின் திருவடிகளில் மாத்தி-
ரம் ஒருபடிப்படி ஆழ்ந்த அன்பை புடைத்தாவிருக்கின்-
றது. இவ்வளவு அருள்புரிந்த அந்த மாழனிகளின் திரு-
வடிகள் எங்களுடைய புகழ்வேன். (2-ஆ)

मी स्वयमिह यस्मिन् अन्तेवासी भवन् कृतार्थोऽभूत् ।

स खलु वरयोगिवर्यः कथमिह वर्ण्येत मादृशां वचसा ॥ ३० ॥

ஸ்ரீரங்கநாதனையும் தம்பக்கலிலே சிஷ்யனாகக்
கொண்ட மணவாளமாழனிகளின் மஹிமை என்போன்ற
சித்தியோர்களின் இனைய புன்கவிதைகளால் வருணித்துத்
தலைக்கட்டக்கூடியதோ? (க0)

मुहुनिह परवरमुनिवरसूक्तिसुधास्वादमुदितहृद्गङ्गी ।

दिष्ये यमाह मन्त्रं स सर्वमन्त्रान् विजित्य भुवि भाति ॥३१॥

மணவாளமாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்தியமுதத்தைப் பருகிப் பருகிக் களித்த ஸ்ரீரங்ககாதன் சோதிவாய்திறந்து பணிந்த * ஸ்ரீசைலோத்தனியன் மலகிலுள்ள ஸகல மந்த்ரங்களையும் வென்று வீறுபெற்று விளங்குகின்றது.

निखिलाप्यर्चामूर्तिः नित्यं यन्मन्त्रनिशमनात्तुष्टिम् ।

भजते, वरवरमुनिवरदैवतमन्त्रोऽयमस्तु मे जप्यः ॥ ३२ ॥

ஆங்காங்குக் கோயில் கொண்டேழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான்களைவரும் மணவாளமாமுனி களையே தேவதையாகக்கொண்ட எந்த ஸ்ரீசைலமந்த்ரத் தையே நாடோறும் நிருச்செவீசாத்தித் நிருவுள்ளம் பூரிக்கின்றனரோ அந்த மந்த்ரத்தையே நான் எப்போ தும் ஜபிக்கக்கடவேன். (கஉ)

महतां शुभकुलजनुषा महनीयाचार्यकरुणया च तथा ।

श्रीवैष्णवाभिदासो वरवरयोगिस्तुतिं व्यजिज्ञपत ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவநாஸனாவடியேன் பெரியோர்களின் கற்றலத்திற் பிறந்ததனாலும் பேராசிரியர் நிருவருளுக்கு இலக்காகப் பெற்றதனாலும் இந்த ஸ்தோத்ரத்தை விண்ணப்பஞ் செய்யலானேன். *

ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்கராசார்ய ஸ்ரீவைஷ்ணவநாஸன்
விண்ணப்பஞ் செய்த
ஸ்ரீவரவமுனிவைபவ ஸ்தோத்ரம்
முற்றுப் பெற்றது.

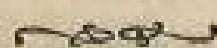
श्रीवैष्णवसौभाग्ये तृतीयं

श्रीमद्वरमुनिस्तोत्रसायनम् ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்யத்தில்

ஸ்ரீமத்வரவரமுநி ஸ்தோத்ர

ரஸாயனம்.

श्रीशैलेशोतिमन्त्रखवर्णानुक्रमशोभितम् ।

लघ्वक्षरमयं स्तोत्रसायनमुदीर्यते ॥

दीर्घाक्षरप्रवेशोऽत्र यस्माच्च घटते ततः ।

मन्त्रखदीर्घवर्णानां ह्रस्वतैवात्र सद्यताम् ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமேன்னும் தனியனிலுள்ள
சமுத்தாக்கனின் அடையே கெடிலெழுத்து இன்றியே
குறிலெழுத்துக்களையே அமைத்து இந்த ஸ்தோத்ர ரஸா
யனம் இயற்றப்படுகிறது. (பாதங்களின் முடிவில் மாத்தி
சம் கெடிலெழுத்து இருப்பது விருத்தமன்று.) இந்த
ஸ்தோத்ரத்தில் தீர்க்காಕ್ಷரம் புகாமெரினாலே ஸ்ரீ
சைலேசத்தனியனில் தீர்க்கமாகவுள்ள அக்ஷரங்களும்
இதில் ந்மாஸ்வமாரிருப்பது பொருத்தும்.

श्रितजनविरचितदुरितगणं क्षणलवविदलितमकुरुत यः ।

स दिशति वरवरमुनिगुरुराट् मम हृदि निजशुभतनुमनिशम् ॥

அடியார்கள் செய்த பாவங்களைப்பெல்லாம் ஒரு
கொடிப்பொழுதில் நீரினில் தூசாக்குகின்ற மணவாள
மாழனிதன் தமது திருமேனியை எப்போதும் என்னுள்
எத்துள்ளே காட்டியருளா கின்றார். (க)

शमदममुखशुभगुणजलवे सुविशदविवरणकरणपटो ।

अनुदिनमिह भुवि तव यशसां ततिमहत्तुभवविषयमधाम् ॥२॥

சமதமாதி குணக்கடலே! மிகத்தேளிவான விபாக்கி
யானங்களை யருளிச் செய்வல்லவரே! மணவாள
மாழனிதனே! அடியேன் இங்கு காடோறும் தேவரீ
ருடைய திருப்புகழ்களையே அநுபவிப்பா கின்றேன். (உ)

लघु मयि विरचय गुरुकरुणां प्रदिशति मम शुभमतिमिह या ।

वरमुनिवर! यदि न तव कृपा मम जनिरिह कथमुदितफला ॥

மணவாளமாழனிதனே! அடியேனுக்கு கல்ல புத்
திறை கல்கவற்றான நிறந்த திருவருளை என்மீது விரை
வில் செய்தருளவேணும். அந்தத் திருவருள் இல்லையெல்
ளன் ஜன்மம் எப்படி ஸபலமாகும். (ங)

शशधरपरिभवकरवदन! प्रकटितशुभतरगुणजलवे ।

शमधनमुनिवरपरिवृढ भोः! प्रजनय ननु मयि मतिमनधाम् ॥

திங்களைப்பழிக்கும் திருமுகமண்டலமுடையவரே.

கற்குணங்களைபெல்லாம் விளங்கக் காட்டியருளினவரே !
காத்தர்களான யதிகளுக்குள் தலைவரே ! அடியேனுக்கு
கள்ள புத்தியுண்டாகும்படி கல்கவேணும். (ச)

हरणोऽनुपमजलजदशोर्निपतनमयि ! मयि कलय गुणे ! ।
हरमिह मयि न हि भवति यदि ध्रुवमथ मम जडपरिवृढता ॥

மணவாளமாழனிகளே ! கிற்று மலர்க்கத் தாமரை
பொன்ற திருக்கண்ணோக்கத்தை அடியேன்மீது வீழ்த்தி
யருளவேணும் ; இவ்வருள் வாய்க்காவிடில் என்னிற்
காட்டில் வேறொரு மூடன் உலகில் தேறமாட்டான். (சு)

यतिपतिमतरसमखिलमपि प्रथयति यदुदितविवरणवाक् ।
त जयतु परमुनिरमितगुणामृतजलनिधिरिति विशदयशाः ॥६॥

தமது வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்திகளாலே ஸ்ரீராமா
அது தர்சக ஸாரார்த்தங்களைபெல்லாம் விளக்கினவரும்
கிறந்த குணக்கடலென்று புகழ்பெற்றவருமான மணவாள
மாழனிகள் வாழ்க. (சு)

पपनजतरणिजमुखकपिभिस्सह कृतरघुवरपरिचरण ! ।
गपपजिदभिभवकुशलवल ! प्रकटय मयि तव पृथुकरुणाम् ॥७॥

இனையபெருமானாகத் திருவவதரித்து, திருவடி
நாக்கீவ மஹாராஜர் முதலான வானா முதலீகளோடு
கூடப் பெருமானுக்குக் கைங்கரியங்கள் செய்தருளின
வரும் இந்திரலித்தை அடர்த்தவருமான மணவாள

60 மணவாளமாழனிகள் வைபவம்—அநுபந்தம்.

மாழனிகளே ! அடியேன்மீது மிகவும் இரங்கியருள வேணும். (எ)

तनुरियमिह भुवि लसतु चिरं गुरुवर मुनिवर तव पदयोः ।
स्मृतिततिरविस्तमिह घटने यदि मम तव शुभतरकृपया ॥८॥

மணவாளமாழனிகளே ! தேவரீருடைய திருவருளால் தேவரீரது திருவடிகளில் அடியேனுக்கு இடையருத சிந்தனை கிகழுமாயின் இப்புவியில் அடியேன் சிரஞ்ஜீவியாக வாழப்பெறுவேனாக. (அ)

धियमहमनुपममहिमजुषा वरमुनिवर ! तव गुरुकृपया ।
तव गुणगणनुतिकलनविधौ अनुकलमनत्रधि विनिहितवान् ॥९॥

மணவாளமஹாழனிகளே ! ஒவ்வொரு கீழிஷமும் தேவரீருடைய திருக்குணங்களைத் துதிப்பதிலேயே என்னுடைய புத்தியையெல்லாம் உபயோகித்து வருகிறேன் ; தேவரீருடைய சிறந்த திருவருளே இதற்குக் காரணம்.

भवमयजलनिधिजठरगतां घनकृप मुनिवर ! बहुजनताम् ।
करतलवितरणकुशलतया कलयसि गतशुचममितशुभाम् ॥१०॥

அருள்மிகுந்த மணவாள மாழனிகளே ! பிறவிக் கடலினுள்ளே விழுந்து துவளும் பலபல ஜனங்களுக்குக் கைகொடுக்க வல்லமையினாலே அவர்களெல்லாரும் துன்பம் தீர்த்து இன்பம் பெறுமாறு செய்தருளாகின் தீர். (க)

यतिपतिविरचितसकलकुतीर्मम हृदि लिख लिख रुचिरमुने ।
स च यतिपतिगुरुरिह भवतो न हि खलु कथमपि वहति भिदाम्॥

மணவாளமாமுனிகளே ! எம்பெருமானாரும் தேவரீ
ரும் வேற்றுருவமல்லாமையாலே தேவரீரே எம்பெருமானா
ராக அவதரித்து அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்
களையெல்லாம் என்னுள்ளத்துள் எழுதியருள்வேணும்.

रिपि भुवि विरचय मम वसतिं गुरुवर ! मम न हि मनसि भिदा॥
तव शुभगुणगणमनवरतं प्रकलय मम बुतिततिविषयम् ॥१२॥

மணவாளமாமுனிகளே ! அடியேனை விண்ணுலகில்
கொண்டுபோய் வைத்தாலும் இம்மண்ணுலகிலேயே
வைத்தாலும் என்மனத்தால் ஒருவரையுமில்லை ; எப்போ
தும் தேவரீருடைய திருக்குணங்களையே என்னுடைய
ஸ்தோத்ரங்களுக்கு விஷயமாக்கிக் கொண்டிருக்க வேணு
மென்பதொன்றே கோரிக்கை. (கஉ)

गुरुवर शठरिपुमुनिवचसां सुविमलसुविशदहृदयमहो ।
मम हृदि ददतरघटितमथाः वत वत ! मयि तव बहुलकृपा ॥

மணவாளமாமுனிகளே ! திருவாய் மொழியின்
ஆழந்த அழகிய கருத்தையெல்லாம் அடியேனது உள்
னத்தில் கன்கு பதிய வைத்தருளினீர் ; அடியேன்பால்
தேவரீருடைய திருவருள் மிகக்கனத்தது. (கக)

भगवत वरमुनिपदकमलं प्रवदत वरमुनिशुभफणितिम् ।
कल्पयत वरमुनिपरिचरणं प्रविशत सुमहितपरमपदम् ॥१४॥

(மாகிலத்தீர்!) மணவாள மாழனிகளின் திருவடிபை வணங்குமின், ஸ்ரீஸங்குத்திகளைச் செப்புமின், அவர்க்கே கைங்கரியம் செய்மின்; இங்ஙனே யாகில் * கலமத்தயில்லதோர் காடுபுகுவீர். (இந்த ச்லோகத்தில் முதலேழுத்தாக வாவேண்டிய னகாரம் இரண்டாமேழுத்தாக அமைந்துள்ளது.) (கச)

रचयितुमहमिह तव नवनं वरसुनिवर! हृदि न हि कलये ।
तदपि च तव गुणतनिरखिलाऽप्यहमहमिति हृदि नटतितमाम् ॥

மணவாள மாழனிகளே! தேவரீரைத் துதிக்க வேணுமென்று அடியேன் கெஞ்சிந்கொண்டவனல்லேன்; ஆனாலும் தேவரீருடைய திருக்குணங்களெல்லாம் என்னெஞ்சில் அஹமஹமிகயா கூந்தாடுவதனால் இங்ஙனே துதிகள் அமைகின்றன. (இந்த ச்லோகத்தில் [ர்ண] என்கிற எழுத்துக்கு பதிலாக ரோபம் மாத்திரமே கொள்ளப்பட்டது.) (கடு)

वचसि च मनसि च सततमपि प्रथयसि सुनिवर! तव सुगुणान् ।
कथमपि न हि खलु गुरुरितरो मम हृदि पदमिह विनिहितवान् ॥

மணவாளமாழனிகளே! என் வசக்கிலும் மனத்திலும் எப்போதும் தேவரீருடைய திருக்குணங்களே விளங்குமாறு செய்தருளினீர்; இனி வேறு எந்த ஆசாரியரும் என் மனத்தில் அடிவைக்க முடியாதபடி ஆய்விட்டது. (கசு)

नव इह युवि तव निरवधिकं विलसति वरसुनिवर ! तदिदम् ।
कतिपयकुपतिभिरपलपितं यदि किमु हतमिह ननु कथय ॥ १७

மணவாளமாமுனிதனே ! தேவரீருடைய திருப்புகழ் இவ்வளவுமென்றும் பாவி “மணவாள மாமுனியே இன்னு மென்று நன்றாண்டுகும்” என்று வீடுதோறும் காடு தோறும் வசுத்தும்படியைமகத்துளது. இப் பெருமை வாய் விர குமதிகள் அபலாபம் செய்ய முயன்றதனால் வன்ன சேதம் ? (கௌ)

विधिरिति दिनमिति भमिति तथाऽयनमिति विचलति समयगणे ।
क्षणमपि गुरुवर तव फणितेरनुभवविरहितमिह न सहे ॥ १८ ॥

மணவாளமாமுனிதனே ! * ஆண்டிகள் தான் தின்க ளாய் திகழ்காள்மெல்லாம் * என்கிறபடியே திதியாகவும் மீழ்வாயாகவும் ககழந்தாமாகவும் அயகமாகவும் கழிந்து சென்றுவின்ற காட்களில் ஒருகொடிப் பொழுதும் தேவரீ ருடைய திவ்ய ஸூக்தியின் அதுபவமின்றிக்கே யிருக்க இயலாது. (கௌ)

इवति हि युनिवर ! तव फणितीः प्रणिदधदविरति सम हृदयम् ।
मितमतिरहमिदमभिहितवान् ह्रियमपि वत हृदि न हि कलये ॥

மணவாள மாமுனிதனே ! தேவரீருடைய திவ்ய ஸூக்திகளை ஓய்வின்றிச் சிந்தைசெய்கின்ற என்மனம் தீர்ப்பண்டமாயிருக்கின்றது. மஹா ஜ்ஞாநா தா க் க ள் சொல்லவேண்டிய இவ்வார்த்தையை அல்பஜ்ஞான அடி யைச் சொல்லுவதற்காக வெட்கமும் படுகின்றிலேன். (கௌ)

प्रथयति वरवरमुनिफणितिर्भगवति शुभगुणगणनिधिताम् ।

विलसतु मम मुख इयमनघा विदलितवहुतमकुमतिमता ॥२०॥

மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்தி
கள் எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களை
விளக்குவது போலவே பல குத்ருஷ்டிமதங்களையும் கண்
டித் தொழிக்கின்றன ; இத்தகைய ஸ்ரீஸூக்திகள்
எனக்கு வாசோகிதேயமாக வேணும். (20)

वपुषि च वचसि च मनसि च मे मुनिवर तव शुभतमवपुषः ।

छविततिरविरतमभिलुठति प्रकथय कथमिदमघटत मे ॥२१॥

மணவாளமாமுனிகளே ! எனது மனமொழி மெய்
களில் தேவரீருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹவொளியே
இடையொது புரள்கின்றது ; இப்படிப்பட்ட பாக்கியம்
பாவியேனுக்கு எங்கனே வாய்த்ததோ ! (21)

नतिततिरथ नुतिशतमथ च प्रचलति सुविशदमननकला ।

मुनिवर गुरुवर तव विषये त्रिकरणकृतिरियमनवधिका ॥२२॥

மணவாளமாமுனிகளே ! அடியேனுடைய த்ரிகரண
வ்ருத்தியும் தேவரீர் திறத்திலேயே பெருகிச் செல்லு
கின்றது ; தேவரீரையே தொழுவது உடலின் பணி ;
தேவரீரையே ஆதிப்பது வாக்வின் பணி ; தேவரீரையே
மனனம் செய்வது மனத்தின் பணி.

இந்த ச்லோகத்தின் முதலெழுத்து ணகாரத்திற்கு
பதிலாக நகாரம் கொள்ளப்பட்டது. (22)

वक्रविरिति भुवि विरुद्धरो विलसति बहुबुधजन इह भोः ।
वामुनिकविरिति शुभविरुद्धं मम पुनरनुपममतिमहितम् ॥२३॥

இப் புவியில் தைவ கடாக்கூத்தாலே கவியியற்றும்
வல்லமை வாய்க்த பல பண்டிதர்கள் வரகவி யென்று
விருது பெறுவதுண்டு; ஆனாலும் வாழனிகவியென்று
நுகுவரும் இதுகாலும் விருது பெறவில்லை; மணவாள
மாழனிகளையே இடைவிடாது துதிப்பதனால் அடியேனே
அந்த உயர்க்த விருதைப் பெற்றேனெனன். (உக)

एणशतनुतिततिरपि सुखतो मम सरभसमनुदिनमुदियात् ।
वामुनिशुभगुणसुरभिरहो ! विधुरविविलसितसममचला ॥२४॥

மணவாளமாழனிகளின் திருப்புகழைப் பேசுவதென்
னும் அடியேனுடைய வாக்கெழுந்து ஆவிரமாயிரம் ஸ்து
திகளும் நான்தோறும் அவதரித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.
அவை ஸூர்ய சக்திரார்களுள்ளவனவும் விளங்கக் கடும்.

रमयति मुनिवर मम हृदयं तव निरवधिशुभतनुसुपमा ।
अनुभवमनुपममहमिह मे कथमिव कथयितुमलमयि भोः ॥२५॥

மணவாளமாழனிகளே ! தேவரீருடைய திருமேனி
யழகே அடியேனது உள்ளத்தை மகிழ்விக்கிறது; எனது
ஸூப்பற்றவதுபவத்தை நான் எவ்வளம் எடுத்துரைப்பேன்.

मतिपतिशठरिपुभुवनगुरुप्रभृतिषु गुरुषु च महितधिया ।
मुनिवर ! नुतिशतमभिहितवान् अहमनुशयमिह बहु कलये ॥

மணவாளமாழனிகளே ! எம்பெருமானார் கம்மார்
வார் உலகாசிரியர் முதலான ஆசாரியர்கள் விஷயமாகவும்
கௌரவபுத்தியுடன் காண் பல ஸ்துதிகளைப் பண்டு விண்
ணப்பம் செய்திருக்கிறேன்; ஆமினும், ஐயோ ! அதெல்
லாம் எதற்குச் செய்தோமென்கிற அநுதாபமே மிகவுமடி
யேனுக்குள்ளது. (உக)

जगदिदमनवधिसमयगणे सृजति च बहुतमगुरुनिबहम् ।
वरमुनिसमगुरुमदित न हीत्यहमिह सशपथमभिहितवान् ॥२७॥

இவ்வுலகில் பலபல காலங்களில் [பலபல மதங்களில்]
பல பல ஆசிரியர்கள் தோன்றியே வருகிறார்கள்; ஆமி
னும் மணவாள மாழனிகளைப் போன்ற ஆசிரியர் எந்த
மதத்திலும் தோன்றவேயில்லையென்று ஆணையிடுவேன்.

महिमसु मुनिवर ! तव निखिलेष्वपि लघुकणलवमनुभवितुम् ।
न हि पटुमतिरहमहह ! तथाऽप्यविरति तव शुभकृतिषु रमे ॥

மணவாளமாழனிகளே ! தேவரீருடைய பெருமைக்
கடலில் ஒரு சிறு திவையையடி கூட அடியேன் அநுப
விக்கவல்லவனல்லேன்; ஆமினும் ஓயாது தேவரீர் விஷ
யமான ஸ்துதிகளை எழுதுவதிலே ஊன்றிக்கிடக்கிறேன்.

तरलहृदयपि वरयमिति क्षणमपि न हि रुचिभरविरही ।
करिगिरिपतिमपि वरमुनिराडयमिति मतिपुत इह कलये ॥२८॥

அடியேன் சுஞ்சல சித்தனை மாறா வும் மணவாள
மாழனிகளிடத்தில் அன்பு இன்றிக்கே ஒரு கிமிஷமும்

திருப்பதில்லை; தேவப் பெருமானே ஸேவித்தாலுங்கூட
மணவாளமா முனிகளென்கிற நினைவோடு தான் ஸேவிக்கி
றேன். [வரதன் என்கிற திருநாமத்தில் வரவாமுனியின்
திருநாமத்திலேகதோம் கலந்திருப்பதனால்.] (உக)

रचयतु कविजन इह बहुलां कृतिततिमनवधिगुणघटिताम् ।
वामुनिगुणगणकथनपरा मम खलु कृतिरियमतिशयिनी ॥३०॥

இவ்வுலகில் பல கவிகள் மிகச் சிறந்த பல பல நூல்
கவிசெயற்றட்டும்; யார் எந்த நூல் இப்பற்றினாலும் மண
வாள மாமுனிகளின் திவ்ய குணங்களைப் பேசப் பிறந்த
என்று நூல் தான் ஒங்கிகிற்கும். (கஉ)

मुनिवर ! तव शुभतनुमननं मम हृदि विलसति ननु सततम् ।
अत इह भुवि मम सकलमहो करतलमुपगतमिति सुदृढम् ॥३१॥

மணவாளமா முனிகளே ! தேவரீருடைய திருமேனி
யின் சிந்தனையே என்னுன்னத்துள் இடைவீழ்ந்திருத்
தலால் இவ்வுலகில் என் கைக்கு எட்டாதது ஒன்றுமில்லை;
கானே அவசரந்த வமஸ்த காமன். (கக)

निरपधिनिरुपममहिमनिधे ! वरमुनिवर तव शुभकृपया ।
अनुदिनमनुकलमुदयमियात् स्तुतिततिरनवधिगुणभरिता ॥३२॥

ஒப்பற்ற எண்ணில் பல் புகழ் வாய்ந்த மணவாளமா
முனிகளே ! தேவரீருடைய திருவருளால் கலம் மிகுந்த
இந்தகைய ஸ்துதிகள் கடோடும் கிமிஷத்தோடும் அவ
தரித்துக் கொண்டே யிருக்க வேணும். (கஉ)

श्रीविष्णवसौभाग्ये चतुर्थं

॥ श्रीशैलेशदयापात्रमङ्गलाशासनम् ॥

— : (0) : —

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்யத்தில்

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர

மங்களாசாஸனம்.

श्रीशैलेशेतिमन्त्रस्थवर्णानुक्रमशोभितम् ।

वच्मि विद्वन्मनोहारि वरयोगीन्द्रमङ्गलम् ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத் தனிமலிநுள்ள எழுத்துக்
களின் அடையே மணவாள மாமுனிகள் விஷயமான மங்க
ளாசாஸனத்துதி இது.

श्रीशठारियतीशानश्रीसूक्तयमृतपायिने ।

श्रीमत्सुन्दरजामातृमुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ १ ॥

ஆழ்வாரும்பெருமானார் ஸ்ரீஸூக்திகளாகிற அமுத
த்தையே பருகும் மணவாளமாமுனிகள் வாழ்க. (1)

शैशवात्प्रभृति श्रीमन्नारायणगुणाम्बुधौ ।

निमग्नहृदयायास्तु मुनिवर्याय मङ्गलम् ॥ ३ ॥

இளமையே தொடங்கி பகவத்குணக் கடலில் ஆழ்ந்த மணவாளமாழனிகள் வாழ்க. (2)

लेखने विशदव्याख्यानिबन्धानां पटीयसे ।

लेलिहानेन्द्ररूपाय मुनीन्द्रायस्तु मङ्गलम् ॥ ४ ॥

மிகத் தெளிவான வியாக்கியானங்களை அருளிச்செய்யவல்ல ஆதிசேஷரம்சமான மாழனிகள் வாழ்க. (3)

शठारिपरकालादिदिव्यसूरिसुधोक्तिभिः ।

सौरभाञ्चितवक्त्राय सौम्याचार्याय मङ्गलम् ॥ ५ ॥

கம்மாழ்வார் கலியன் முதலான ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல் மணம் கமழும் திருவாக்கையுடைய மணவாள மாழனிகள் வாழ்க. (4)

दयापालमुनीन्द्रोक्तदिव्यग्रन्थार्थवर्षिणे ।

दयाब्धये मुनीन्द्राय दान्तश्रेष्ठाय मङ्गलम् ॥ ५ ॥

அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானாரருளிச் செய்த ஞானஸார ப்ரமேய ஸாரங்களை வியாக்கியாணித்தருளின அருட்கடலான மணவாளமாழனிகள் வாழ்க. (5)

यातायातश्रमं घोरसंसारमरुकानने ।

लुम्पते रम्यजामातृमुनिवर्याय मङ्गलम् ॥ ६ ॥

ஸம்ஸாரமென்னும் பாலேகிலத்தில் காம் திரிக்துழல் வதைந் தோலைத்தருளின மணவாளமாழனிகள் வாழ்க.

पादाब्जप्रवणाभित्यं पादाम्भोरुहपाथसा ।

पुनते पुण्ययद्यसे पूज्यश्रेष्ठाय मङ्गलम् ॥ ७ ॥

திருவடி பணிந்தார்க்கு கிதம்பும் ஸ்ரீபாத தீர்த்தம்
ளித்தருளித் தூய்மை பெறுவித்த மாமுனிகள் வாழ்க. (7)

त्रय्यन्तार्थानशेषेण तत्त्ववित्तयटीकया ।

विबृण्वते मुनीन्द्राय महते नित्यमङ्गलम् ॥ ८ ॥

தத்வந்தாய விவாக்கியான முகந்தால் வேதாந்தப்
பொருள்களை விவரித்தருளின மாமுனிகள் வாழ்க. (8)

धीमहिर्वरदार्यादिगुरुभिस्सेविताङ्गये ।

धीराय रम्यजामातृमुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ ९ ॥

கோரில்ண்ணன்முதலான பெரியார்கள் அடிபணியப்
பெற்ற மதரா திராசன மணவாளமாமுனிகள் வாழ்க. (9)

भयं भवाब्धिमग्नानां समुन्मूलयते सताम् ।

भव्याय रम्यजामातृमुनये नित्यमङ्गलम् ॥ १० ॥

பிறனிக் கடலில் முழுகினவர்களின் அச்சத்தை அற
வே போக்கியருளின மணவாளமாமுனிகள் வாழ்க. (10)

यातनां नरकेऽस्माकं यः कृपाम्बुधिरच्छिनत् ।

यतीन्द्रप्रवणायास्मै मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ ११ ॥

நாகத்தில் கோக்கடிப வேதனை யொன்றும் நமக்கு
கோதபடி யருள்செய்த மணவாளமாமுனிகள் வாழ்க.

दिव्यसुक्तिसुधास्वादप्रफुल्लमनसे सदा ।

दिव्यामलमुखायास्तु देशिकेन्द्राय मङ्गलम् ॥ १२ ॥

அருளிச்செயல் முதத்தை அகவாதமும் பருகிக்கனிக்
கின்ற மணவாளமாமுனிகள் வாழ்க. (12)

गुरुणामप्यशेषाणामग्रगण्याय योगिने ।

गुह्यानामर्थतत्वानां निधये नित्यमङ्गलम् ॥ १३ ॥

ஸகல ஆசார்யர்கட்கும் முன்னே எண்ணத் தகுந்த
வரும் ரஹஸ்யார்த்த தத்வநிதிமுமான மாமுனிகள் வாழ்க.

गुणानामप्रमेयानां सिन्धवे भक्तबन्धवे ।

गुरुत्तमाय महते सुनये नित्यमङ्गलम् ॥ १४ ॥

அனலிந்த திருக்குணங்கட்குக் கடல் போன்று
அடியார் திறத்தும் பரிவு முண்ட மாமுனிகள் வாழ்க. (14)

अर्णवाय सहार्थानामाश्रयमतिसम्पदे ।

अभिराममुनीन्द्राय गभीरायास्तु मङ्गलम् ॥ १५ ॥

சிறந்த அர்த்தங்களுக்குக் கடல் போன்று அற்புத
மரண ஞானச் செல்வம் படைத்த மாமுனிகள் வாழ்க. (15)

यन्दे स्तौमि नमामीति क्रियाणां मुख्यलक्ष्यता ।

यस्मिन्नेव समृद्धाऽस्मै यमिश्रेष्ठाय मङ्गलम् ॥ १६ ॥

இறைஞ்சுகின்றேன் ஏத்துகின்றேன் வணங்குகின்
றேன் என்றதற்கு முக்கிய இக்கான மாமுனிகள் வாழ்க.

यच्छते शठजित्पुक्तिसहस्रार्थान् शतोक्तिः ।

यतीन्द्रमतदीपाय यतिश्रेष्ठाय मङ्गलम् ॥ १७ ॥

தூற்றந்தாதியினால் திருவாய்மொழி யாயிரத்தின்
பொருளை யளித்த, எம்பெருமானார் தரிசன விளக்கான
மாமுனிகள் வாழ்க. (17)

तीर्त्वा संसारवाराशिं सिसेविषुभिरच्युतम् ।

सेव्याय सौम्यजामातृमुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ १८ ॥

தேவிக்கடலைக் கடந்து பாவாஸுதேவனை ஸேவிக்க
விருப்பமுடையவர்களால் ஸேவிக்கப்பட வேண்டிய மாமு
னிகள் வாழ்க. (18)

द्रवीभवति यत्पुक्तिध्यानेन हृदयं सताम् ।

द्राविडाश्रायभाग्याय तस्मै प्राज्ञाय मङ्गलम् ॥ १९ ॥

தம்முடைய பழிவுறுத்திகளைச் சித்திப்பாருடைய
உள்ளத்தை உருக்குமவரும், அருளிக் செயல்களின் பாக்
கியமே வடிவெடுத்தவருமான மாமுனிகள் வாழ்க. (19)

प्रलयेऽपि न लीयेत यन्मन्त्रविभवो भुवि ।

तस्मै प्रख्यातयशसे पुण्यश्लोकाय मङ्गलम् ॥ २० ॥

பிரளயத்திலும் அழியமாட்டாத தனியன் வைபவம்

பெற்ற, உலகம்கிறைந்த புகழாளரான மாமுனிகள் வாழ்க.

वचोभूषणतत्त्वार्थविवृत्योत्फुल्लकीर्तये ।

विदिताशेषवेद्याय वदान्यायास्तु मङ्गलम् ॥ २१ ॥

ஸ்ரீவசன பூஷணத்தின் உண்மைப்பொருளை யுணர்த்
தும் விபாக்கியானத்தை யருளிச்செய்து புகழ்மிக்கவரும்
உள்வஜ்ஞரும் பாமோதாரருமான மாமுனிகள் வாழ்க. (21)

णमुधात्वर्थनिष्ठा यद्वृद्धये सुप्रतिष्ठिता ।

सर्वोत्तमाय तस्मै स्वात्सौम्याचार्याय मङ्गलम् ॥ २२ ॥

ணமுதாதுவின் பொருளான வணக்கத்தில் ஊற்றமே கெஞ்
றிக் குடிக்கொண்டிருக்கப்பெற்ற ஆசார்ய சிகாமணிவாழ்க.

वणिष्ठादिमहायोगिवचोभ्योऽतिगरीयसीः ।

वाचो दत्तवते योगिवरेण्यायास्तु मङ्गलम् ॥ २३ ॥

வணிஷ்டாதி மஹர்ஷிகளின் வாக்கைக் காட்டிலும்
மிகச் சிறந்த ஸ்ரீஸூக்திகளை யருளிச்செய்த மாமுனிகள்
வாழ்க. (23)

देशिकानामशेषाणामாவேशोऽयं न संशयः ।

इत्यभिज्ञाभिनन्द्याय गुरुवर्याय मङ्गलम् ॥ २४ ॥

‘ஹைகல ஆசாரியர்களும் ஒன்று சேர்ந்து உதிக்கப்பெற்ற
வரிவர்’ என்று மஹான்கள் பேர்ந்தும் மாமுனிகள் வாழ்க.

रन्धान्वेपिजनानामप्यवधोवितद्वीयसीः ।

सखीर्दत्तवते सौम्यमुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ २५ ॥

என்ன தப்பு கிடைக்குமென்று தேடிப் பார்த்து
தூஷிப்பதிலேயே கண்ணனவர்களுக்கும் நிலமல்லாத
கிரவத்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை யளித்த மாழனிகள் வாழ்க. (25)

यतिप्रवरभण्यार्थभरितोक्तिप्रदायिने ।

यतिभिस्त्रिभिरीड्याय यतिवर्याय मङ्गलम् ॥ २६ ॥

(12) ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தங்கள் கிரம்பிய ஸ்ரீஸூக்திகளைத்
தந்தருளினவரும், வானமாமலை ஜீயர் பட்டர்பிரான்
ஜீயர் திருவேங்கட ராமானுஜ ஜீயராகிய மூவரால் துதி
செய்யப் பெற்றவருமான மாழனிகள் வாழ்க. (26)

जाग्रदशायामात्मीयदिव्यमङ्गलविग्रहम् ।

प्रदर्शितवते मह्यं प्राज्ञभोग्याय मङ्गलम् ॥ २७ ॥

கனவிலன்றிக்கே கனவிலேயே அடியேனுக்கு
ஸைவை ஸாதித்தருளின மணவாள மாழனிகள் வாழ்க.

माया दुरत्ययेत्येवं गीताचार्येण कीर्तिताम् ।

मायां ध्वस्तवते सद्भिर्माननीयाय मङ्गलम् ॥ २८ ॥

* மம மாயா தூத்யயா * என்று கிதைவிற் சொன்ன
மாயையைத் தொலைத்தருளின மாழனிகள் வாழ்க. (28)

तत्त्वार्थं सर्वशास्त्राणां हस्तामलकसन्निभम् ।

अवधार्योचुषे विद्वदग्रगण्याय मङ्गलम् ॥ २९ ॥

ஸகல சாஸ்த்ரா தத்துவப் பொருள்களையும் கைவி
லங்கு நெல்லிக்கனியாகக் கண்டு கிஸ்ஸந்தேஹமாக
உரைத்தருளும் மணவாள மாழனிகள் வாழ்க. (29)

रञ्जिताशेषचित्ताय भञ्जितध्वान्तराशये ।

मञ्जुवाणीविलासाय मुनीन्द्रायास्तु मङ्गलम् ॥ ३० ॥

எல்லாருடைய கெஞ்சையும் உகப்பித்தவரும், அக
விருளை அகற்றினவரும், அழகிய திருவாக்குக்களை யளித்
தவருமான மணவாள மாமுனிகள் வாழ்க. (30)

मुखपङ्कजनिर्गच्छन्मधुसोदरसूक्तिभिः ।

मुमुक्षून् रक्षते नित्यं मुनिवर्याय मङ्गलम् ॥ ३१ ॥

திருவாய் மலர்க்தருளும் தேன்மொழிகளாலே முமு
க்சுக்களைக் காத்தருளும் மணவாள மாமுனிகள் வாழ்க.

नित्यकैङ्कर्यनिष्णातशेषावतरणात्मने ।

मुनये रम्यजामात्रे नित्यश्रीर्नित्यमङ्गलम् ॥ ३२ ॥

* சென்றாற்குடையா நித்யாதிப்படியே நித்ய கைக்
கரியங்களிலே கிரதரான திருவனந்தாழ்வானே திருவவ
நிதித்தவரான மணவாளமாமுனிகள் வாழ்க வாழ்கவே.

मङ्गलाशासनं श्रीमद्वरयोगिगुणोज्ज्वलम् ।

निध्यायतां सतामस्तु नित्यश्रीर्नित्यमङ्गलम् ॥

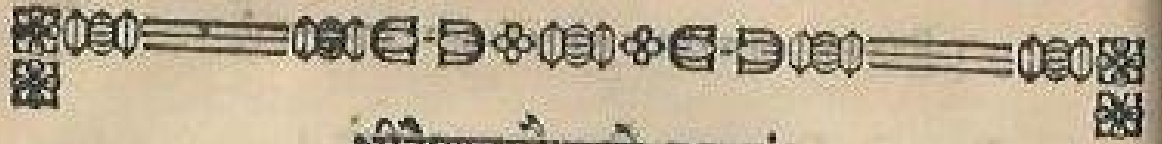
மணவாள மாமுனிகளின் திருக்குணங்கள் திகழ
வின்ற இந்த மங்களாசாஸன ஸ்துதியைச் சிந்தை செய்
வார்க்கு நித்யமங்களம்.

ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்கராசார்ய ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன்

விண்ணப்பஞ் செய்த

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர மங்களாசாஸன ஸ்துதி

முற்றுப் பெற்றது.

श्रीविष्णवसौभाग्ये पञ्चमं

॥ श्रीमद्वरमुनिकर्णामृतम् ॥

—:(0):—

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்யத்தில்

ஸ்ரீமத்வரவாமுநிகர்ணாமருதம்.

(அவதாரிகை) எம்பெருமான் விஷயத்தில் சுடுபட்ட
வர்கள் ஐ மணிவண்ண உன் சேவடி செவ்வி நிருக்காப்பு*
என்று சொல்லி மங்களாசாஸகம் செய்வதுபோல் மண
வாள மாமுனிகளிடத்தில் சுடுபட்டவர்கள் * வரவாமுநிபத
கமல ! ஐய * என்று (வடமொழியில்) சொல்லி மங்களா
சாஸகம் பண்ண பாரப்தமாகையாலே அந்த வாக்ய ஸ்கந்தி
வேசத்தையிட்டு அநிதான அக்ஷரங்களின் அடையே
ஒரு ஸ்தோத்ரம் விஜ்ஞாபிக்கலாயிற்று. இதற்கு ஸ்ரீமத்
வரவாமுநி கர்ணாமருதமென்று ஒரு பேரியார் காமரிட்
டருளினார். அஸாயக ஸ்தோத்ரம் போலே இதுவும் லகு
வான அக்ஷரங்களே கிரம்பப் பெற்றது.

वरवरमुनिपदकमल ! जयेत्यनुपमायुमहितचरणमिमम् ।

निजहृदि कलयत निगदत भोः तदपरि विरचितनवनमिदम् ॥

‘மணவாள மாமுனிகளின் நிருவடித் தாமசாயே !
கீ வாழ்க’ என்னும் பொருள்தான் * வரவாமுநிபதகமல !

புய * என்கிற இந்த வொரு பாதத்தையே சித்தை செய்
பின் ; (அதற்குமேல் சக்தியிருந்தால்) இந்த பாதத்தின்
எழுத்தடைவே அமைக்கப்பட்ட இந்த கர்ணமீருத ஸ்து
தியையும் கண்டபாடம் செய்து சொல்லுமின்.

परपरमुनिवर तव चरणौ रविसममिह मम मनसि परम् ।
मुनियतमुदयत इति वदतो मम खलु जनिरिह सुफलवती ॥ १ ॥

மணவாள மாமுனிகளே ! தேவரீருடைய திருவடி
கள் அடியேனது மனத்தில் மாத்திரமே எப்போதும்
ஸூர்யோதயமாஸுப்போலே விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்
றன என்னவே அடியேனுடைய ஜன்மம் ஸபலமாகிற்று.

रविरिह घनघनतिमिरततीः श्लथयति बहिरिव न तु हृदये ।
गुरुवर मुनिवर हृदयगतं मम खलु तदखिलमपहरसि ॥ २ ॥

மணவாளமாமுனிகளே ! ஸூர்யன் வெளியிருளை
மாத்திரம் போக்கவல்லவனேயன்றி உள்ளிருளை யொழிக்க
வல்லவனல்லன் ; தேவரீர் அடியேனது அகவிருளையெல்
லாம் அகற்றியருள்கின்றீர். (உ)

पचसि च मनसि च सततमपि स्वफणितिमनवधिमनिमधुराम् ।
फलपसि मम वरमुनिवर भोः ! भवभयपरिहृतिनिपुण गुरो ॥ ३ ॥

மணவாளமாமுனிகளே ! தேவரீருடைய பரம மதுர
மான ஸ்ரீஸூக்திகளையே ஸதா அடியேனுடைய வாக்குக்
கும் கேளுக்கும் விஷயமாகியருளிற்று ; இனியெனக்கு
ஸம்ஸார பயம் கண்டபாட விரகுண்டோ ? (ங)

रघुवरयदुवरमुखभगवत्तनुततिरिह भुवि लसति परम् ।

विलसतु मम खलु नयनपथे मुनिवर तव शुभतनुरनिशम् ॥४॥

மணவாள மாமுனிகளே ! இவ்வுலகில் ஸ்ரீராம க்ருஷ்ணாதி விக்ரஹங்களும் விளங்குகின்றன ; தாராளமாக விளங்கட்டுமே ; தேவரீருடைய திவ்ய மங்கன விக்ரஹ மொன்றே அடியேனது கண்ணுக்குத் தோற்றுவதாம்.

मुनिरिति गुरुरिति यतिरिति च प्रभजतु यश इह बहुजनता ।

मुनिगुरुयतिपदमखिलमपि स्फुटगुणमिह वरयमिनि परम् ॥५॥

முகியென்றும் குருவென்றும் யதியென்றும் இவ்வுலகில் மற்றும் பலரும் பேசப்பட்டிருந்தாலும் அந்த முகி-குரு-யதிபதங்களெல்லாம் மணவாளமாமுனிகள் திறத்திலே தான் அர்த்த புஷ்டியுடன் விளங்குவன. (௫)

निधिमिव निजहृदि निदधति ये वरमुनिवर तव फणितिततिम् ।

बहुजनिविरचितमघनिवहं क्षणलवविदलितमदधत ते ॥ ६ ॥

மணவாளமாமுனிகளே ! தேவரீருடைய திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை உள்ளத்துள் நிதிபோல வைத்துக் காக்க வல்லவர்கள் யாவரோ அவர்கள் பல நிறங்களில் செய்த பாவங்களெல்லாம் ஒருகொடிப் பொழுதில் தொலையப் பெறுமவராவர்கள். (௬)

पदुमतिरिह भुवि तव फणितीरधिमुखमविरतमपि कलयन् ।

विलसति यदि वरमुनिवर तं जितहयमुख इति विरुदमुपैत् ॥७॥

இவ்வுலகில் விவேகியான கொருவன் தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை ஓயாமல் வாய்க்கொள்வனாகில் அவன்

நமயக்ரீவணை வென்றவனென்று புகழ் பெற்றவனேயாவன்.

दमशममुखगुणजलधिरिति प्रसृमरशुभतरनिजयशसा ।

सुरभितभुवनक मुनिवर भो मम हृदि लिख लिख तव फणितीः ॥

சமதமாநி குணக்கடலென்று பெற்ற புகழினால் உலகத்தை யெல்லாம் பரிமளிக்கச் செய்தருளாகின்ற மணவாள மாமுனிகளே! தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளை என்னுடைய நெஞ்சகம்பால் எழுதியருள வேணும். (அ)

कलिवलमनुदिनमधिकतमं प्रसरति वत वत भृशमिति मे ।

भयलवमपि न हि भजति मनो वरमुनिफणितिभिरतिविमलम् ॥

கலியின் கொடுமை நாள்தோறும் எவ்வளவு வளர்க்குதென்றாலும் அதுபற்றி எனது நெஞ்சில் செறிதும் அச்சமில்லை. எனென்றால், மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளினால் என்னுள்ளம் தெளிவுபெற்றிருப்பதனால்.

मम मतिरिह भुवि बहुमतिभाक् विलसति मुनिवर शृणु कृपया ।

अविरतमयमिह तव फणितीः निजहृदि कलयति निधिवदिति ॥

மணவாள மாமுனிகளே! அடியேன் எப்போதும் தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளையே நெஞ்சில் கிடையாகக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பதுபற்றி அடியேனது புத்தியைப் பலரும் கொண்டாடுகின்றனர், இஃது ஒக்கும். (க)

लसति हि भुवि बहुगुरुजनवाक् फलमिह न किमपि भवति तया ।

मुनिवर यदि तव न भवति गीः ध्रुवमिव सुविपुलतिभिरमिह ॥

மணவாளமாமுனிகளே! இவ்வுலகில் மற்றும் பல

ஆசிரியர்களின் திருவாக்குகள் பல விளங்கினாலும் அவற்றால் பயனென்றும் காணோம்; தேவரீருடைய ஸீஸாக்திகள் அவதரியாதிருந்தால் இருள் செழிக்கேறிருக்கும்.

जगदिदमनवधिगुरुभरितं भवति हि, भवतु च गुरुनियुतम् ।

शुभगुणवरवरमुनिगुरुराड्यमिह निरुपमगुरुपदभाक् ॥ १२ ॥

இவ்வுலகமானது அளவுகடந்த ஆசாரியர்களை நிரம்பக் கொண்டது; இன்னமும் லக்ஷக்கணக்கான ஆசாரியர்கள் தோன்றட்டுமே; அதனாலென்ன? மணவாள மாமுனிகளொருவரே ஒப்பற்ற ஆசாரியர். (கஉ)

यतिपतिमतमिह विशदयितुं कृतजनिरिह भुवि वरमुनिराट् ।

विलसति मम हृदि परमकृपाजलनिधिरविरतममितमुदा ॥ १३ ॥

எம்பெருமானார் தர்சனத்தை விளங்கச் செய்வதற்கென்றே இந்திலவுலகில் திருவவதரித்தருளின பேரருட்கடலான மணவாளமாமுனிகள் அடியேனுள்ளத்துள் மகிழ்த்து உறைகின்றார். (கக)

वरवरमुनिवरनवनमिदं गुणलवविरहितमपि विदुषाम् ।

हृदि मुदमनवधिसुपजनयेदिति दृढमहमिदमभिहितवान् ॥

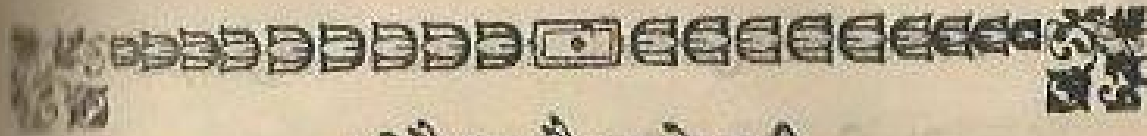
மணவாள மாமுனிகள் விஷயமான இந்த ஸ்தோத்ரமானது ஒரு குணமுமற்றதாயினும் கித்வான்களின் உள்ளத்தில் மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருமென்பது திண்ணம்.

ஸ்ரீ காதீச அண்ணங்கராசாரிய ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸின்

விண்ணப்பஞ் செய்த

ஸ்ரீமத்வரவரமுகி கர்ணம்குத ஸ்துதி

முற்றப் பெற்றது.

श्रीवैष्णवसौभाग्ये पष्ठौ

॥ श्रीवरवरमुनिनक्षत्रमाला ॥

(अन्तादिरूपा)

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்யத்தில்
ஸ்ரீவரவாமுநிநக்ஷத்ரமாலா.

(எழுத்தந்தாதி.)

श्रीमद्वरमुनीन्द्रार्यस्तुतिं नक्षत्रमालिकाम् ।
सात्विकानां सदा ध्येयां संतनोमि सतां मुदे ॥

श्रीमान् सुन्दरजामातृमुनिर्जीयाद्यदुक्तयः ।
अश्विनावप्यधःकृत्य चिकित्सां भुवि तन्वते ॥ १ ॥

(அச்வீரி.) ஓ அச்வீர்களை வை தேவாகாம் பிஷ்டஜை *
என்று வேதமோதினபடியே தேவதைகளின் மருத்துவச்
களான அச்வீரி தேவர்கட்கும் மேலாக, தம்முடைய ஸ்ரீ
ஷ்டிக்திகளினால் ஸம்ஸாரிகளுக்குச் சிறந்த சிகிதையை
யைச் செய்தருளும் மனவாளமாமுனிகள் வாழ்க. (க)

तरुणार्यमजैत्रवपुस्सुषमः करुणावरुणालयदिव्यमनाः ।
वकुलाभरणीयवचोरसिको वरयोगिवरश्शरणं भविनाम् ॥ २ ॥

(பரணி) திருமேனியொளியால் ஸூர்யனை வென்ற
வரும் கருணைக்கடலான திருவுள்ளமுடையவரும் திரு
வாய்மொழியின் கவையுணர்ந்தவருமான மணவாளமா
முனிகளே முழுக்காக்கவான ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தஞ்சம்.

नानारुचिर्जन इहाश्रयते मुकुन्दं

स्कन्दं तथा पशुपतिं धृतकृत्तिकायम् ।

कामं तथा भजतु रम्यवरोपयन्तु-

योगीन्द्रतोऽन्यमहमत्र न भावयेयम् ॥ ३ ॥

(க்ருத்திகை) * லோகோ பித்தருசி: * ஆகையினாலே
முருகத்தைச் சிலரும் முருகனைச் சிலரும் முக்கண்ணனைச்
சிலரும் ஆச்ரயிக்கக் காண்கிறோம்; யதேஷ்டமாக அப்
படியே ஆச்ரயிக்கட்டும்; மணவாளமாமுனிகளைத் தவிர
வேறொருவரையும் சிந்தையிற் கொள்ளேன் யான். [த்ருத
க்ருத்தி காயம்] க்ருத்தியென்று யானைத் தோலுக்குப்
பெயர்; தரிக்கப்பட்ட யானைத் தோலையுடைய உடம்
புடையனான பகபதியை என்றபடி. (ங)

यत्पादावधिरोहिणी हि भगवत्पादाब्जयोऽशाश्वती

यद्वात्रं कलशाम्बुराशिसुपमासंस्पर्धमानर्दिकम् ।

यद्वक्त्रं निखद्यशास्त्रनिन्दयोदञ्चन्महासौरभं

सोऽयं भाति वरोपयन्तुयमिराद् चित्ते मदीयेऽनिशम् ॥

(ஹோழிணி.) அடியேனது உள்ளத்துள் எங்காளு
முறைமின்ற மணவாளமாமுனிகளின் திருவடிகளானவை
எம்பெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகட்கு ஏணி
போலும்; திருமேனிலிளக்கமானது பாற்கடலை எதிர்க்க

புரீமத் லாவாமுநி நகுக்த்ரமாலா

வல்லது ; திருப்பவனமானது ஸகல சாஸ்த்ர ஸாரார்த்த
பரிமளமும் கமழ கிற்பது. (ச)

शशादिमृगशीर्षिकेष्वपि भवेद्विषाणं कश्चित्

नभस्यपि कदाचनोद्भवमियाच पङ्केरुहम् ।

न जातुचिदहो भवेद्वरवरस्य योगीशितुः

गभीरसद्युरोक्तिषु भ्रुवमवद्यशङ्काङ्कुरः ॥ ५ ॥

(மிருககீர்ஷம்.) முயல்முதலான சில மிருகங்களின்
தலைகளில் கொம்பு முளைக்கவுமாம் ; ஆகாசத்திலு மொரு
கால் தாமரை முளைக்கவுமாம் ; இங்ஙனே அஸம்பாவிதங்
கள் ஸம்பவித்தாலும், மணவாளமாமுனிகளின் கம்பிர
மதூர ப்ரீஸூக்திகளில் ஒருகாலும் அவத்ய சங்கையும்
ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்பது நிண்ணம். (சு)

रम्यवरयोगिवरसुक्तिरससेकैः

संततमिहास्तु मम साधु रसनाऽऽद्रा ।

ये खलु पवित्रतमगाङ्गजलसेकान्

अप्यहह ! मन्दयितुमत्र भुवि शक्ताः ॥ ६ ॥

(ஆர்த்ரா.) பரமபவித்திரமான கங்கைகீர்ப் பெருக்
கையும் கிழ்ப்படுத்த வல்லதான மணவாள மாமுனிகளின்
ப்ரீஸூக்திரஸப்பெருக்கினால் எனது நா எப்போதும்
நன்கு நனைந்தே மிருக்கவேணும். (சு)

तातस्सर्वजनीन एष भगवान् सा नाम मां रक्षतात्

नैर्घृण्येन पुनः पुनर्वसुमतीकोणेऽत्र कामं क्षिपेत् ।

एतत्केवलमर्थये मुररिपुं श्रीरम्यजामातरि

स्वामिन्यद्भुतभक्तिभूषितहृदां वंशे समुत्पादय ॥ ७ ॥

(புகார்வஸு.) ஸர்வலோக ஸ்வித பிதாவான எம்பெரு
மான் என்னைக் காக்கவேண்டா ; திருவுள்ளத்தில் இரக்க
மின்றக்கே மேன்மேலும் இக் கோடுவுலகத்திலேயே
என்னைத் தன்னினாலும் தள்ளட்டும் ; அப்பெருமானை
அடியேன் யாசிப்பதொன்றே, மணவாள மாழனிகளிடத்
தில் பக்திபூண்ட மஹான்களின் குலத்திலேயே என்னைப்
பிறப்பிக்க வேணுமென்று.

(எ)

यतस्व ननु सन्ततं वरमुनीन्द्रदिव्योक्तिभिः

सुधारससरीतिभिर्गमयितुं निजं जीवितम् ।

इतीह सुबहुर्जनो गुरुवरोपदिष्टोऽप्यहो

यतिष्य इति केवलं प्रतिवदन् भवे भ्रास्यति ॥ ८ ॥

(புஷ்பம்.) மணவாள மாழனிகளின் அமுதமொழி
களைக் கொண்டு நித்யகாலகௌபம் பண்ணும்படி பெரி
யார்கள் பலர்க்கு உபதேசித்தாலும், ஆகட்டும், பார்ப்
போம் என்று சொல்லி வின்போது போக்கிப் பிறனிக்
கடலிலேயே ஸுவன்கின்றாரே ! அந்தோ !

(இதில் தான்காம் பாசுத்தில் நிஷயபதம் புஷ்பவாசகம்)

तिरस्कृत्य प्राचामतिमधुरसंदेशमनघं

पलायध्वे भोभोः पिशितवपुराण्लेपकुतुकात् ।

अमन्दानानन्दान् सृजति वरयोभीन्द्रफणिति-

प्रवाहे स्वादिष्टे घटयत सकृद्वाऽपि रसनाम् ॥ ९ ॥

(ஆச்லேஷம்.) மேலைமார் செய்யும் மதுரமான உப தேசங்களைப் பேணாமல் மாம்ஸ சரீர ஸம்ச்லேஷ விருப் பத்தினால் இங்குமங்கும் ஒடிபுழல்கின்றீர்களே !, பேரின் பம் பயக்கும் மணவாள மாமுனிகளின் நிவ்யஸூக்தி யமுத வெள்ளத்திலே ஒரு கிரிஷ்மாவது காக்கை நனைக்கலாகாதா ? (க)

नर्हत्येवात्र नूनं हरिरपि भविनां मादृशानामवाति
प्रोदतुं, दैत्यरक्षोगणदलनकलामात्रदक्षो हि सोऽभूत् ।
एकस्सर्वज्ञचूडामणिरनघगुणो रम्यजामातृयोगी
दिव्यश्रीसूक्ततेजोविततिभिरतनोत् द्रागध्वान्तशान्तिम् ॥

(மகம்.) எம்போல்வாருடைய பாவங்களைத் தொலைக்க எம்பெருமானும் வல்லனல்லன் ; அவன் அஸுரராகுஸர் களைத் தொலைப்பதில் மாத்திரமே கிபுணன் ; ஸர்வஜ்ஞ ரான மணவாள மாமுனிகளொருவரே தமது நிவ்ய ஸூக்திதேஜபுஞ்ஜங்களினால் பாவங்களாகிற இருளைப் பாற்றியருளினார். (இதில் முதல்பாதத்தில் முடிவில் 'மகா' என்பது நகஷத்ரநாமம்.) (க0)

शान्तं कर्तुं संसृतिरोगं स्पृहयन्तः

पूर्वे फल्गुन्यौषधवर्गे हततृष्णाः ।

यत्सूक्त्योघे दिव्यमहाभेषजबुद्धि

भेजुस्तोऽयं पातु सदा मां वरयोगी ॥ ११ ॥

(பூர்வ பஸ்துக்.) ஸம்ஸரா கோபைத் தொலைக்க விரும் பின முன்னோர்கள் அற்பமான மருத்துவர்க்கங் களில்

ஆசையற்றவர்களாய் மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளையே அதற்கு மருந்தாகக் கொண்டனர். அந்த மாமுனிகள் என்னைக் காத்தருள்க. (இதில் இரண்டாம் பாதத்தில் 'பூர்வே பங்குத்யேன' என்பது நகைந்தரமாம். இது வேத கிரந்தேசம்.) பங்குதி—அற்பமான.

गीरेषा मम धन्यभावमतुलं धत्तेस्म यस्मादहो

दौर्भाग्योत्तरफलगुनीचजनतास्तोत्रे विरक्ति गता ।

श्रीमद्रम्यवरोपयन्त्यमिनः श्रीसूक्तिसौवादवं

निस्सीमाद्भुतवैभवं प्रतिकलं स्तोतुं समुज्जृम्भते ॥ १२ ॥

(உத்தர பங்குதி.) என்னுடைய வாக்கு மிகவும் க்ருதார்த்த மாயிற்று. எதனாலென்றால், தெளர்ப்பாக்யம் மிகுந்த அஸார அல்பஜனங்களைத் துதிப்பதைவிட்டு மணவாளமாமுனிகளின் ஸ்ரீஸூக்தி மாதூர்யத்தையே துதிக்க எழுந்ததனால். (கஉ)

ते ते सन्तु परस्सहस्रफणितिस्तोमाः प्रणीताः परैः

किं ते श्रीवरयोगितल्लजवचस्स्वेकेन दध्युस्तुलाय् ।

श्रीरङ्गेश्वरसंप्रकाशितमहामाहात्म्यसिन्धोगुरोः

अस्यैकां फणितिं मुखे कलयतां हस्तस्थितो माधवः ॥ १३ ॥

(ஹஸ்தம்.) பிறர் பணித்த பல்லாசிரக் கணக்கான வாக்குக்கள் கிடக்கட்டும்; அவையத்தினையும் கூடி மணவாள மாமுனிகளின் ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியோடு ஒப்பாகுமோ? அழகிய மணவாளனால் உலகநிய விளக்கப்பட்ட மஹிமை வாய்க்தவரான இந்த மாமுனிகளின் ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியை

யாவது வாய்க்கொள்ளவல்லார்க்கு எம்பெருமான் காஸ்த
னுவன். (க௭)

वरवरमुनिवर्यपादाब्जयुग्मैकसंवन्धिनां

जनिमृतिभवभीतिवैदेशिकत्वं तु निश्चप्रचम् ।

प्रतिजनि यदि तत्पदाब्जैकसंवन्धसंपद्भुवा

जनिततिरतिमात्रचित्राऽपि मां काममासीदतु ॥१४॥

(சித்ரா.) மணவாள மாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பத்
தம் பெற்றவர்களுக்குப் பிறப்பிறப்புக்கள் கோர என்பது
திண்ணம் ; ஆயினும் பிறவிதோறும் மாமுனிகளின் திரு
வடி ஸம்பத்தச் செல்வமே நியதமாக வாய்க்குமாகில் பல
பல விகித்திரமான பிறவிகளும் எனக்கு கோலாம். (க௭)

तुलायां मूलर्धे सकलजनसौभाग्यविभवात्

विभूत्यामेतस्यां समुदित यतीन्द्रप्रवण ! नः ।

क्षमस्वातीतानां समुदयमघानाम् अथ पुनः

मनो वाचं कायं प्रवणय भवत्सूक्तिनिवहे ॥१५॥

(ஸ்வாதீ.) உலகம் செய்த பாக்கியத்தினால், ஐப்பசி
யில் திருமூலத்தில் இவ்வுலகில் தோன்றிய மணவாள
மாமுனிகளே ! இதுவரையில் யாம் செய்த குற்றங்களை
க்ஷமித்தருள்க ; இனிமேல் ஒரு குற்றமும் ஏற்படாதபடி
எமது மகோவாக் காயங்களை தேவரீருடைய ஸ்ரீஸூக்தி
களிலேயே பாவனமாக்கி யருளவேணும். (க௮)

हरिर्हि भुवि रङ्गधामा स्वयं रम्ययोगीश्वरात्

उपनिषदनुधाविशाखासहस्रं शठारीरितम् ।

बहुगुरुवरभाष्यसारार्थसंदोहसंयुक्षितं

निजहृदि विनिधित्सुरात्मानमाधत्त शिष्योत्तमम् ॥ १६ ॥

(விசாகா.) ஸ்ரீரங்கநாதன் உபநிஷத்திற்குத் தேரன்
திண் டி யா ன [ஸஹஸ்ரநாகோபநிஷத்ஸமாகமமான]
திருவாய்மொழியை அநேக வியாக்கியான விசேஷப்
பொருள்களுடன் கேட்டுணர விரும்பி மணவாள மாமுனி
களுக்குத் தன்னை சிஷ்யனுக்கிக் கொண்டான். (கக)

महीयान् योगीन्द्रस्स खलु मनुसाधातुमवनौ

प्रतिष्ठां धर्माणां यद्वदत तद्धेषजमिति ।

श्रुतिवृतां कामं, वरवरमुनीन्द्रोक्तनिकरात्

प्रशंसन्ति प्राज्ञाः किमपि न परं भेषजवरम् ॥ १७ ॥

(அநுராதா.) மறு என்கிற மஹர்ஷியானவர் தரும
ஸ்தாபகார்த்தமாகச் சொல்லியிருப்பதெல்லாம் மருந்து
என்று * யத் வை கிஞ்ச மதுரவதத் தத் பேஷஜம் *
என்கிற வாக்யத்தினால் வேதஞ் சொல்லிற்று ; ஆனாலும்
மணவாள மாமுனிகளின் திவ்ய ஸூக்திகளுக்கு மேற்
பட்ட மருந்து ஒன்றிருப்பதாக மாஞானிகள் மதியார்.

रङ्गाधीश्वरगीतपद्यविशदरूपावेर्महायोगिनः

पादाब्जाश्रितशिष्यशिष्यपदयोस्सेवाऽप्यलं श्रेयसे ।

एवं सत्यपि हन्त येऽत्र विमुखा पुर्वन्तरान्वेपिणः

ते ज्येष्ठासविधात्सुसंपदमिह प्रेप्सोर्जनस्याग्रजाः ॥ १८ ॥

(ஐயேஷ்டா.) ஸ்ரீரங்கநாதன் பணிந்த தனியனால்

பரம்பின புகழுடையரான மணவாள மாமுனிகளை
கேராக வணங்கப் பேருவிடினும் அவருடைய ஸம்பந்த
ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளை வணங்கப் பேற்றாலும் கன்மை
பெறக் குறையில்லை ; இங்ஙனே உண்மையிருத்தும் மாமு
னிகள் பக்களில் விழுகர்களாம் வேறு ஆசிரியரைத் தேடு
மவர்கள் மூதேவியிடத்தில் செல்வம்பெற கினைப்பார்க்குத்
துணைவரேயாவர். (கஅ)

जन्मशुद्धवैष्णवाप्रचमानसोद्यदप्रमेयमोदमूलम्
अद्वितीयभक्तियुक्तदिव्यसूरिसूक्तितत्त्वबोधमूलम् ।
लक्ष्मणार्यदर्शनीयनिस्तुलार्थरत्नराशिजीवमूलम्
अत्र सुन्दरोपयन्तुयोगिवर्यनिस्तुलावतारमूलम् ॥ १९॥

(திருமூலம்.) மணவாள மாமுனிகளின் திருவவதார
கன்னுளாகிய மூல நகடித்ரமானது - இயற்கையில் பவித்
தீர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் கெஞ்சில் தோன்றும்
பேரின்பத்திற்கு மூலம் ; மிகச் சிறந்த பக்தர்களான ஆழ்
வார்களின் அருவிச்சேயல்களின் உண்மைப்பொருளை
யுணர்வதற்கு மூலம் ; எம்பெருமானார் தர்சனத்திலுள்ள
ஆழ் பொருள்கள் உயிர் பெறுதற்கு மூலம். (கஅ)

मूर्तिपूर्वापाठगृहीतिस्फुटशोभा
चामनरूपा या बलिचित्तं हरतिस्म ।
सा तु सद्यो तिष्ठतु कामं न हि सा मे
हर्तुमलं हृदयमुनीन्द्रप्रतिपन्नम् ॥ २० ॥

(பூர்வாஷாடம்.) பலாச தண்டத்தைக் கையிலேந்தி

அழகுபெற்ற அபூர்வமான வாமனமூர்த்தியானது மாவளியின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டதென்கிறார்கள்; அந்த மூர்த்தி என் கண்ணெதிரே வந்து நின்றாலும் மணவாள மாமுனிகளிடத்தில் ஈடுபட்ட என்று நெஞ்சைக் கவரமாட்டாததேயாம். (அபூர்வா, ஆஷாடக்குழித் தி ஸ்புடசோபா என்று பதவிபாகம். பலாசு தண்டிக்கு ஆஷாடமென்று பெயர். கீழ் ச்லோகத்தின் முடிவில் லகாரத்திற்கு அடுத்த மகாரம் இந்த ச்லோகத்தின் முதலெழுத்தாய் நின்றது; ஆகவே அந்தாதித் தொடைக்கு பங்கமில்லை.) (20)

नासहन्त यदहो तदषाढा इत्यदश्रुतिवचोनुगुणं ये ।

रम्ययोगिविभवान्न सहन्ते तानषाढपदतः कथयेयम् ॥

(உத்தராஷாடம்.) யஜுர்வேதத்தில் முதலஷ்டகத்தில் ஐந்தாவது பாகத்தில் கஷத்தாங்களின் காமங்களுக்கு கிருக்தி காட்டுமிடத்து * யத் நாஸஹந்த, ததஷாடா: * என்று ஒதிற்று. ஸ ஹி யாதவர்களுக்கு 'அஷாடா:' என்று பெயரானதாகச் சொல்லிற்று. ஸஹியாதவர்களென்றால் பொருமைக்காரர்களென்றபடி. இந்த ச்ருதியின்படி, மணவாள மாமுனிகளின் வைபவங்களைப் பொருத பாஸிகளை நாம் அஷாடமென்போம். (இந்த ச்லோகத்தில் அஷாடபதம் இரட்டித்து வந்தது உத்தராஷாட கமகம்.) (21)

यन्मन्त्रश्रवणकुतूहलं धरिष्यामर्चामूर्तिषु निखिलासु नित्यमिन्धे ।

सोऽयं श्रीवस्वरयोगिदैवमन्त्रस्सर्वपामलमिह चित्तशोधनाय ॥२२

(ஸ்ரவணம்.) மணவாள மாமுனிகளின் தனியனையே ஸகல திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களும் திருச்செவி சாத்தக் குதாஹலம் கொண்டிருக்கின்றபடியை கங்கு உணரப்பெற்றால் உள்ளம் சுத்தமாகும். (உஉ)

यतिपतिपदपद्मसंबन्धनिष्ठागरिष्ठात्मनाम्

अपि वरवरयोगिपादारविन्दानुबन्धो न चेत् ।

न भवति गतिरुत्तमेति प्रतीत्या महान्तः पुरा

वरमुनिपदपद्ममाश्रित्य संप्रापुरुज्जीवनम् ॥ २३ ॥

(தகிஷ்டா.) உடையவருடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களுக்கும் மணவாள மாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பந்தம் இல்லையானால் உயர்கதியில்லை என்கிற அத்ய வஸாயம் கொண்ட முன்னோர்கள் மாமுனிகளின் திரு வடிகளையே ஆசரித்து உஜ்ஜீவிக்கப் பெற்றார்கள். (உ௩)

नरजनिमुपयाता नित्यरोगोपमर्दाः

दशशतभिषगंधीन् संश्रयन्तो भ्रमन्ति ।

अहमिह वरयोगिश्रीपदाम्भोजरेणून्

हृदि कलयितुमिच्छन् सर्वरोगैर्विमुच्ये ॥ २४ ॥

(சதபிஷக்) மானிடராய்ப் பிறத்தவர்கள் நிச்சலும் கோயாளிகளாய் ஆகிராம் வைத்தியர்களை அடிபணிந்து உழல்கின்றனர்; அடியேனோ வென்னில், மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்ரீபாத ரேணுக்களை கெஞ்சிற்கொள்ள நினைத்தவளவிலேயே கோய்களெல்லாம் தீரப்பெறு கின்றேன். (உ௪)

येऽपूर्वभद्रपदवीमिह लब्धुकामाः

ते रम्ययोगिपदभक्तसमीहितार्थान् ।

संसाधयेयुरिह चेदथ तैस्तु सदाः

प्राप्येत सेति विषयोऽत्र न जातु लोके ॥ २५ ॥

(பூர்வபத்ரா) இவ்விலகில் [அதிகாரஸ்தானங்களில்] உயர்க்த பதவிகளைப்பெற விரும்புமவர்கள் மணவாள மாமுனிகளினடியார்க்கு கன்மை செய்வதேல் உடனே அவர்கள் உயர்க்த பதவிகளில் ஏறப் பெறுவர்களுென்பது திண்ணம். [இது ப்ரத்யக்ஷாதபவஸித்தம்.] (உ௫)

लोकोत्तरभद्रपदस्थितिमप्युत्सृज्य चिरं वरयोगिगुरोः ।

सद्भक्तगृहाङ्गणकिङ्कस्तां दासो मुहुरिच्छति लब्धुमसौ ॥ २६ ॥

(உத்தாபத்ரா) லோகோத்தரமாய் மங்களமான பதவி கிடைத்தாலும் அதிலிருப்பதை விட்டு மணவாள மாமுனிகளினடியார்களின் திருமாலிகைகளில் பணி விடை செய்யவே அடியேன் நாதலிப்பது. (உ௬)

सौमित्रिरेवतीशौ श्रीरामानुजवरोपयन्तुमुनी ।

इत्यवतारांश्चतुराः चतुराः कृतवान् फणीन्द्र एव परम् ॥ २७ ॥

(வேதி) இளையபெருமான், கம்பி மூத்தபிரான், எம் பெருமானார், மணவாள மாமுனிகள் என்கிற நான்கு அவதாரங்களைச் செய்த திருவனந்தாழ்வானே சதுரன்.

नक्षत्रमालां वरयोगिवर्यप्रभाषकीर्तनसंप्रवीणाम् ।

नित्यं मुखे विभ्रति ये महान्तः ते तारकाधीशवदुज्ज्वलेयुः ॥

ஸ்ரீமத் வரவாழி நகரத்தாமலை முற்றிற்று.

श्रीवैष्णवसौभाग्ये

श्रीवरवरमुनि वारमाला

ஸ்ரீவரவரமுனி வாரமாலா.

सौम्यजामातृयोगीन्द्रसदुणस्तोमभूषिताम् ।
वारमालाभिर्मां वल्मि सारज्ञा हृदि विभ्रतु ॥

आदित्योऽयं भुव्यवतीर्णः किमिहेति
प्राज्ञैस्सर्वैरुल्लिखितो यो विरराज ।
सोऽयं श्रीमत्सुन्दरयोगी गुरुवर्यः
तेजः किञ्चिद्दासजनेऽस्मिन्निदधातु ॥ १ ॥

सोमो भूमौ रम्यमुनीन्द्रः किमु जज्ञे ?
नैवैतस्मिन्नस्ति कलङ्कस्थितिवार्ता ।
नापि हासो नैव च दोषाकरभावो
नो दुर्देवाश्लेषकथा तत्कथमिन्दुः ॥ २ ॥

पूर्वे सर्वे देशिकवर्याः शुभचर्याः
यन्मूर्त्याऽत्र प्रादुरभूवन् समवेताः ।
तेनैतेन श्रीवरयोगिप्रवरेण
श्रीमान् रङ्गी मङ्गलवारान्निधिरासीत् ॥ ३ ॥

सर्वस्वामी सौम्यवराख्यो मुनिवर्यः
 स्वीयश्रीपादाम्बुजतीर्थं सुपवित्रम् ।
 अस्मत्पूर्वाचार्यवराय प्रदिशन् सन्
 दिव्यज्ञानं तस्य समृद्धं तनुतेस्म ॥ ४ ॥

भूयांसोऽस्यां विभ्रति भूमौ गुरुशब्दं
 प्रायो रूढिस्तत्र भवेदित्यवधार्यम् ।
 योगार्थस्य प्रेक्षणमस्मिन् सुशकं स्यात्
 एकस्मिन् श्रीसुन्दरजामातृमुनीन्द्रे ॥ ५ ॥

काव्यालङ्कारादि पठित्वा कवितायां
 वैचक्षण्यं ये दधुरेते निजवाणीम् ।
 योगीन्द्रेऽस्मिन् रम्यवरे चेद्विनियुक्तां
 कुर्युः श्रेयः प्राप्तुमनन्तं प्रभवेयुः ॥ ६ ॥

भूयिष्ठोक्त्या किन्तु फलं स्यात् शृणुतैतत्
 जन्मन्यस्मिन् यस्तु सकृद्वा हृदयं स्वम् ।
 सक्तं कुर्याद्रम्यमुनीन्द्रे गुणसिन्धौ
 मन्दप्रज्ञोऽप्येष मनीषिप्रवरः स्यात् ॥ ७ ॥

वरयोगिमनोरम्यां वारमालामிमां पठन् ।
 वारंवारमनर्थோघान् वारयेद्भववारिधौ ॥

श्रीवैष्णवसौभाग्ये

॥ श्रीवरवरमुनितिथिमाला ॥

(अक्षरान्तादिः)

श्रीमति वरवरयोगिन्यद्भुतवैदुष्यशेवधौ भक्ताः ।
ये ते सात्त्विकगोष्ठ्यां प्रथमां गणनां भजन्ति नियमेन ॥ १ ॥
नश्वरपुमर्थवांछां विसृज्य वरयोगिदिव्यसक्तिषु ये ।
प्रेमप्रकर्षभरितास्तेषां शुभकीर्तिरद्वितीया स्यात् ॥ २ ॥
स्यादिह वरवरयोगी सततं मय्येव करुणया भरितः ।
यस्याः प्रभावभूम्ना सपदि च तृतीया दृग्गन्तरुन्मिषति ॥ ३ ॥
तिमिरं निरसितुमवनौ तदातदा जन्म कुर्वतः फणिनः ।
यन्मूर्तिरिह ऽ चतुर्थी तं वरयोगीन्द्रमविरतं स्तुमहे ॥ ४ ॥
एतत्प्रपञ्चमीशो विष्णुः कृपयाऽभिरक्षतीति मृषा ।
सत्यं वरवरयोगी स्वकीयदिव्योक्तिततिभिरभिरक्षी ॥ ५ ॥
क्षित्यां वदन्ति भोग्यं पञ्चामृतनाम वस्तु तच्चास्तु ।
वरवरमुनीन्द्रस्रक्तितृष्णी धाराऽमृतस्य सत्यमिदम् ॥ ६ ॥
दमितेन्द्रियाः प्रसिद्धाः ऋषयोऽपि च सप्त मीनकेतुशरैः ।
बाध्यन्त एव नियतं वरवरयोगी परं विरक्ताग्रयः ॥ ७ ॥
यस्याष्टमीन्दुसन्निभललाटलसदूर्ध्वपुण्ड्रेखैव ।
सर्वेषु दिव्यदेशेषूल्लसति चिरात् स पातु वरयोगी ॥ ८ ॥

॥ तृतीया दृक् = ज्ञानचक्षुः ।

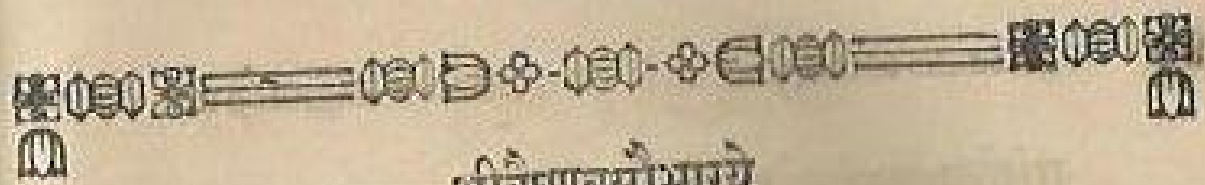
॥ नक्षत्रमालाया अन्तिमश्लोकेन व्याख्येयमेतत् ॥

गीर्वाणवाचि सततं नवनवमीदृक् स्तुतीरहं रचयन् ।
 रुचिरोपयन्तुमुनिवरसेवाद्देवाकभरित एव स्याम् ॥ ९ ॥
 स्यामपि चेदिह दशमीं दशामनुग्राप्त ईषदपि चित्तम् ।
 श्रीमद्वरयोगिध्यानदर्शिं न जातु मम भवतु ॥ १० ॥
 तुष्यन्विवेकरेकादशीतिपाठीति § केवलं विग्रः ।
 यदि वरमुनीन्द्रफणितिषु वैदुष्यमियात्तदा स सर्वज्ञः ॥ ११ ॥
 ज्ञानाधिकैकभोग्यास्सुक्तीर्वरयोगिविरचिताः पठताम् ।
 परिपूर्णपारणा स्यात् तेषां द्वादश्यहो तिथिस्सकला ॥ १२ ॥
 लक्ष्मीपतेर्नियोगात् द्वादश जाता हि दिव्यसुरिवराः ।
 अथ च त्रयोदशीयं मूर्तिर्वरयोगिरूपिणी रेजे ॥ १३ ॥
 जेजेतु नाथमुनितश्चतुर्दशीमत्र जगति गुरुमीठीम् ।
 योऽलंकृत्य विलक्षणकीर्तिर्विरराज स वरवरयोगी ॥ १४ ॥
 गीर्भिरमृतोपमाभिः कलानिधेरस्य वरवरस्य मुनेः ।
 ध्वस्ततिमिरा धरित्री सततश्च विभाति पौर्णमासीव ॥ १५ ॥
 वर्धयितुमिह यतीश्वरः दर्शनमतिमात्रमुत्सुकास्सुधियः ।
 श्रीमद्वरयोगिव्याख्यास्त्रेव क्षिपन्तु निजमायुः ॥ १६ ॥
 श्रीमद्वरमुनिवरगुणगणविख्यापनार्थतिथिमालाम् ।
 अनिशं पठतामतिथीन् सत्कर्तुमपारमुद्रवेदुद्रविणम् ॥

§ अशीतिपाठीति प्रसिद्धिः कृष्णपदपूर्वपूर्णाभ्यायिताम् । विवेकरेकात्

तुष्यन् = विवेकविरहेण वेदान्तमतमागतस्तुल इति यावत् ।

§ दर्श इति अमावास्यासूचनम् ।

श्रीवैष्णवसौभाग्ये

॥ श्रीवरवरमुनिपक्षमाला ॥

युगलं वरमुनिपदयोस्सततं हृदये विचिन्तयेयुर्ये ।
यशसा जगदिदमखिलं शुक्लयितुं ते ध्रुवं प्रवीणास्स्युः ॥
स्यूतां वरवरमुनिवरशुभगुणमुक्ताफलैरिमां मालाम् ।
कलयत सदैव कण्ठे कृष्णो भगवान् शुभानि वितरेद्भः ॥
पक्षमालामिमां वाचि शिक्षमाणेषु सादरम् ।
पक्षपाती भवेद्विष्णुः वक्षसा चाद्रियेत तान् ॥

श्रीवैष्णवसौभाग्ये

॥ श्रीवरवरमुनि मासमाला ॥

(ककाराद्यक्षरानुपूर्वीं प्रायशः)

कलानामेष १ सर्वासां निधिर्वरवरो मुनिः ।
करोतु सततं वासं कृपया मम मानसे ॥ १ ॥
खलानां दमनायैव कलयन्नुदयं भुवि ।
वरयोगीश्वरस्स्वामी वर्धतां पुरुषर्षभः ॥ २ ॥

१ भेषराख्यादिनिर्देशः क्रमेण द्रष्टव्यः ।

गतिरेष फणीन्द्रो नः यो दिव्यमिथुनाज्ञया ।
 रम्यजामातृयोगीन्द्ररूपी रक्षितवान् भुवम् ॥ ३ ॥
 चरन्तु वक्रगतयः § कर्कटा इव केचन ।
 कान्तोपयन्तु भक्तानामार्जवं भुवि विश्रुतम् ॥ ४ ॥
 जन्ममृत्युजराव्याधिभीतिग्रस्ता नरा इह ।
 श्रीरम्ययोगिसिंहस्य करुणामेव वृण्वताम् ॥ ५ ॥
 झरीं कवेरकन्याया अपि मन्दयितुं क्षमैः ।
 स्रक्तवृन्दैः पुनन् भूमिं वरयोगी विजृम्भताम् ॥ ६ ॥
 तनोतु वरयोगीन्द्रः करुणामतुलां मयि ।
 आचार्यहृदयार्थानामवबोधनसिद्धये ॥ ७ ॥
 दारुणा वृश्चिकप्राया ये भुवं क्षोभयन्ति ते ।
 कान्तोपयन्तु योगीन्द्रस्रक्तिभिर्यान्तु शिक्षणम् ॥ ८ ॥
 धनुषा भगवान् शत्रून् विजिगाय किमद्भुतम् ।
 गुरुर्वस्वरो रम्यैः गुणैरेवाजयन्महीम् ॥ ९ ॥
 परं धामकरग्राह्यं कर्तुं व्यवसितो हरिः ।
 श्रीरम्यवरयोगीन्द्रमवातीतरदादरात् ॥ १० ॥
 भगवान् कुम्भसम्भूतिः पाराशर्यः पराशरः ।
 इत्यादिभ्यो मुनिभ्योऽपि श्रेयान्वस्वरो मुनिः ॥ ११ ॥

ये पठन्ति महायोगिमासमालामिमां मुदा ।
अमी न जातुचिदुःखम् अवाप्स्यन्ति मनागपि ॥ १२ ॥

श्रीवैष्णवसौभाग्ये

॥ श्रीवरवरमुन्यूतुमाला ॥

सदैव सन्तो वरयोगिपादद्वन्द्वैकचिन्तानिरता मदीये ।
चित्ते वसन्तो मुदमद्वितीयां सम्पादयन्तां नियतं दयन्ताम् ॥
हाहा भवग्रीष्मविशेषतप्ताः सद्यो विहातुं सकलांश्च तापान् ।
श्रीरम्ययोगीन्द्रपदाम्बुजन्मच्छायामुपाश्रित्य भवन्तु हृष्टाः ॥२॥
श्रीमच्छठारातियतीन्द्रमुख्यप्राचीनसूरीन्द्रगणावतारः ।
श्रीरम्यजामातृमुनीश्वरोऽयं वर्षायुतं जीवतु भक्तभोग्यः ॥३॥
श्रीमद्वचोभूषणदिव्यसक्तिव्याख्यादिविरूपापितवैभवाब्धिः ।
श्रीमद्यतीन्द्रप्रवणो मुनीन्द्रः जेजेतु भूमौ शरदस्सहस्रम् ॥ ४ ॥
योगीन्द्र ! हे मन्तरि § मन्त्रराजं नित्यं त्वदीयं मयि दासदासे ।
श्रेयांसि भूयांसि तरङ्गयेथाः कारुण्यवातोत्थकटाक्षपूरैः ॥ ५ ॥

§ हे योगीन्द्र त्वदीयं मन्त्रराजं मन्तरि मयि = त्वदीयमन्त्रनित्यमनन-
निरते सर्वांसि यावत् ।

कारुण्यपूरैः शिशिरान्तरङ्गः कान्तोपयन्ता मुनिसार्वभौमः ।
 एवं सदा मां स्वगुणावलीनां सङ्कीर्तनैकोत्सुकमातनोतु ॥ ६ ॥
 इत्थमृतुमालिकास्तुतिमभिराममुनीन्द्रगुणमयीं पठताम् ।
 अण्णङ्गसार्यरचितामनुकलमनवद्यधीर्विजृम्भेत ॥

॥ श्रीवैष्णवसौभाग्ये
॥ श्रीवररमुन्ययनमाला ॥

भवाब्धिसन्तारणदक्षिणानि श्रीसूक्तिरत्नान्यमृतोपमानि ।
संदत्तवान् कान्तवरोपयन्ता योगीश्वरो मे न जहाति चित्तम् ॥
सर्वोत्तरश्रीशठवैरिवाचां स्वादिष्टमर्थं समयेऽनुगृह्यन् ।
रङ्गाधिराजादुपलब्धपद्मो रम्योपयन्ता मुनिरेव दैवम् ॥ २ ॥
अयननाम निवेश्य कृतामिमां वरमुनीन्द्रनुतिं हृदि कुर्वताम् ।
अयनमुत्तममच्युत आदरात् वितरतीह परत्र च पश्यत ॥ ३ ॥

एकस्मिन्नेव श्लोके युगचतुष्टयनामनिवेशन-
सनाथमिदं पद्यम् ॥

कृतं भूयः पापं प्रति किमिति चिन्ता भवति वः
कलत्रे ताते वा तनय उत बन्धुष्वपि पुनः ।

விரக்த்யா மத்யாக்யே ருचिरिह भवेद्वा परमतः ॥
कलिध्वान्तध्वंसी वरवरमुनिर्वो ध्रुवमवेत् ॥

श्रीवैष्णवसौभाग्ये

॥ श्रीवरवरमुनिसंवत्सरमाला ॥

अस्मिन् स्तोत्रे नियमद्वयमङ्गीकृतम् ।

संवत्सरनाम्नां पद्योपक्रम एव विन्यासः,

प्रतिपद्यं पद्यारम्भविन्यस्तवर्णस्थैव प्रतिपादोपक्रमं विन्यासश्च ।

प्रभवो बहवस्सन्ति प्रसिद्धा भुवि सन्तु ते ।

प्रज्ञानिधिर्वरो योगी प्रभुरेको विवेकिनाम् ॥ १ ॥

विभवान्विविधान् सद्भ्यः वितरीतुं प्रकल्पते ।

विशिष्य वरयोगीन्द्रविभवध्यानवासना ॥ २ ॥

शुक्लपक्षेन्दुवन्नित्यं शुद्धसत्त्वं प्रवर्धते ।

शुभ्रां रम्यमुनेर्मूर्तिं शुद्धे मनसि भेजुषाम् ॥ ३ ॥

प्रमोदोऽस्तनुरस्माकं प्रवृद्धिं हृदि विन्दति ।

प्रसिद्धवरयोगीन्द्रप्रभावध्यानहेतुना ॥ ४ ॥

प्रजोत्पत्तिकृतौ नित्यं प्रवीणो विष्णुरस्तु सः ।

प्रजातानां प्रबोधार्थं प्रजज्ञेऽसौ वरो मुनिः ॥ ५ ॥

§ அங்ஜீரஸ்குடானந்தமாவஹ்நீமஹஸ்ததீ: ।

அபிஷ்குர்வ்நம்மேவாந்தரதிஸ்தி வரோ முனி: ॥ ௬ ॥

ஸ்ரீமுகாஸ்மோஜநிர்மஞ்ஞஸூக்தயமृतவர்ப்ணै: ।

ஸ்ரீவैष्ணவமதோஹ்நீ ஸ்ரீரஸ்யமுநிரேஷதாம் ॥ ௭ ॥

भवसगरमन्तारो भवत्विति यदीच्छथ ।

भक्तिं वरमुनीन्द्रस्य भव्योक्तिषु करिष्यथ ॥ ௮ ॥

युवत्वं प्रापुषां सा भूद्यौवनस्य वृथा व्ययः ।

युक्तं सुन्दरजामातृयोगिश्रीसूक्तिचिन्तनम् ॥ ௯ ॥

धातुसाम्ये सति स्वैर धावद्भि: किं नु साध्यते ।

धारणार्हा सतां कण्ठे धार्यतां वरयोगिवाक् ॥ ௧௦ ॥

ईश्वरो जगतां विष्णुरीर्यते तन्न क्षन्पहे ।

इष्टे वरमुनीन्द्रोऽसौ ईश्वरस्यापि पोषणे ॥ ௧௧ ॥

बहुधान्यधनेच्छाभिर्बहुधा भ्रमतां भुवि ।

बद्धानां वरयोगीन्द्रो बहुशो नैति मानसम् ॥ ௧௨ ॥

प्रमा दिव्यप्रबन्धेषु प्राप्तव्येति समुत्सुका: ।

प्राज्ञा: वरमुनीन्द्रोक्ती: प्रकामं चिन्तयन्त्वह ॥ ௧௩ ॥

(அथவா ஸ்லோகாந்தரம்)

प्रमाथि चञ्चलं चेति प्रोक्तं गीतासु यन्मन: ।

प्रसभं यो जिगायैतन् प्रसिद्धस्त वरோ मुनि: ॥ ௧௪ ॥

§ आनन्दमावहन्ती: । अङ्गी: = अङ्गसंबन्धिनी: (स्वदिव्यमङ्गलविग्रह-
स्येति यावत्) महस्तती: । असकृदाबिष्कुर्वन् ।

விக்ரம வாசி விபிராணா வித்வாंसோ஽பி ஹஸூயயா ।

விஹ்லா வரயோகீந்द्रிவிமவாபஹ்வோ஽சுகா: ॥ ௧௪ ॥

வृषभं मुनिवर्याणां वृद्धं विज्ञानिनां सताम् ।

वृणोमि वरयोगीन्द्रं वृजिनानां प्रशान्तये ॥ ௧௫ ॥

(' விபு ' इति वत्सरनामपक्षे पद्यान्तरम् ।)

विष्वग्व्यापियशःकायविशेषेण विभासुरः ।

विमलो वरयोगीन्द्रः विजयेत शतं समाः ॥ ௧௫ ॥

चित्रभानुलसद्भूषश्चिरमग्रेऽस्तु मे हरिः ।

चिन्तयेयमहंत्वेकं चिन्ताभोग्यं वरं मुनिम् ॥ ௧௬ ॥

स्वभानुभिस्तमो बाह्यं स्वतो हन्ति दिवाकरः ।

स्वादुसूक्तिर्महायोगी स्वगीभिस्त्वान्तरं तमः ॥ ௧௭ ॥

तारणो भववाराशेः तारकेशसमाननः ।

तापहृद्वरयोगीन्द्रः तामसीं मे मतिं हतात् ॥ ௧௮ ॥

पार्थिवान् धनदर्पाढ्यान् पामरान् प्रति गन्तृभिः ।

पावनं वरयोगीन्द्रपादाब्जमभिगम्यताम् ॥ ௧௯ ॥

व्ययं वाचां वितन्वन्ति व्यर्थमेव बुधा अपि ।

व्यथां वरमुनिस्तोत्रैर्व्यपोहन्तु विवेकिनः ॥ ௨௦ ॥

सर्वजिद्धगवान्विष्णुः स हि रङ्गेश्वरात्मना ।

सच्छिष्यो वरयोगीन्द्रे सन् कृतार्थो विराजते ॥ ௨௧ ॥

सर्वधारी हरिस्साक्षात् स एवेति न मन्महे ।

सर्वज्ञो वरयोगी हि सर्वाधारः स्वसूक्तिभिः ॥ २२ ॥

विरोधीति कमप्यस्यां विपुलायामभावयन् ।

विख्यातो वरयोगीन्द्रो विलक्षणगुरुत्तमः ॥ २३ ॥

विकृतिं यान्ति भूयांसो विषयग्रामवीक्षणैः ।

विकृता वरयोगीन्द्रविशदोक्तिभरैर्वयम् ॥ २४ ॥

खरा इव विवेकान्धाः खलाः केचिदसूयया ।

खलु निन्दन्ति योगीन्द्रं खर्वतरमदोल्बणाः ॥ २५ ॥

नन्दनन्दन कृष्णेति नामोक्तीरहमुत्सृजन् ।

नन्देयं वरयोगीन्द्रनामध्यानैकनिष्ठया ॥ २६ ॥

विजयो विपुलस्तेषां विख्यातिश्च विमृत्वरी ।

विश्रुतान्वरयोगीन्द्रविभवान् ये विवृण्वते ॥ २७ ॥

जय एव भवेन्नित्यं जगत्यां न पराजयः ।

जय रम्योपयन्त्रार्य ! जयेत्येव प्रघुष्यताम् ॥ २८ ॥

मन्मथाज्ञாभटाः प्रायो मर्त्या माद्यन्ति संसृतौ ।

महायोगिमहिष्टोक्तिमधुपानमदस्तु मे ॥ २९ ॥

दुर्मुखीति प्रसिद्धानां दुष्टानां सेवनैरलम् ।

दुःखं त्यजत योगीन्द्रदुग्धमोदरसूक्तिभिः ॥ ३० ॥

हे विलम्बितुमहं न हेयोपादेयवेदिनः ! ।

हेलयैव महायोगिहेमपादाम्बुजं स्तुत ॥ ३१ ॥

விலம்பிகுண்டலோஸிவிசுத்தமுகபகூஜ: ।
 விष्ணுஸ்திष्ठது தூரே மே விஷ்வவர்முநீஸ்திது: ॥ 32 ॥
 விகாரிதா து ஹேயேதி வித்வாஸோ஽பி விதந்த்யஹோ ।
 விகாரோ வரயோகீन्द्रவிभवध्यानजोऽनघ: ॥ 33 ॥
 ‡ शर्वरीशप्रभाजिष्णुशान्तमूर्तेस्सदुक्तिभि: ।
 शाम्यन्त्यघानि न: शान्तिशालिनो वरयोगिन: ॥ 34 ॥
 புவாலாபாது சதா சோபஸுவகிந்நா பவாம்புதௌ ।
 புவம் வரமுநீन्द्रாஹ்நிபஹ்வம் வृஷ்வதாं ददम् ॥ 35 ॥
 शुभकृत्प्रथितो विष्णु: शुभं किमपि नाकरोत् ।
 शुशुभे रम्ययोगीन्द्र: शुभकारी स्वसुक्तिभि: ॥ 36 ॥
 § शोककृत्तामसाहारै: शोचनीयदशां गता: ।
 शोधयन्तु मुनीन्द्राङ्गशोभाध्यानैर्निजां तनूम् ॥ 37 ॥
 क्रोधी जनो वृथैवात्र क्रोशतीर्ष्यावशंवद: ।
 क्रोधकामादिविध्वंसकोविदे वरयोगिनि ॥ 38 ॥
 विश्वा वसुमती तेषां विशेषेण वशंवदा ।
 विदतां रम्यजामातृविभवानखिलानपि ॥ 39 ॥

‡ शर्वरीश: = चन्द्र: तदुपरि सम्बन्धार्थे अण् ; आदिवृद्धि:.

§ शोक: स्थूल्यम् । (தடிப்பு) தாரீரஸ்தூல்யஸંபாடகதாமசாஹர்-

स्वीकरणेन * ஸ்வம்மஸ்திமோடுபருத்திருப்பார்.

பராभवः कदाऽप्यस्मान् परत्रात्र च न स्पृशेत् ।

पवित्रवरयोगीन्द्रपदपङ्कजसेविनः ॥ ४० ॥

புவம் ரவेषமாணா யே புவந்தே பவसागरे ।

புவம் வரமுனிப் ப்ராய்ய புவகா இவ யாந்து தே ॥ ४१ ॥

¶ कीलकोत्पाटनोद्युक्तकीशन्यायेन पामराः ।

कीर्तिं वरमुनीन्द्रस्य कियन्तो दूषयन्त्यहो ॥ ४२ ॥

† सौम्यजामातृभगवान् सौम्यजामातृयोगिनः ।

सौम्यसुक्तिवतीः श्रुत्वा सौम्यं पद्यं व्यजिज्ञपत् ॥ ४३ ॥

साधारणाह्वये वर्षे साक्षाद्रामानुजो मुनिः ।

साधु संरक्षितुं भूयः साधून्वरमुनिर्वभौ ॥ ४४ ॥

विरोधि कृत्स्नं दुर्ध्वान्तं विध्वंसयितुमुद्यतः ।

विलक्षणो रविर्जज्ञे विशदोक्तिर्वरो मुनिः ॥ ४५ ॥

परिधावी मुहुर्जन्मपर्यायेष्वेष पामरः ।

पश्यन्वरमुनीन्द्रस्य पदपद्मं प्रमोदते ॥ ४६ ॥

प्रमादी चरताजन्तुः प्रलयावधि संसृतौ ।

प्रभजेद्वरयोगीन्द्रप्रवणभेत्परां मुदम् ॥ ४७ ॥

¶ कीलोत्पाटीவ வானர இவ்வீழ் சாஸ்த்ருமிஹ; நூபுரபரஹிதி: சுவேசாமேவ
அபாயசம்பாदनக்ஷமேயுக்ந் பவதி ।

† श्रीसौम्यजामातृभगवान्—श्रीरङ्गनाथः । அழகியமணவாளன்.

ஆனந்தமமితं दिव्यम् आसादयितुमिच्छताम् ।
 आराध्ये रम्यजामातुरादरेण पदाम्बुजे ॥ ४८ ॥
 राक्षसानां वधायैव रामो जज्ञेऽथ लक्ष्मणः ।
 रम्ययोगीन्द्ररूपेण रक्षितुं पापिनोऽप्युदत् ॥ ४९ ॥
 न लक्ष्यं यमदूतानां नखायुधमुखमताम् ।
 नरकेषु भवेयुषं नमन्ति वरयोगिनम् ॥ ५० ॥
 § पिङ्गलाक्रीतसोमोत्थं पिबन्तु कतिचिद्रसम् ।
 पीत्वा वरमुनीन्द्रोक्तिपीयूषं पुष्कला वयम् ॥ ५१ ॥
 ¶ कालयुक्तिरशेषाणां काले स्यादेव हे नराः ।
 कान्तोपयन्तु योगीन्द्रकारुण्यं प्राप्य तृप्यत ॥ ५२ ॥
 * सिद्धार्थित्वं तु नैवात्र सिद्धमित्यपरे जगुः ।
 सिद्धा रम्यमुनेस्सुकल्या सिद्धोपायार्थित्वं नः ॥ ५३ ॥

§ स्वर्गप्रेமஸ்யா யாககર્ତார: சோமரஸபானं कुर्वन्ति । சோமலதா ச அரण्याத்
 சுவத் பூவ் ந ப்ராஜா । * பிங்கலையகதாமந்யா சோமं க்ரேர்ஜயாத் இத
 பஃகாண்டோக்தரீத்யா பிங்கலபாணேஷு துஷ்யா சோமகரயணं கர்ତव्यम् । एता-
 दृशान् परिश्रमान् अन्ये वदन्तु, वयं तु अतायासमेव श्रीवरवरमुनि-
 सूक्तिदिव्यामृतपायिन इत्युक्तं भवति ।

¶ காலயுக்தி-காலேன (யமேன) சஹ யோக: ; நிபனம் ।

* லோகே சாஹ்யவஸ்துவிபயேப்யேவ அர்தித்வம் யுஜ்யதே ; ந து சித்தவஸ்துவிபயே
 இதி மத்வா இதரே சித்தே ப்ரகவதி அவிஸ்வம்மாந் சாஹ்யோபாய-
 விஸ்வாஸினஸ்சந்த: தாமயந்தி । சரமஃலோகோக்தரீத்யா சித்தவஸ்து-
 ந்யேவார்தித்வம் ஸ்வரூபானுரூபமிதி ஶ்ரீ:வர:வர:முநீ:ந்ர:சூக்திசாராங்க: ।

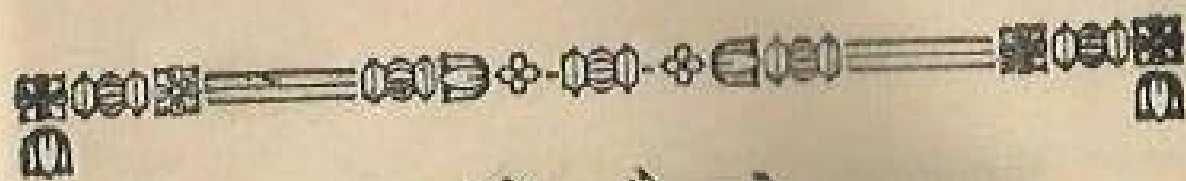
(अथ वा श्लोकान्तरम्)

† सिद्धार्थिता यदि श्रीमत्सौम्यजामातृयोगिनि ।
 सिद्धयन्त्येव समस्तार्थाः सिद्धान्तोऽयमनर्गलः ॥ ५३ ॥
 ‡ रौद्रीं धनुर्लतामल्पां रामश्चिच्छेद किं नु तत् ।
 रौद्रसंसारगुल्मौघान् रम्ययोगी छिनत्ति नः ॥ ५४ ॥
 दुर्मतिध्वंसनीस्त्रुवतीः दुग्धेस्स वरयोगिराट् ।
 दूषयन्तः परे तास्तु दुरितान्यार्जयन्त्यहो ॥ ५५ ॥
 दुन्दुभिध्वान्ततत्तुल्यैर्दूषणोक्तिविधोषणैः ।
 दोषदूरस्थयोगीन्द्रं दूषयन्तो भुवो भराः ॥ ५६ ॥
 रुधिरोद्गारिवाणौघान् रुक्षान् क्षेप्तुं पडुर्हरिः ।
 रुचिरोक्तिभिरेवासौ रुन्धे * सर्वान्वरो मुनिः ॥ ५७ ॥
 रक्ता क्षिप्रं रसज्ञा मे रम्ययोगीन्द्रकीर्तने ।
 रमारमणमुत्सृज्य रात्रन्दिवमुदञ्चति ॥ ५८ ॥
 क्रोधनो दारुणो मूर्खः क्रूर इत्युक्तिगोचरः ।
 कोऽपि नैव भवेद्वंशे कान्तयोगीन्द्रसेविनाम् ॥ ५९ ॥
 अक्षयास्सम्पदस्सत्रा अत्रामुत्र च लिप्सवः ।
 अभिराममुनिस्तोत्रमनुसन्दधतामिदम् ॥ ६० ॥

† श्रीसौम्यजामातृयोगिसंनिधौ याचकानां सर्वार्थसिद्धिरन्याहतेति भावः॥

‡ रुद्रस्य इयं रौद्री ।

* सर्वान्—अनुकूलान् प्रतिकूलान् ।

श्रीवैष्णवसौभाग्ये

॥ श्रीवरवरमुनि सहस्रनामस्तोत्रम् ॥

लक्ष्मीनाथसहस्रनामरचनासंस्कृतविभं तु मां
लक्ष्मीशस्स हरिः स्वयं करुणया स्वप्ने समाजगमिवान् ।
श्रीमत्सुन्दरयोगिवयंविषये स्तोत्रं कुरुष्वेतदि-
व्याज्ञाप्यान्तरधात्ततो वरमुनिं स्तौमीदृशस्तोत्रतः ॥

எம்பெருமான் விஷயமாக “அத்புத ஸஹஸ்ரநாமம்”
என்று ஒரு ஸ்துதி வியற்றத் தொடங்கினேனடியேன்.
அதில் அத்புதமாவது என்னென்னில், ஒவ்வொரு திரு-
நாமத்திலும் முடித்த சொல்லையே (அல்லது எழுத்-
தையே) அடுத்த திருநாமத்தின் முதலாக அமைப்பது.
இங்ஙனே என்பது திருநாமங்கள் வரையில் இயற்றி-
னேன். அவை வருமாறு :—

सर्वश्रुतिततिस्तुत्यः स्तुत्यमाहात्म्यशेवधिः ।
शेवधीभूतपादाब्जः पादाब्जाश्रितशोकहा ॥
शोकहारिनिजध्यानो ध्याननिष्णातसुग्रहः ।
ग्रहपीडादिसर्वार्तिसमूलोन्मूलनक्षमः ॥
क्षमादिसद्गुणाम्भोधिरम्भोधिशयनोत्सुकः ।
उत्सुकानन्तसद्भक्तहृत्सुखाधानतत्परः ॥

परमात्माऽऽत्मपादाब्जप्रणताशेषदैवतः ।

दैवताधिशिरोधार्यपादाब्जोऽब्जविलोचनः ॥

॥ लोचनातिथिसद्गुणमोचनोऽसुकमानसः ।

मानसैकनिधानार्हमहनीयगुमाश्रयः ॥

आश्रयाकांक्षिदेवेन्द्राद्याश्रितः श्रितमुक्तिदः ।

मुक्तिदानैकविख्यातः ख्यातसद्गुणसागरः ॥

सागरोन्मथनोद्धर्षी हर्षिताशेषसज्जनः ।

सज्जनस्वान्तनिलयो लयसर्गादिकारणम् ॥

रणशूरो रमानाथोऽनाथरक्षाविचक्षणः ।

क्षणनिर्लूनसर्वाघो घनसंनिभसद्गुः ॥

पुष्कराक्षः क्षमाशाली लीलामानुषविग्रहः ।

हतराक्षसदैव्यौघो घनसंनिभविग्रहः ॥

हनुमद्भक्तिसंतुष्टः तुष्टुपद्भक्तिवर्धनः ।

नकाक्रान्तगजजाता तापविध्वंसनोदयः ॥

यमसंयमनिष्णातमुनिपत्यक्षगोचरः ।

रक्षिताशेषमुपनो भगजनमवान्तकः ॥

कमलास्तनकस्तूरीकर्दमाद्रितविग्रहः ।

இவ்வண்ணமாக இயற்றிக்கொண்டு செல்லுகையில் அந்
நிரவு எம்பெருமான் பேரருள்பொலியக் கணவிலை காட்டு
தந்து “என் விஷயமான ஸ்ரீமஹேஸ்வரம ஸ்துதிகள் பல
இருப்பதால் மணவாள மாமுனிகள் விஷயமாக ஒரு
ஸ்ரீமஹேஸ்வரமம் இயற்றுவாராக” என்று கீயமித்து

அந்தர்த்தான மடைத்த அதிசயம் வாக்ரமகோசரம்.
இது ஒரு யாத்திரையில் (பெஜவாடாவில்) நிகழ்ந்ததி
திரத்தில் கோர்த்த ஸம்பவம். அந்த கிம்மனத்தை கிரஸா
வழித்து உடனே துரிதெழுந்து இந்த முநீயை வரவா
முநீ ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரமியற்ற ஆரம்பித்து அன்றே
தலைக்கட்டினேன். எம்பெருமானின்னருளும் மாமுனி
களின் மஹாக்ருபையும் மிக விமக்கத்தக்கதாயிருந்தது.

श्रीमान् सुन्दरजामातृमुनिस्सयमिसत्तमः ।

पर्यायभाष्यकृद्भोगिराजांशो भद्रवाक्प्रदः ॥

काषायवासाः कान्तोपयन्तृयोगी कलानिधिः ।

काक्षिताशेषफलदः (१०) कामक्रोधविनाशनः ॥

यज्ञसूत्राश्वितोरस्कः शिखाशेखरशोभनः ।

घोरसंसारकान्तारश्रान्तविश्रान्तिपादपः ॥

स्वपादाब्जसमासक्तभक्तसंतारणव्रती ।

कुहृष्टिध्वान्तमार्ताण्डः कुत्सितार्थनिषूदनः ॥

कुहृष्टिकुहनाच्छेता कुहृष्टिमतमर्दनः ।

आर्जवैकान्तनिलयो (२०) भक्तवात्सल्यवारिधिः ॥

कौटिल्यदूरगस्मौम्यः सुन्दरास्यसुधीमणिः ।

अभिजातपदाम्भोजो नलिनायतलोचनः ॥

पुलकाश्वितदिव्याङ्गः पुरुषोत्तमसेवनः ।

सर्वोपनिषदर्थज्ञः (३०) सर्ववेदार्थवित्तमः ॥

सर्वोपबृंहणाभिज्ञोऽभिज्ञशिष्यसमन्वितः ।
 अष्टदिग्गजसच्छिष्याभिप्रतोऽभीष्टपोषणः ॥
 वानाचलमहायोगिवदनम्भोजभास्करः ।
 बाधूलदेशिकाद्युक्तस्तोत्रसंक्षिप्तवैभवः ॥
 बादिभीतिकराचार्यवाग्विख्यापितवैभवः ।
 भगवद्भक्तभक्ताभ्यो गुणक्रीताभिपूजितः ॥ ४० ॥
 वैराग्यशेवधिशिष्टाग्रेसरश्शेषुषीनिधिः ।
 नैसर्गिकमहाभक्तिर्नैष्ठिकोऽनिष्टनाशनः ॥
 श्रीशैलेशार्यसच्छिष्यश्शेषांशो ज्ञानशेवधिः ।
 महायोगी (५०) महाप्राज्ञो महाभक्तो महामतिः ॥
 श्रीरामानुजसिद्धान्तनिर्धारणधुरन्धरः ।
 लोकाचार्यमहासूक्तिव्याख्याविख्यातवैभवः ॥
 श्रीकासारादियोगीन्द्रदिव्यसूक्तप्रभिवर्धनः ।
 जविद्याध्वान्तसंहर्ता विधविद्याविशारदः ॥
 अन्यथाज्ञानविध्वंसी * मनुष्यवैदेशिको (६०) महान् ।
 अभिरामवराभिख्योऽनसूयुरनपश्युचिः ॥
 अव्याजकरुणासिन्धुरार्तबन्धुरमेयधीः ।
 अत्याश्चर्यवचोदाता दान्तिशान्त्यादिशेवधिः ॥ ७० ॥

विद्यमानशुभख्यातिः सद्यतिश्रेष्ठवन्दितः ॥

விद्यமானजनत्राता छिद्यमानार्थसंशयः ।

मिद्यमानभवग्रन्थिः अद्यमानशठारिवाक् ॥

* इन्द्रजिद्वधविख्यातश्चन्द्रकान्ताननप्रभः । ॥ ११० ॥

मन्तराजार्थमन्दारो मन्तरत्नार्थवर्षुकः ॥

अहङ्कारविदूरस्थो ममकारविदेशगः ।

हुङ्कारोद्धूतदुर्ध्वान्तः त्वंकारज्ञानदुर्विधः ॥

सत्पदाम्भोजसक्तात्मा सत्पवित्रकधारतः ।

हृत्परिज्ञानकुशलः सत्परीचारपावनः ॥ ॥ १२० ॥

शत्रुमित्रमिदाशून्यः शत्रुस्तुष्यमहागुणः ।

शत्रुदुर्मतिविध्वंसी शत्रुक्षेमविचिन्तनः ॥

आचार्यपदनिर्वोढा स्वाचार्यध्याननिर्मलः ।

आचार्यगुणसंपूर्णः प्राचार्योक्तिप्रकाशकः ॥

शान्तिप्रसूतिभवनं दान्तिप्रख्यातवैभवः । ॥ १३० ॥

तान्तिहारिनिग्रह्यातः कान्तिपुष्कलविग्रहः ॥

अष्टाक्षरार्थनिष्ठात्मा शिष्टाचारनिरूपकः ।

दुष्टाचारबहिष्कर्ता स्पष्टाचार्यपदासनः ॥

सर्वक्लेशविनिर्मुक्ता सर्वक्षेमविचिन्तनः ।

सर्वश्रीकरदिव्योक्तिस्सर्वतायकपादुकः ॥ ॥ १४० ॥

சேவிதாசேஷசஹ்ய: பாவிதாசேஷசஜன: ।
 கோவிதாபிஷ்டுதஸ்யாதிர்மாவிதாச்யுதசஹுண: ॥
 அச்யுதத்யானநிஷ்ணாத: ப்ரச்யுதாசேஷபாதக: ।
 நிர்விதாசேஷதஸ்வார்த்தேஸ்சிவதானந்ததுந்நிடல: ॥
 சயமானாநநாம்மோஜ: தயமானஹமால: । ॥ १५० ॥
 க்ரியமாணஜகக்ஷேம: ஹியமாணமவார்திக: ॥
 பஹுமாநமஹாபாத்ர பஹுமானாநபேஷக: ।
 பஹுமானிதபூர்வார்த்த: பஹுமான்யமஹிஸ்தவாக் ॥
 அயாகுலஜனநாநாநயாலயமஹாபயா: ।
 ஹ்யானநசமஜ்ஞானோ தயாஜலபிமாஜஸ: ॥ ॥ १५० ॥
 க்ருத்ரதூர்ணதூர்ஸ்யோ மத்ரஸிவிவர்பன: ।
 வித்ருமாபரஸம்ஹஸ்யசத்ரமாதிகீர்தன: ॥
 பஹுதமபந்நதந்நலேசா: பஹுதமஸ்தோமஸம்ஸுத: ॥
 பஹுதமிதமூலந்நில: பிஹுதாநிலந்நிலேதய: ॥
 ஜஹதோ ஜஹநித்ர பஹுதவாதி (१७०)ஹ்ரஹ்விதாந்நித: ।
 ஜஹ்மீமாஸநோரபஹ்ரஹ்நானேகசேவதி: ॥
 சார்வாகாதிமதந்நஸி சார்வாகாரஜிதஸ்மர: ।
 தார்வாகாரஹ்நாந்ந: தூர்: தீர்வாராசிந்நதாயக: ॥
 ச்ரீமாபவகூபாவஹ்ந: த்ரேமாவிலமஹாநய: ।
 ச்ரீமாதிதாநுணாம்மோதி: காமாந்நிடலந்நக்ஷம: ॥ ॥ १८० ॥

஧ீகாரகமகாசூக்தி: சகாஸிநிமான: ।
 ஆகாரஸ்ப்ஷமாஹாத்யோ § ஹாகாரஹ்நயநிதி: ॥
 அமோதானுபஹோத்கர்மஸ்தமோஹாரிதனுபம: ।
 ப்ரமோதாவஹவாஸும்தோ விமோஹாதிவிமோசன: ॥
 சிஸ்தாயிமஹால்யாதி: ப்ரதோஹ்பராங்முக: ॥ ௧௯௦ ॥
 கஸ்தாஸிலஸாஸ்தார்த்திஸிஸ்தாஸ்தார்த்தபாதுக: ॥
 மோகமூமிநிராகாங்க: யோகஸித்திமதமிம: ।
 வாஶமூமிமஹாஜ்ஞாந: த்யாஶமண்டபகிங்குர: ॥
 அஸ்யதுர்ஜனஸந்தோஹஜஸ்யதுர்஧ர்மவீமவ: ।
 கஸ்யபாதுபஸந்தோஹகஸ்யஸ்த்ரீஸூக்திஸங்கய: ॥
 மக்திஸந்தோஸிதஸ்த்ரீஸ: முக்திஸாஸநஸூக்தித: । ॥ ௨௦௦ ॥
 முக்திமூமிவிரக்தாத்மா ஶக்திமூமிநிகேதநம் ॥
 மோக்யஸுந்நரதிவ்யாங்னோ யோக்யஸிஸ்யநிபேஸித: ।
 மாஶ்யஸாலிஜநஸலாஶ்ய: ஸலாஶ்யஸதுணஸாஶர: ॥
 ஸந்நிராபஸ்திமாஹாஸ்யமந்நிராஸிதமானஸ: ।
 சுந்நரோருஸுஜ: பாதுபந்நமானஜநாவந: ॥
 சிந்தநாதிதவிமவ: (௨௧௦) ஸந்ததஸ்மரணியவாக் ।
 அந்தஸாஸிதஸ்த்ரீஸசிந்தநைகஸாயந: ॥
 துர்வசாஸ்மீயதௌர்மாஸ்யதுர்ஜநஸ்வாந்ததூரஸ: ।
 ஶர்வதுர்விதஸம்மீரஸஜநஸ்வாந்தமந்நிர: ॥

காங்கிதாரீபகர்ப்ரு வீகிதாசேபவாஹ்மய: ।

சூத்ரவாஸ்தவிஜ்ஞாநா சுவிபஸ்திதபஸ்திம: ॥

॥ சூசூக்ஷ்மார்த்தசமுதாடீ சூரிவரீ: (௨௬௦) சுவோஸ்வாக் ।

சுபுரதீகஸ்சுபுரமாதஸ்தர்தவ்ய: த்வயஸதுண: ॥

குணமாத்ரீ குணைகாந்தநிதிருத்தமஸ்யமீ ।

குருபுரஸம்ஸாவ்யமஹிமா மஹிமார்பவ: ॥

மர்த்மஸ்த்ரீமானு (௨௭௦) மஹாபீரோ பீரோதாத்நோ தராரவி: ।

அபீஸ்தபடகோநர்த்தவித்வஸீ த்வஸ்தபாதக: ॥

சாதகோபமஸச்சிஷ்யஜீமூதோ ஜீவநபுர: ।

அஜிஜீவிபுஸச்சிஷ்யபுபுத்தவ்யபதாம்புஜ: ॥

அம்புஜந்மஸஜாதீயஹஸ்தமுதாவிராஜித: । ॥ ௨௮௦ ॥

பிராஜமானவிமலவிசாலஹுதய: க்ருதீ ॥

க்ருதார்த்தீக்ருதமூலோக: க்ருதார்த்தீக்ருதரஹ்நாட் ।

க்ருதார்த்தீக்ருதசிஷ்யோப: க்ருதார்த்தீக்ருதமஜ்ஜநி: ॥

கூபாரஸதந: ஸ்ரேயாநு ஸ்ரேயஸ்க்ருத் ஸ்ரேயஸாநி நிதி: ।

புதிமநிதிருதூலகரணபவரணாலய: ॥ ॥ ௨௯௦ ॥

ஹஸ்தபுக்ஷகோசவிலஸச்சுதகோபஸுமாத்ரய: ।

அஸ்திதலாயகஸ்தாதலய்யந்தோநந்தவீமவ: ॥

மவாஸ்திதரணிஸ்தீர்ணஸம்ஸாரஸுமஹார்பவ: ।

தும்தோதந்வஸ்தஜாதீயதீவ்யமஜ்ஜலவிமஹ: ॥

शुद्धमानससच्छिष्यपरिचर्याप्रसन्नहृत् ॥

हृद्यानवद्यश्रीसूक्तस्सूक्तिरत्नाकराननः ।

आननाम्बुजनिर्गच्छदाश्रयोक्तिमुधारसः ॥

रसिकाग्रेसरो रम्यफणितिः फणिपुंगवः ।

शिष्यभावसमुत्कण्ठिरङ्गनाथमनोहरः ॥ ॥ ३१० ॥

मनोहरमहासूक्तिविन्यासविशदप्रथः ।

प्रथमानयशस्तोमः स्तोकेतरगुणोज्ज्वलः ॥

जाज्वल्यमानदिव्याङ्गस्साङ्गवेदविशारदः ।

विशारदमहाशिष्यविशदीकृतवैभवः ॥

सहस्रगीतिव्याख्यानोपन्याससुविचक्षणः ।

द्रमिडोपनिषत्सारशतान्तादिकृतिप्रदः ॥

यतिराडिंशतिग्रन्थनिर्माता यतिपुङ्गवः । ॥ ३२० ॥

ज्ञानसाराथतत्वज्ञो मेयसाराथबोधकः ॥

सप्तगाथार्थसारज्ञस्तत्त्वदर्शी बुधाग्रणीः ।

प्रामाणिकार्थप्रवणः प्रसिद्धाभितवैभवः ॥

उपदेशमहारत्नमालाग्रन्थप्रदायकः ।

साधारणाब्दसंभूतस्तुलामूलक्षसंभवः ॥ ॥ ३३० ॥

ताम्रपर्णीतटोदञ्चत्कुरुकानगरोदितः ।

रामानुजाख्यपीठाद्वयदिव्यपुण्ड्रोलसन्मुखः ॥

சுரக்தவর্ণாசிரீசூர்ணாசுரோ பாஸ்கரோபம: ।

உசிதஸ்தானசலக்ஷ்மதீவ்யபுஷ்டோலசத்நு: ॥

மன்தரத்னானுசந்தானநிரதோ நிரயாந்தக: ।

தீவ்யசூக்த்யர்த்தநித்யானசத்ரஜபுலகோத்ரம: ॥

சுரீமாப்யார்த்தசமுத்தர்த்தா சுரீமாப்யார்த்தவிதுத்தம: ॥ ௩௪௦ ॥

அப்ரமேயதயோதன்த்வாந் அதிவேலகுணோஜ்ஜ்வல: ।

தேஜோராசிமயஸ்தேஜ:புஜ்ஜமஞ்ஜுமுகாமுஜ: ॥

ரக்ஷநாதசமுத்தீதமன்தவிரஸ்யாதவैभव: ।

சித்தமோக்யசித்தஹர்சுரீசூக்திசித்தமோஹந: ॥

சதாஹ்வேய ஸ்ஸதாஹ்வேயகுணௌ (௩௫௦) ஸ்ஸாத்விகபிரிய: ॥

யதீந்द्रயாமுநார்த்தாதிதீவ்யசூக்த்யர்த்ததேசிக: ।

வகுலாமரணோக்த்யர்த்தவபுக்ஷ்ஷுத்தசாத்விக: ॥

தீர்த்தவாஹுவிசாலாஸோ த்ராக்ஷாபாகோகிததக்ஷிண: ।

சுரீவாஹ்மூஷணசத்ராஸ்ரமஹார்த்தாமூதவபுக்ஷ்: ॥

மூலமன்தார்த்ததத்வஜ்: மூலநக்ஷத்ரபாவந: ॥ ௩௬௦ ॥

பாவிதாஸிலசத்छிண்யோ பாவிதாஸிலதுர்மதி: ।

மவாஸ்யமோகித்யாஸ்மஜீவாதுவதநப்ரத: ॥

தூணிக்ருதவிரிஸ்தாதிமஹேஸ்த்ரயோ மஹாஹு: ।

சுரீஹஸ்திஹிரிநாதாஹ்நிபந்நபாபந்யவிஸுத: ॥

ரக்ஷநாதமனோஹரிதீவ்யஸ்ரீசூக்திததாயக: ।
 ஸ்ரீமல்ககூருத்சஸஸ்ரீசூக்த்யமூதரக்ஷக: ॥
 சர்வார்த்தஸம்பத்சந்நதாதா சர்வஸ்ரீவீணவாஸ்ரய: ॥ ௩௭௦ ॥
 ஸ்ரீவீணவமதோத்தர்தா ஸ்ரீவீணவமஹாஹூ: ।
 ஸ்ரீவீணவகூலாசாரிய: ஸ்ரீவீணவமஹானிவி: ॥
 யதிஸ்ரேஸ்தோ யதீந்ந்ராஸோ யதீந்ந்ரமதரக்ஷக: ।
 ரக்ஷகாந்ந்ரஹீநாத்மரக்ஷணைகசமுத்யுக: ॥
 ஸ்ரீநாதயாமுநாரியாதிஹ்ருதயாம்புரஹாரியமா ।
 அர்த்தபஹ்ருதவீசயகாரிசூக்திததாயக: ॥ ௩௮௦ ॥
 ஸ்ரீசுலோநாதாசாரியாஹ்விபரிசர்வாபராயண: ।
 ஸ்ரீதோதாத்ரிமஹாயோகிவரிவஸ்தாபரிஸ்கூத: ॥
 மஹ்நாதமஹாயோகிநிஸ்தாஹேதுநியாமக: ।
 ஸ்ரீவீக்ஷதயதீந்ந்ரார்த்தபரிஸ்தாபநவிஸ்தூத: ॥
 வாஹூலவரதாசாரியபரிசர்வாபரிஸ்கூத: ।
 தேவராஜகூருத்சஸகூதசேவாபரிஸ்கூத: ॥
 வாத்த்யஸ்ரீவாதிமயகூத்சமுஜீவநததர: ।
 அமூதோபமதிவ்யோக்திததாதா஽மிதவீமவ: ॥ ௩௯௦ ॥
 ஆஸ்வர்த்தசர்வ ஆசாரியசர்வமோமோ ஜிதேந்ந்ரிய: ।
 ஆஜானபாவந: பாபவீதேஸிக உதாரவாக் ॥

ஹ்நுஜைத்ரானநோ நந்நந்நந்நாந்நிநிபேவண: ।
 ஹ்நிதரானுபஹைகாந்நதாஜனம் பகவத்ப்ரிய: ॥ ४०० ॥
 இஷ்யாதிதுர்முணத்வாந்நதஹ்நதா ததவஹிம்த: ।
 இஷணாத்ரயநிமுக்தோ முக்திதசாபநசூக்திதத: ॥
 உததமஸஸததமஸஸத்யதீலதீலதவதததணி: ।
 உதாரதவ்யதீசூக்திதரூபகாரீ (४१०) வதீ பது: ॥
 ஐர்திதாத்யவசாயாத்ய ஐத்வஸதூதிதாயக: ।
 த்ருததாதிதோபமேயாஸ்ய த்ருபிதூல்யோ மஹாமுநி: ॥
 கண்தததாதிதவ்யோக்தி: காந்நதகோமலதவ்யத: ।
 கித்விததத்வஸநத்யாந: (४२०) குண்ததாதிதததத: ॥
 குலீந: குண்பாதார்யததததததததததததத: ।
 கேதததததததததததத: கோதிததததததததத: ॥
 கோமலதநநபதததத: கோமலதநதததததத: ।
 ததிதததததததததததததததத (४३०) १ தானலூலுப: ॥
 தீததததததததததததததததத துரூததத: ।
 தூததததததததததததததததத ததததததததததத: ॥
 ததததததததததததத: தததததததததததத: ।
 ததததததததததததத: தததததததததததத: ॥ ४४० ॥
 ததததததததததததத ததததததததததத: ।
 ததததததததததததத ததததததததததத: ॥

மனீஷிபவரோ மான்யோ மானநீயமஹாபுன: ।
 மஹாத்மவ்ருந்தஸ்சேவ்யவரண: கருணாகர: ॥ ௪௭௦ ॥
 கரஸ்த்ருபுத்திஸர்வஸ: கான்தஜாமாத்ருயோகிராத் ।
 சுமநாஸ்துமநஸ்சேவ்யஸ்தூநுதோக்திவிபூஷண: ॥
 தம்மாஸூயாவிநிர்முத்தோ முத்ததூஸ்யோ மஹாமநா: ॥
 மஹநீயமஹாசார்யோ மஹாதேஜா (௪௭௦) மஹாயஸா: ॥
 பரமாத்மபுணத்யானபவித்ரிபூதமானஸ: ।
 பரஸவிமுஸ: பூர்ணபஜ: பஜாமூதோதபி: ॥
 பாபந: பரமாத்ம: ப்ரதானபுரூபீத்யாக் ।
 மயானகமவத்வான்தஸந்தர்தா மக்திஸாபர: ॥ ௪௭௦ ॥
 மவ்யவாஸ்திதிமாவபிஸ்துபிதஸ்தஹத: ।
 மயாபஹ்தா மாவஜ: மாவோத்யாத்நபபித: ॥
 யஸஸ்வீ யதிராஜாஸோ யதிராப்ததவபந: ।
 யதீந்ரபவண: ப்ராஜஸ்துலகீர்தி: (௪௭௦) பவித்ரவாக் ॥
 பரிஸுத்தஸதாபார: ப்ரேமஸிந்நு: ப்ரிக்ஷர: ।
 முத்திமூலமஹாமூத்தி: ஸ்வாதூஸூத்திஸ்துஸாவஹ: ॥
 ப்ரஹ்மேகநிபி: ப்ரேமபரிபூர்ண: ப்ரஹ்மத: ॥ ௪௭௦ ॥
 ப்ரஹ்மபி: ப்ரஸ்தார்திப்ரகாஸநகூதோதய: ।
 ப்ரதாஸரீஸரீத்யுத்திஸ்துப்ரஸந்நமுஸாஸ்துஜ: ॥

1124 மணவாளமாமுனிகள் வைபவம்—அநுபந்தம்.

அசத்யவாக்யகதாநயவैதேசிகவவஸ்ததி: ।

அந்யாய்யார்த்தகதாஸூந்யோ: ந்யாய்யார்த்தபரிபாலக: ॥

நாராயணகுணாஹ்நிநிஷ்ணாதோ ந்த்யஸூரிட: ।

நிர்மலோடாரவாஹுஹ்நோ (௧௦௦) ந்த்யஸத்வோ நிர்ஶ்ஜந: ॥

பூவோத்தராஹநிஷ்ஷோபநிவ்ஹ்ணவிவ்ஶ்ண: ।

பூவகீர்திலஸந்மூர்தி: ஹவஹேஜஹபித: ॥

ஸ்வாமி ஸஹக்தஸந்தானயோகக்ஷேஹபூரந்ஶ: ।

யதிகண்஠ீரவோ யோகிஸிஹ்ஸந்ந்யாஸிஷேஶ: ॥ ௧௧௦ ॥

அர்த்திதாஹிகஸந்தாதா வ்ஶிதாஹ்நிநிஷ்ணாத: ।

ஸ்தஹ்நிதாராஸி஠ுஷ்ண: ஜஹ்நிதோத்ஸு஠்வைஹவ: ॥

஠ுஷ்ணார்த்தநிர்ஶேஷாஹ்நி ஸ்ஶுஷ்ணார்த்தவவ:ஶ: ।

ஸிஷ்ணாஶ்நிநிஷ்ணாத: ஠ுஷ்ணாஶ்நிநிஷ்ணாத: ॥

ஸுஷ்ணாஶ்நிநிஷ்ணாத: ஠ுஷ்ணாஶ்நிநிஷ்ணாத: ॥ ௧௨௦ ॥

஠ுஷ்ணார்த்தவவ:ஶ: ஠ுஷ்ணார்த்தவவ:ஶ: ।

அ஠்நிநிஷ்ணாத: ஠ுஷ்ணார்த்தவவ:ஶ: ॥

ஸர்வதேவாலயோஸிஸ்வீயாஶ்நிநிஷ்ணாத: ।

ஸ்வ஠்நிநிஷ்ணாத: ஠ுஷ்ணார்த்தவவ:ஶ: ॥

ஸாராஸாரவிவேகாஶ்நிநிஷ்ணாத: ஠ுஷ்ணார்த்தவவ:ஶ: ।

ஸு஠்நிநிஷ்ணாத: ஠ுஷ்ணார்த்தவவ:ஶ: ॥

परभक्तिसरित्सिन्धुः (९३०) परज्ञानमहार्णवः ॥

अनन्यभक्तिसंपन्नो जाग्रत्परमभक्तिकः ।

प्रकृतिप्राकृतोन्मुक्तः प्रकृत्या सात्विकाग्रणीः ॥

नामकीर्तनमात्रेण नरकाध्यनिवर्तनः ।

धामकीर्तनमात्रेण दिव्यधामाधिरोपणः ॥

धर्मशास्त्रार्थमर्मज्ञो धर्माधिष्ठानदैवतम् ।

कुलङ्कषमनीषाढ्यः (९४०) कुलपांसनपावनः ॥

अनल्पशक्तिकोऽनल्पविज्ञानोऽनल्पवैभवः ।

पारमार्थिकविज्ञानः परावरविदुत्तमः ॥

धर्मज्ञसमयामिज्ञोऽमिज्ञविज्ञेयवैभवः ।

सत्कारयोग्यस्सत्कार्यशतसाहस्रकारकः ॥ ५९० ॥

कलिविक्रमतिर्हन्ता कलिकल्मषकर्शनः ।

कलितानेकसद्ग्रन्थः कलिध्वान्तदिवाकरः ॥

कलिकोल्महलक्रीडासमूलोन्मूलनक्षमः ।

कलिवैरिमहासूरिसूक्तिसाहस्रतत्त्ववित् ॥

कलिवैरिमहाचार्यव्याख्यानैकरसायनः ।

सर्वपातकसंहर्तृस्वपादसलिलप्रदः ।

दहराकाशविन्यस्तहृषीकेशो हृषीकजित् ॥ ५६० ॥

नीतिमार्गेकनिष्णातो नेत्रानन्दद्विग्रहः ।

दमोदधिश्शमोदन्वान् दमितेन्द्रियदुर्नयः ॥

தினவந்நுர்த்யாஸிந்நுராஹ்வந்நுரஸோபவிந் ।

சுஸிஶ்வித: (௧௩௦) சூதாஸூக்திர்ஶ்விஸாஸாவிஸ்ஸூபண: ॥

தந்யோ தந்யஜநிர்தந்யதரிதோ தந்யஹாஸித: ।

ஹ்ருதாஹ்வயவஸிதிர்ஶீஹாந் தீஹதஸ்ரேஸராஹ்மி: ॥

திவ்யதேனுஸஹோ (௧௪௦) திவ்யதேஸகேஶ்ருத்யவர்தந: ॥

திவ்யஸூர்யவதாராஹ் திவ்யாஹலவதோஹூத: ।

ந்யகூதாஹூதவாஹுஸ்ஸோ திகூதாஸோதஹுர்ஹத: ॥

ஸத்காரபாத்ரம் ஸந்ஹாஸர்ஸரக்ஷணபராஸண: ।

சூத்ரபத்ரதிஸந்தர்ஸி வத்ரதேதநஹோதந: ॥

ஹோதாஹலஹதத்வஸிஸூக்தி: (௧௫௦) ஹூதிதஹாநஸ: ॥

ஹநோவாஶ்ராயஸஸ்சூத்ரோ ஹஹாஹ்ஹா ஹஹநாஸந: ।

ஹஹநோ ஹஹதநோ ஹஶ்ருதாயீ ஹஸ்யஹூத்தஹ: ॥

ரக்ஷராஜஹ்ருதூலாஸநிதாநம் ராஹதூரஹ: ॥ ௧௦௦ ॥

ராஹாஶ்ருகஹுணோத்ஸூராயோ ராஹத்ரேஸஹலபஹ: ।

ரக்ஷிதாஸ்திலஸத்சித்தோ ரஹ்யஜாஹாஹூஸ்யஹீ ॥

ஹுஹ்ருதூபாஸ்யபாதாஹ்ஜோ ஹூக்திஹூலநிஹோதய: ।

விவேகிவிஹுதஸூத்யோ விவேதநவிதக்ஷண: ॥

ஹாஹ்ஸ்துதிகதாஸூந்ய: பரநிஹ்ருதாபராஶ்ருஹ்ரு: ॥ ௧௧௦ ॥

அஜாதஸத்ருராநந்ருதஸந்தாயீ ஸத்ருணோஜ்ஜவல: ।

ஜாதிதர்ஹபரிஶ்ருக்தா கூலதர்ஹபரபத்ரந: ॥

ஆத்மோத்தமசுதர்மவிஷயகிருதிதக்ஷிண: ।
 சர்வாதிசாயிசாமர்ய: சர்வோத்துஜ்ஜுரூத்தம: ॥
 சர்வேஸ்வரஸதாசார்ய: சர்வேஸ்வரஜயத்வஜ: ॥ ௬௨௦ ॥
 ஆப்தாப்ரணீரம்பிஷ்டார்த்தபூரக: க்ரோததூரக: ।
 துதசௌமித்ரிவேதோ஽பஹ்ராக்ஷஸதுர்மத: ॥
 க்ருததூர்ஷணஸ்வாஹ்நோ நதராமபதாஹ்நுஜ: ।
 துததாஸ்ததகைக்ளயோ ஹ்நராவுணபுத்ரக: ॥
 துததூணீரகோதண்டோ (௬௩௦) ஜிதநித்ரானிஷேவண: ॥
 பண்டிதாப்ரசரபாப்ய: ஸ்ரண்டிதாஸேஷதுர்மத: ।
 த்ரண்டிதாஸேஷதுஷ்டௌதோ மண்டிதாஸேஷமந்நிதர: ॥
 குண்டலீந்ந்ராவதாரார்ய: ஸ்ரண்டனீயார்யஸ்ரண்டன: ।
 த்ரண்டனீயஜநத்ராதா மண்டனீயவசஸ்ததி: ॥
 அர்ணவாதிக்காஹ்நீர்யோ (௬௪௦) வர்ணநாதிக்காவைஹ: ॥
 நிர்ணயாஸ்திததிவ்யோகித: கர்ணபீயூஷகீர்திமானு ।
 துர்ணயாதிதபணிதிஸ்சந்நயோத்ச்நதுகிதக: ॥
 ஸ்ரீந்நஸம்சாரகாந்நார: ஸ்ரீந்நமானஸஹ்ரண: ।
 மீதமீதிநிராகர்தா வீதராஹ்நிஷேவித: ॥
 நீதஸந்நமார்த்தசக்ஷிப்யோ (௬௫௦) துதபாஷண்டமண்டல: ॥
 பீதஸூகிதஸுதாஸாரோ கீதகீர்திரகீர்திஹா ।
 யாதநாஹ்ரணவ்யக்ரோ நூதநாஹ்நோரூஹந: ॥

सिद्धान्तार्थविनिश्चेता शुद्धान्तःकरणाग्रणीः ।
 सिद्धाशेषफलप्राप्तिर्वद्वास्मात्तिनिष्ठुदनः ॥ ६६० ॥
 दग्धाशेषदुराक्षेपो दुग्धाकारवचस्ततिः ।
 स्निग्धानन्दिमुखाम्भोजो मुग्धाकारजितस्मरः ॥
 अध्वानध्वविनिश्चेता मध्वासारसदम्बचाः ।
 दुध्वान्तक्षतिकृत्सूक्तिः हृद्भ्वान्तक्षेपदक्षिणः ॥
 मुखाम्बुजविनिर्गच्छत्सुखावहवचोमृतः ।
 शिखाञ्चितशिराः (६७०) शेषमुखार्हनिजवर्णसः ॥
 आर्तरक्षणनिष्णातो मूर्तसद्भाग्यसेचयः ।
 कीर्तनीयमहाकीर्तिः धूर्तशिक्षणदक्षिणः ॥
 प्रीतमानससच्छिष्यगीतदिव्यगुणोच्चयः ।
 द्योतमानवपुःकान्तिधूतहार्दतमश्छटः ॥
 परिषोषितसन्मार्गः परितोषितसात्त्विकः ।
 परिषोषितदुःखाब्धिः (६८०) परिषोषितसद्यशाः ॥
 श्रीमत्सुन्दरजामातृनामख्यातमहामुनिः ।
 धीमच्छिष्यजनस्तोमक्षेमस्थेमविवर्धनः ॥
 महाभागवतश्रेष्ठो महामक्तशिखामणिः ।
 महाविद्वद्वरिष्ठाग्रघो महाचार्यपदाञ्चितः ॥
 अतिमानुषचर्याकृदतिमानुषशीलवान् ।
 अतिमानुषविद्यावान् (६९०) अतिमानुषवैभवः ॥

மந்தேதரகுணபிராமஸ்சந்தேஹகுணக்ஷண்டன: ।
 சிந்தாசந்தானவிச்சேதி சந்தாபஹர்சூக்திட: ॥
 அதிமோக்யவசிராசிரதிமோக்யசுவிஹ: ।
 அதிமோக்யகுணோதந்வானதிமோக்யசுவிவான் ॥
 ப்ரீதிப்ரேர்திவாஹதா (௭௦௦) ப்ரீதிச்சேதனகோவித: ॥
 நீதிஸ்தாபநநிஷ்ணாத: ஸ்வாதிஸ்தேமநிவாசமூ: ॥
 ஹ்ருதானந்தகுணஸ்தோமோ வித்யாவர்த்தநவரூபி: ।
 ஸ்ரீசீலேசதயாபாலமந்ரவிஸ்யாதவैபவ: ॥
 ஸ்ரீராமானுஜயோகீந்ரநாமாலக்ருதவிஹ: ।
 ஸ்ரீமல்லோகார்த்தசோதர்த்தாசுர்த்தசபலவ்ருத் ॥
 ஸ்ரீசதாரிமுநீந்ரோக்திவந்ரிகாவிமலாசய: ।
 பரகாலமுநீந்ரோக்திபபித்ரீகருதமானச: ॥ ௭௧௦ ॥
 சரோயோகீந்ரஸூக்தயாத்மசிரோமூஷணமூபித: ।
 மூதயோகீந்ரமவ்யோக்திபூதமானசபஹ்ஜ: ॥
 மஹதாஹ்யயோகீந்ரமஹிஷ்டோக்திவிபாவந: ।
 மஹிதசாரமுநீந்ரோக்திமஹிதமூபிதமானச: ॥
 குலசேகரஸூர்யஹ்விஜலஜாஹ்விதமானச: ।
 மஹநாதமுநீந்ரோக்திமஹிதமூபிதமானச: ॥
 கோதாதிவ்யபவந்ரார்த்தவோஹமோதசுமந்விஹத் ॥
 சதாரிமஹதமபுரகமிநிஷ்டாரிஸ்தி: ॥

भक्ताङ्घ्रिरेणुभव्योक्तिमुक्ताफलविभूषणः ।
 मुनिवाहनयोगीन्द्रमूर्तिध्यानप्रहृष्टधीः ॥ ७२० ॥
 श्रीमन्नाथमुनीन्द्रार्यश्रीपादाम्भोजपट्टपदः ।
 पुण्डरीकाक्षसच्चित्तपुण्डरीकदिवाकरः ॥
 श्रीराममिश्रपादाब्जश्रीपरिष्कृतमानसः ।
 श्रीमद्यामुनसूरीन्द्रश्रीपादाब्जमधुव्रतः ॥
 महापूर्णगुरुश्रेष्ठमहागुणविभावनः ।
 श्रीमच्छ्रीशैलपूर्णार्यश्रीमुखाम्भोजभास्करः ॥
 गोष्ठीपूर्णगुणध्यातृगोष्ठीनिष्ठागरिष्ठधीः ।
 मालाधरमहिष्ठोक्तिमालाभूषितमानसः ॥
 श्रीमत्काञ्चीमुनीन्द्रोक्तश्रीसूक्तद्यमृतसेवनः ।
 रत्नामृतकविप्रोक्ततुङ्गानर्धवचोर्थवित् ॥ ७३० ॥
 रामानुजपदच्छायानामार्यगुणचिन्तनः ।
 कुरुकाधीश्वरामिख्यगुरुभूक्तिविशारदः ॥
 श्रीवत्सचिह्नमिश्रार्यश्रीसूक्तद्यर्थप्रपञ्चनः ।
 श्रीपराशरभट्टार्यश्रीपादाब्जैकधारकः ॥
 अष्टश्लोकीसदाध्याननिष्ठश्रीवैष्णवप्रियः ।
 वेदान्तवेद्यगुरुराट्पादान्तिकनिविष्टहृत् ॥
 नवसाहस्रदिव्यार्थभवनायितमानसः ।
 कलिवैरिमहाचार्यकलितग्रन्थचिन्तनः ॥

கृष्ணபாதமஹாசூகிதபுஷ்பமாசமஸ்டல: ।
 ஸ்ரீமத்கृष्ணசமாஹார்யஸ்ரீசூக்ததத்யோபதேசக: ॥ ௭௪௦ ॥
 லோகாசார்யபதாங்ஜாபலோகனோக்ஷிதமானச: ।
 தத்வசேகரதீவ்யார்த்ததத்வவித்யாநநிர்மல: ॥
 ரஹ்ஸ்யத்ரயதத்வார்த்தசதஸ்யத்வகூதிஷம: ।
 தத்வத்யநிவந்வார்த்ததத்வஸ்யாபநகோவித: ॥
 ப்ரமேயசேகரஸந்யாப்ரமேயார்த்தப்ரஸாதந: ।
 சத்ப்ரபந்பரிநாபஹ்ஸ்பரிநாபபண்டித: ॥
 ஸ்ரீமத்ருசநமூபார்யஸ்ரீமத்நாம்நீர்யவோதந: ।
 ஸ்ரீசௌநாதபாதாங்ஜபரிசர்யாபரிஸ்குத: ॥
 சுபரிஸ்குததீவ்யோகிதஸ்பரிஸ்காரமாசம: ।
 சேதமார்யபரிஸ்குதா (௭௪௦) வோதிகோதமசேவித: ॥
 விதிதாஸிலவோதார்த்த சேதார்த்தவிமலாஸய: ।
 ஆசாலேசவிநிர்முக்தோ முக்த்யேசுவர்யமஹாதந: ॥
 மமமாதா மமபிதா மமபூதா மமாந்மஜ: ।
 மமபிதா (௭௪௦) மமசுஹ்நமமவந்நுர்மமாலய: ॥
 மமவிதா மமநிபிர்மமேசுவர்ய மமாஸிலம் ।
 தீவ்யஸௌந்நீர்யவிநிலயோ தீவ்யலாபந்யமந்நிரம் ॥
 தீவ்யலாபந்யாந்நிரமனோ (௭௪௦) தீவ்யோபந்யாஸவீமவ: ॥

கர்மவन्धनவிच्छேதா धर्मपद्धतिशोधनः ।
 मर्मविज्ञानकुशलः शर्मसंदायिसूक्तिकः ॥
 गर्भजन्मजरामृत्युदुःखसागरशोषणः ।
 मर्मस्थाशेषशास्त्रार्थवैदुष्यरूपापनोक्तिदः ॥
 विलक्षणमहाचार्यो विलक्षणमहामतिः ।
 विलक्षणसदाचारो (७८०) विलक्षणमहायशः ॥
 अज्ञातनिग्रहो नित्यानुग्रहस्सुग्रहोक्तिदः ।
 सर्वपातकविध्वंसिसर्वशोभनलोचनः ॥
 नित्यग्रन्थविनिर्माता नित्यसद्ग्रन्थसेवनः ।
 नित्याराध्यवपुर्नित्यनिध्यातगुरुपादुकः ॥
 प्रथमानमहाकीर्तिः (७९०) प्रकृष्टगुणशेवधिः ।
 अपरोक्षितसर्वार्थः परोक्षार्थप्रकाशकः ॥
 शोभनाकारसंस्नानसूचितज्ञानवैभवः ।
 कुलदीपः कुलधनं कुलदः कुलनायकः ॥
 कुलाचार्यः कुलपतिः (८००) कुलीनः कुलदैवतम् ।
 देहात्मभ्रमविच्छेत्ता स्वतन्त्रात्मभ्रमापहः ॥
 अन्यशेषत्वधीहर्ता स्वात्मत्राणोन्मुखत्वहा ।
 बान्धवाभासलोलत्वपरिहर्ता प्रशस्तवाक् ॥
 शेषलक्ष्मपरिष्कर्ता पारतन्त्र्यप्रपञ्चनः ॥ ८१० ॥

जीवात्मभोग्यतावेषविशदीकारिसूक्तिदः ।
 काञ्चीनगरसौभाग्यसर्वस्वोज्जृम्भणेक्षणः ॥
 गीतार्थसंग्रहज्ञाता चतुःश्लोकीविशारदः ।
 स्तोत्ररत्नार्थविज्ञानपात्रभूतमहामनाः ॥
 सिद्धित्रयार्थविज्ञानसिन्धुर्बुद्धिमदग्रणीः ।
 अप्रमेयागमप्रामाण्यादिग्रन्थप्रबोधनः ॥
 वेदार्थसंग्रहोदञ्चद्वेदार्थविमलाशयः ।
 गीताभाष्यार्थसर्वस्वदाता (८२०) वेदान्तसारवित् ॥
 वेदान्तदीपविज्ञाता वेदान्तार्थोपतत्त्ववित् ।
 श्रीभाष्यार्थविशेषज्ञः श्रीभाष्यार्थोपदेशकः ॥
 शरणागतिगद्यार्थधरणोल्लासिमानसः ।
 श्रीरङ्गगद्यविज्ञातश्रीरङ्गाधीशवैभवः ॥
 वैकुण्ठगद्यहृदयार्थकुण्ठज्ञानविभासुरः ।
 वैकुण्ठस्तवतत्त्वार्थकुण्ठबोधनकोविदः ॥
 अतिमानुषनुत्यर्थस्थितिभासुरमानसः ॥ ८३० ॥
 सुन्दरोरुभुजस्तोत्रसुन्दरार्थप्रबोधनः ।
 हस्तिनाथस्तबोदञ्चत्त्वस्तिविस्तारणप्रभुः ॥
 श्रीस्तवप्रेमसंपन्नः श्रीकटाक्षैकभाजनम् ।
 सहस्रनामभाष्यार्थसारस्योद्बोधनक्षमः ॥

ரङ्गरாஜஸ்தவோதயந்மஜ்ஜலார்த்தோபதேசன: ।

லக்ஷ்மீகுணமஹாஸ்தனகோசஸ்தோத்ரார்த்தகோவித: ॥

சுருதபக்ஷாஸிகார்த்தோபபக்ஷாஸனவிசாரத: ।

சர்வாச்சார்யோக்திநித்யானநிர்வாஸிதரஜஸ்தமா: ॥

சர்வாச்சார்யசமூஹாத்மா (௮௪௦) சதாச்சாரபவர்க: ।

சித்தான்தஸ்தாபநாச்சார்யஸ்சதாச்சார்யோக்திவர்தன: ॥

புரதிபானிபிரஜாதவிபலம்போபலம்பன: ।

உபாலம்பவிதூரஸ்த: கருபாலம்பனகோவித: ॥

அபாரஸாஸ்தாகூபாரபாரணாபரிஹ்யஹத் ।

ஆர்த்திபவந்நிர்மாணவிதூதார்த்திர்வதார்த்திஹா ॥ ௮௪௦ ॥

சர்வஸம்பதஸ்சர்வசோகஹாரீ ஸுமானந: ।

இதிஹாஸபுராணார்த்ததத்வவோதவிநூஷண: ॥

ஸுத்தானுஸ்தானஸம்பந்நிஷய்யோஜிவநதத்பர: ।

சஹுத்திசோதவிஸ்சாஸுஸேவித: சேவ்யசேவக: ॥

ஆச்சார்யசேவாஹேவாகஸமுத்தாபநதக்ஷிண: ॥ ௮௬௦ ॥

திவ்யஸூரிபதாம்ஹோஜதிவ்யாஸூதநிபேஷண: ।

புராணரத்னதத்வார்த்தநிராகூதவஹிமத: ॥

ஸ்ரீரஞ்ஜனகாரீலக்ஷ்மீவிவர்தனவிவக்ஷண: ।

ஸ்ரீரஞ்ஜநாதபகவந்மநோரதஸுபூரக: ॥

ராமானுஜாரீவ்யாஜானிவர்தனபுரந்ধர: ।
 மூலமந்நமஹாரீபமூலமூலமஹாணவ: ॥
 மந்நரத்நகமீராரீயந்நிதாஸேபமானச: ।
 ஷரமஸ்தோகநிஷ்஠ுபரமாரீபகாஸக: ॥
 த்வமக்தமானஸோத்யானவிமக்தாத்மீயவாஸமூ: ।
 ஷோரஸஸாரவாஸிபாரமூமிபரதர்ஸக: ॥ ௮௭௦ ॥
 அஸேபதிவ்யதேஸீயவிஸேபவிமவாஸபதம் ।
 சர்வேஸ்வரஸ்வரூபாதிசர்வோஹோதநகோவித: ॥
 அத்வீதஸ்துதிதாஸ்யவித்யோதநவிஸாரத: ।
 த்வீதஸ்துத்யாஸயோஹாதி த்வீதாத்வீதமந்வயி ॥
 ஷடகஸ்துத்யமிபாயஸிதாஸ்தாஸ்யஸஞ்ஞய: ।
 மாயாதிதோ மஹாஸாந்தோ மஹாடாந்தோ விமத்சர: ॥ ௮௮௦ ॥
 மாயிமாத்தபஸ்சாஸ்யோ மாயாமூலநிகுந்தந: ।
 விபலிப்சாவிதூரஸ்தோ நிஷ்பரதிக்ரியபாபஹ் ॥
 அமபமாத்ததூரஸ்ய: க்ரமபாஸ்தாரீயவோதக: ।
 ப்ரமாணபதவீபுரீயஸ்தமானரஹிதோக்தக: ॥
 அர்ச்சிராதிபதித்யாஸா வர்ச்சஸா நிபிரத்தம: ॥ ௮௯௦ ॥
 அஸ்தாத்தரஹஸ்யாரீபதிஸ்தாவிஸ்திதமானச: ।
 அத்ரீதேதா கமீராஸ்தா கமீராரீபபஸ்சந: ॥

சर्वप्रपञ्चसौभाग्यफलरूपनि जोदयः ।

उद्यद्भानुसहस्रासो विद्वद्भाषितविग्रहः ॥

मङ्गलावहदिव्योक्तिर्मङ्गलावहचिन्तनः ।

मङ्गलावहनामोक्तिः (९००) मङ्गलावहवैभवः ॥

चिन्तिताशेषफलदश्चिन्तातीतफलप्रदः ।

परमार्थपरित्राता परमार्थनिरूपकः ॥

साक्षात्कृतमहातत्त्वस्तत्त्वज्ञस्तत्त्वशोधनः ।

शोधनानर्हदिव्योक्तिश्शोधनीयार्थशोधकः ॥ (९१०)

द्राविडास्नायसौभाग्यं द्राविडायामदेशिकः ।

द्राविडश्रुतिसदीपशालभक्षणक्षमः ॥

महोदारो महाधीरो महत्तरपदोचितः ।

॥ ९११ ॥ महाव्रती महाशक्तिर्महर्ष्यधिकवैभवः ॥

महर्षिमान्यो (९२०) मन्त्रज्ञस्सर्वमन्त्रार्थसारवित् ॥

विद्वन्மோதபுடஸ்வோக்தி: வித்ச்சிதவிஹரமூ: ।

विनयोत्पादनव्यग्रो विनयैकनिरूपितः ॥

अनायाससमुद्धूतदुरर्थो देशिकाग्रणीः ।

॥ ९२१ ॥ सदर्थसागरस्साधुपद्धतिक्षेमकारणम् ॥ ९३० ॥

शेषावतारश्शेषाद्रिशेखरप्रभुसेवकः ।

प्रभुसेवाकथाशून्यः प्रसिद्धगुरुतल्लजः ॥

शुक्रपक्षेन्दुवन्नित्यसमिन्धानयशश्चयः ।
 अशरण्यशरण्यात्मा शरणागतवत्सलः ॥
 सौलभ्यसिन्दुरक्षोभ्यसूक्तिस्सौशील्यविश्रुतः ॥ ९४० ॥
 बहुश्रुतः श्रुतिश्रेणीभूषणीभूतवाक्ततिः ।
 भक्तिज्ञानविभूषाढ्यो भस्मच्छज्ञानलोपमः ॥
 मुमुक्षुवेद्यसर्वार्थसार्थदानविचक्षणः ।
 अर्थपञ्चकवैशद्यवर्धनोक्तिप्रदायकः ॥
 इतिहासप्रकृष्टत्वप्रदर्शी प्रणवार्थदः ।
 लक्ष्मीपुरुषकारत्वनिरूपणविचक्षणः ॥
 लक्ष्मीकृपापारतन्व्यानन्यार्हत्वनिरूपकः ॥ ९९० ॥
 सीताविश्लेहेतूक्तिप्रहर्षितविवेकिहृत् ।
 रमोपदेशसारस्यसंप्रदर्शनकोविदः ॥
 महाभारतसारार्थपरिष्करणपण्डितः ।
 भगवत्प्रेमसंपत्तिप्रपञ्चनपरायणः ॥
 प्रपत्तिवेषसर्वस्वनकाशनपटुवितदः ।
 भरन्यासानुपायत्वनिर्धारणधुरन्धरः ॥
 परस्त्वप्रक्रियातत्त्वप्रदर्शनपरोक्तिदः ।
 व्यूहावतारतत्त्वार्थदर्शी दर्शनरक्षकः ॥
 रामकृष्णादिविभवावतारपरिशीलनः ॥ ९९० ॥

அந்தர்யாமிஸ்வரூபாதிவிசோதனவிசாரத: ।

அர்ச்சிவதாரசாஹுப்யச்சர்ச்சாலிவவ:புரத: ॥

॥ ௧ ॥ ந்யாஸாஹிகாரித்வவித்யநிரூபணநிவிஸ்டதீ: ।

ஸ்வபுரயத்நநிவூத்த்யாதிஸதர்த்தஸ்தாபநோத்ஸுக: ॥

தாஸ்யைகவேஷதாரூபஸ்வஸ்வரூபவிசோதன: ।

பாரமீகாந்யஸலக்ஷ்மபுரதிஸ்தாபநவிஸ்துத: ॥

ஓபாயோபேயநிஸ்தாத்மலக்ஷணபுரதிவோதக: ।

ஸகலாத்மகுணத்ரேஸ்தாந்நிதாந்நிபுரதர்ஸக: ॥

புரபத்நாவஸ்யகாங்க்ஷிபுரகாஸநலஸத்ருவா: ।

ஸ்வரூபபுரபுரஸ்தேஷத்வபுராதாந்யாவிஸ்கூர்திஸும: ॥ ௧௩௦ ॥

ஓபாயாந்நுரஹேயத்வபுரதர்ஸநபூரூபிதத: ।

ஸரணாபுரதிஸாரஸ்யஸம்புரதர்ஸநதத்பர: ॥

ஸித்ரஓபாயாவபாடாத்மபுரபாவஸ்த்யாபநோபிதத: ।

புரமாத்மகூரதஸ்வீகூர்த்யநர்ப்தத்வபுரதர்ஸக: ॥

நாயமாத்மேதிவேதாந்நவாக்யார்த்தவிவூர்திஸும: ।

மங்கலாஸாஸநோசித்யபுரஸ்த்யாபநபுராயண: ॥

பக்தததேஹோத்ஸபபுரவத்ருவாமோஹிவிநிவேதக: ।

புரதது:ஸ்வவிஸுணத்வரூபார்த்தஸ்தாபநஸும: ॥

நிஹேதுககூபாதத்வநிரூபணவிவக்ஷண: ।

வோஸபோக்யத்வரூபார்த்தபுரதிஸ்தாபநபுரிதத: ॥ ௧௪௦ ॥

कैवल्यनित्यमुक्तित्वसंस्थापनसमर्थीः ।

सकृत्प्रणामानुष्ठानसौवादवसमर्थनः ॥

सव्यनव्यदुसत्त्वारैमुख्योत्पादनोक्तिदः ।

द्राविडाम्नायविद्वेषितुरध्वविनिवारकः ॥

अशुद्धमतनिष्ठोक्तदुरर्थक्षेपदक्षिणः ।

विशुद्धसंप्रदायस्यसुशुद्धहृदयालयः ॥

इविक्षितार्थविशदीकारदक्षवचःप्रदः ।

अदत्तसर्वसौभाग्यो भाग्यभूमप्रदर्शितः ॥

प्रदर्शितविशेषार्थः (९९०) प्रदर्शितमहागुणः ॥

अदर्शितमहावर्मा अदर्शितमहानिधिः ।

प्रदर्शितमहामुखा प्रदर्शितसुविग्रहः ॥

प्रदर्शितस्वपादाब्जः प्रदर्शितमहाकृपः ।

कृपाविभवसन्दत्तमुपावनयचस्तविः ॥

वचस्तुतिसहस्रार्धविश्रुतामित्येवमवः ।

परस्सहस्रनामौघप्रकाश्यमहिमार्थवः ॥ ॥ १००० ॥

अहोरात्रमदुर्ज्ञेयमहोत्तुङ्गवचःप्रदः ।

अनारतमदुर्गीतस्वनामावलिहृष्टहृत् ॥

पवित्रीकृतमज्जन्मा पवित्रीकृतमद्भुताः ।

पवित्रीकृतमद्वंशः पवित्रीकृतमन्मथाः ॥

140 மணவாளமாமுனிகள் வைபவம்—அநுபந்தம்.

श्रीवादिभीकराचार्यश्रीमत्कुलमहाधनम् ।

अण्णङ्गराख्यविख्यातदासमानसवासभाक् ॥ ॥ १००८ ॥

इति श्रीकाञ्चीप्रतिवादिभयङ्कर—अण्णङ्गराचार्यनामक

श्रीवैष्णवदासविज्ञापितं

श्रीमद्वरमुनि सहस्रनामस्तोत्रं समाप्तम् ॥

श्रीरस्तु ॥

श्रीमद्वरमुन्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥

—*—*—*—

सहस्रनामकीर्तनेष्यतृप्तिपूर्णमानसं पुनःपुनस्स्वदिव्यनामकीर्तनैकदीक्षितम् ।

जनन्त्विमं वरोमुनिः कृपानिधिः प्रसन्नधरः पुनश्च चोदयत्यहो शतानिधानकीर्तने ॥

—*—*—*—

श्रीशैलेशदयापात्रं धीमत्तयादिगुणार्णवः ।

॥ यतीन्द्रप्रवणो वन्द्यो रम्यजामातृयोगिराट् ॥

यतीन्द्रापरपर्यायः पर्यायभुजगेश्वरः ।

वाचस्पतिर्विशदवाक्चूडामणिरमेयधीः ॥ ॥ १० ॥

श्रीमत्परमहंसार्यस्तत्त्वज्ञानविवर्धनः ।

यथाभूतार्थकथनो यथादृष्टार्थबोधनः ॥

யதார்த்தசூக்திவிறோ யதார்த்தானுபஹோதய: ।
 திடமண்டபமண்டபஸௌமியஸிவாவான் ஸோமநாக்ருதி: ॥
 சர்வமோஹாத்நிலய: (௨௦) சுமுகஸஸௌக்யதாயக: ॥
 ஜயப்ரதமஹாசூக்திர்ஜயசீலோ ஜகதூரு: ।
 தைஜோநிதானவதனஸ்தைஜிஸ்தீர்த்தபாவன: ॥
 க்ஷேத்ரயாத்நாபவிதாட்மா க்ஷேத்ரக்ஷேமவिवर्धन: ॥ ௩௦ ॥
 சித்தசாபநநிஸ்தாட்மா சித்தசர்வார்த்தசங்க்ரஹ: ।
 சித்திதர்சனசுத்தஹ்ருதயோ விசுத்தவபுரஜ்ஜ்வல: ॥
 அமந்நானந்நசந்தோஹசந்தாயகவசோமூத: ।
 அமூதபிராயவாஸுமநிவர்த்தகதரஹ்ராத் ॥
 ஜகதூருஸுஸ்தோமவிசதீகரணப்ரபு: ।
 குணைகதர்சீ (௪௦) சூதார்த்தவ்யாக்யாதா வாக்யதத்வவிக் ॥
 வித்த்வரேப்யஸஸ்துத்யவிமலோதாரமாபண: ।
 ஜாத்யாத்ரயநிமித்தாதிதுஸ்தாந்நபரிஹரக: ॥
 சர்வத்ரமாபஹார்யுக்தி: சமதர்சீ சதாநிதி: ।
 ரஜஸ்தமோவிதூராட்மா சுத்தஸாத்த்விகவிப்ரஹ: ॥
 பத்மபாத: (௫௦) பத்மபாஜி: பத்மவக்ர: பவித்ரதீ: ॥
 துர்గుணவ்யாந்நதஸஹ்தா சதுஸ்தோமசேவதி: ।
 த்ரீபாததீர்த்தசந்தானசமுஜீவிதசேதந: ॥

चैतन्यस्तन्यसंदानसंवर्धितमहीतलः ।

कृत्स्नभूमण्डलव्यापिदिव्यकीर्तिममुज्वलः ॥

स्वपादरेखारूपश्रीतोताद्रिमुनिसंस्तुतः ।

अविज्ञातवृथाजल्पः (६०) सुविज्ञाताथपञ्चकः ॥

अविज्ञातनरस्तोत्रसुविज्ञातगुरुस्तुतिः ।

गरिष्ठगोष्ठ्यधिष्ठाता गरीयान् गाढभक्तिदः ॥

रङ्गनाथमुखोदञ्चन्मङ्गलश्लोकसंस्तुतः ।

वादिभीतिकराचार्यसदाचार्यस्सदाश्रयः ॥

त्रैगुण्यसंगरहितः (७०) त्रय्यन्तपरिपोषकः ॥

भगवद्गुणविद्धात्मा भक्तिभूषोऽभिरामवाक् ।

स्वरूपानुगुणोपायनिष्कर्षी निस्तमानधीः ॥

निस्तमाम्यधिको नेता निष्कृष्टज्ञानसागरः ।

उत्कृष्टजन्मनिष्कर्षी (८०) निकर्षध्याननिष्ठधीः ॥

शीतलोदारहृदयो हार्दभक्त्यमृतार्णवः ।

अर्णवादपि गम्भीरो डम्भासूयादविष्टहृत् ॥

शास्त्रतात्पर्यनिर्णेता शास्त्रविश्वासवर्धनः ।

सर्वसंगपरित्यागी पारमैकान्त्यभूषणः ॥

सुदृढाध्यवसायाढ्यः (९०) सुप्रतिष्ठितदर्शनः ॥

குணானுமவகைக்யநையத்யநிரதாபிரணி: ।

ஆசார்யபிரேமசம்பத்சிசமுஜ்வலிதமானச: ॥

ஆப்யந்தரஹ்ரபிரேமா வாஹாஹ்மவரவரித: ।

சர்வபிரமாணசம்பிராஹி சர்வபூதபுஹ்ஸதம: ॥

சர்வபாபபலபஹ்ஸி சர்வபுண்யபலபரத: ।

சர்வதேசதசாகாலசமிந்நானயசசுரய: ॥ १०० ॥

சர்வதேவாலயஸ்தோமசமுஹ்யோபிதவீபவ: ।

சத்சம்பரதாயசிஹ்நாந்தசம்வர்தனவிசக்ஷண: ॥

சர்வதேவாலயாராஹ்யதிரவ்யமஹ்நலவிபிரஹ: ।

சர்வசாஸ்திராபேவீசயசமுத்பாடகசூகிதத: ॥

சர்வசூரிபாணாஸாஹ்மா சர்வவிஜ்ஞானசாபர: ।

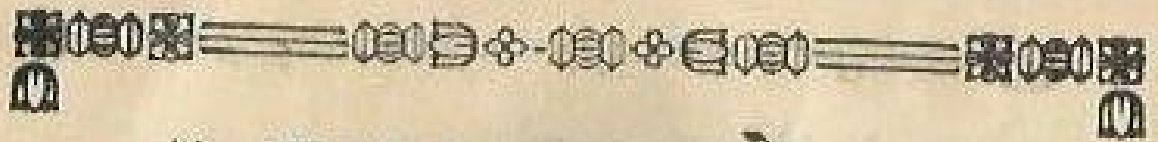
சர்வாசார்யசமுத்புஹ்ஸ்சர்வரக்ஷகரக்ஷக: ॥ १०१ ॥

ஐவமஹ்யோத்தரஸதானர்தநாமஸ்துதிசுஸுமா ॥

ஸ்ரீமத்புந்ரஜாமாதூமுநிநாமாவர்த்தி மூதா ।

சதா சிந்தயதா் ரேஹே சர்வசம்பரதூபூவா பூவா ॥

ஸ்ரீமத்புரவரமுநயே நம: ॥

॥ मङ्गलाशासनस्तोत्रम् ॥

श्रीमते रम्यजामातृमुनोद्गाय महात्मने । श्रीरङ्गवासिने भूयान्नित्यश्रीनित्यमङ्गलम् ॥
इत्येतत्पथरत्नस्थवर्णानुक्रमशोभिताम् । रचये रम्यजामातृमुनिमङ्गलमालिकाम् ॥

श्रीरामानुजयोगीन्द्रदर्शनोद्धारकारिणे ।

श्रीमते रम्यजामातृमुनिवर्याय मङ्गलम् ॥ १ ॥

मय्येव करुणां नित्यमप्रमेयां वितन्वते ।

मनीषिभिरुपास्याय महाचार्याय मङ्गलम् ॥ २ ॥

तेजोराशिमयं स्वीयं दिव्यमङ्गलविग्रहम् ।

आविष्कृतवते मङ्गमाचार्येन्द्राय मङ्गलम् ॥ ३ ॥

रङ्गनाथसमुद्गीतमन्त्रविख्यातकीर्तये ।

रम्यजामातृमुनये चित्तभोग्याय मङ्गलम् ॥ ४ ॥

यतीन्द्रयामुनार्यादिदिव्यसूक्तचर्यदायिने ।

यतीन्द्रप्रवणायास्तु यतिवर्याय मङ्गलम् ॥ ५ ॥

जानकीजानिमुत्सृज्य देवराजगुरुस्तु यम् ।

अर्च्यमङ्गलकरोत्तस्मै आचार्येन्द्राय मङ्गलम् ॥ ६ ॥

माता पिता सुहृद्भ्राता सर्वं च नियमेन यः ।

मद्वंश्यानां भवत्यस्मै महाचार्याय मङ्गलम् ॥ ७ ॥

தृணிஶ்ருதவிரிஷ்வாதிமஹேஷ்வரிய யோகிநே ।

மஹதே மஹதாं வृந்दैர்மஹிதாயாஸ்து மங்ஜலம் ॥ ८ ॥

முடா சதா ஶ்ரதாரதிமுகமூகத்யர்வர்பிணே ।

மும்த்ஸிமதாஶ்விதாஸ்யாய முநீந்ராஸ்து மங்ஜலம் ॥ ९ ॥

நீசானபி மஹோசுங்ஜான் குர்வதே க்ருபயா ஸ்வயா ।

நிநிர்நிமேஸானுமாவ்யாய முநயே நித்யமங்ஜலம் ॥ १० ॥

தாஶீயஸீ க்ருபாं திவ்யாं திஶதே மயி ஸந்ததம் ।

தாஶாபாகோக்திதஶாய முநீந்ராஸ்து மங்ஜலம் ॥ ११ ॥

யத்சூக்திலவலேஶார்யவேதிநாं தத்வவேதிதா ।

ப்ரதீதா முநயே தஸ்மै ப்ராங்ஜனோம்யாய மங்ஜலம் ॥ १२ ॥

மமேவ முஶதோ நித்யம் மஹதாं மோததாயினிஃ ।

ஸ்துதீஸ்த்ஸுஜதே வஹீஃ ஸ்துதியோம்யாய மங்ஜலம் ॥ १३ ॥

ஹாலாஹ்லநிமேரூக்தேரப்யநுஹ்நிந்நசேதஸே ।

ஹஸதானநபஶாய முநீந்ராஸ்து மங்ஜலம் ॥ १४ ॥

மங்ஜூநி சூக்திரஸ்தானி மநீஷிஶ்யோ஽நுங்ஹதே ।

மான்யாய மஹிதேர்நித்யம் மஹாசார்யாய மங்ஜலம் ॥ १५ ॥

நேதீயானேவ வௌகுண்டோ யத்பதாஶ்நுஜஸேவிநாம் ।

நித்யாராஶ்யாய முநயே தஸ்மै ஸ்யாந்நித்யமங்ஜலம் ॥ १६ ॥

ஸ்ரீமலோகங்ருஶ்ச்ஞஸஸ்ரீசூக்தத்யமூதரக்ஷிணே ।

ஸ்ரீமக்ஷேபாவதாராய முநீந்ராஸ்து மங்ஜலம் ॥ १७ ॥

ரக்ஷநாதமனோஹரிதீவ்யசுரீசூக்திராஜயே ।

ரம்யாய யோகிராஜாய ரம்யகாநாய மங்ဂலம் ॥ ॥ १८ ॥

கதா஗தஜுஷாं புஸாं சம்ஸாரமருகானநே ।

சரணாய முநீந்ராய சரண்யாயாஸ்து மங்ဂலம் ॥ ॥ १९ ॥

வாரணா஗லநாதஸ்ய மங்ဂலாஸாஸனம் சுதா ।

வீதந்வானாய முநய வித்ரத்னோம்யாய மங்ဂலம் ॥ ॥ २० ॥

ஸிதபத்னேந்ருவந்நித்யம் சமிந்நானசுகீர்தியே ।

சார்வஹீமாய யமிநாं சுந்ராராய மங்ဂலம் ॥ ॥ २१ ॥

நேத்ரே சத்சம்படாயஸ்ய தாத்ரே சர்வாஸ்சம்படாம் ।

பாத்ரே ஹவாஹ்மிமந்நானாं தாத்ரே மே நித்யமங்ဂலம் ॥ ॥ २२ ॥

ஹ்யஸாं ஸ்ரேயஸாं ராஸி ஹ்யோஹ்ய: ப்ரய஗்஛தே ।

ஹ்யுஷாं ஹா஗ரூபாய ஹ்யாதாராய மங்ဂலம் ॥ ॥ २३ ॥

யாமுநார்யயதீந்ராதிஹ்ருதயாம்ஹோஜஹானவே ।

தேநவே சூக்திததுஸ்தானாं மம தேவாய மங்ဂலம் ॥ ॥ २४ ॥

நிஹிவந்நித்யஹோம்யானாं ஸுரீசூக்தீநாं ததீரிஹ் ।

விஸ்தா஗ிதவதே விஸ்தவித்யாஹிஜாய மங்ဂலம் ॥ ॥ २५ ॥

மத்நைர்வஹுஹிரஹ்யந்யைரலஹ்யாं ஹக்தித்சம்படம் ।

யஹ்ம் ததவதே ப்ரேமணா ஹானநீயாய மங்ဂலம் ॥ ॥ २६ ॥

ஸுரீவாஹ்மூஷணச஗்஛ாஸ்த்ரஹார்தாஹ்ருதவர்பிணே ।

ஸுரீமத்காந்தோபயந்நாஸ்யஜீஹூதாயாஸ்து மங்ဂலம் ॥ ॥ २७ ॥

நிரயாந் விவிதாந் கந்நு சந்நித்யநபி சக்ஷுஸா ।
வீக்ஷயோஜ்ஜீவயதே வித்யோதந்வதே நியமஜ்ஜலம் ॥ ௨௮ ॥

யத்சக்ஷ்யா ச்வநாமாநி கத்ச்சிவ்வித்யதாமபி ।
அத்யநி ஹரதே மூயாதாந்யேந்நாய மஜ்ஜலம் ॥ ௨௯ ॥

மேதானாமப்யமந்நானாं துத்யதீமக்திசம்பதாம் ।
அத்யமாதததோ தாதே முநீந்நாயாஸ்து மஜ்ஜலம் ॥ ௩௦ ॥

கதிர்கம்யம் முமுகூணாं தச்யேவ சரணௌ சதாம் ।
தஸ்யே சூந்நரஜாமாதமுநிவரியாய மஜ்ஜலம் ॥ ௩௧ ॥

லக்ஷ்மணார்யாவதாரதீலக்ஷ்மணா மூபிதாத்தமே ।
சௌம்யஜாமாதமுநயே நியதீநியமஜ்ஜலம் ॥ ௩௨ ॥

மஜ்ஜலாஸாஸநஸ்தோத்ரமிதம் வரமுநீஸிநு: ।
தூஷ்வதா வததாமஸ்து நியதீநியமஜ்ஜலம் ॥

இதி த்ரீகாண்தீ பதிவாதிமயஜ்ஜர
அண்த்ஜராந்யாய விஜ்ஜாஸிதம்
த்ரீவீணவசௌமாய்ய சமாஸ்தம் ॥

॥ श्रीः ॥

श्रीमद्वरमुनीन्द्रविषयकानि स्तोत्राण्येतानि;—

श्रीशैलेशदयापालस्तोत्रम्
श्रीवरवरमुनिवैभवस्तोत्रम्
श्रीमद्वरमुनिस्तोत्ररसायनम्
श्रीशैलेशदयापालमङ्गलाशासनम्
श्रीमद्वरमुनिकर्णामृतम्
श्रीवरवरमुनिनक्षत्रमाला
श्रीवरवरमुनिवारमाला
श्रीवरवरमुनितिथिमाला
श्रीवरवरमुनिपक्षमाला
श्रीवरवरमुनिमासमाला
श्रीवरवरमुन्यृतुमाला
श्रीवरवरमुन्ययनमाला
श्रीवरवरमुनिसंवत्सरमाला
श्रीवरवरमुनिसहस्रनामस्तोत्रम्
श्रीवरवरमुन्यष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्
श्रीवरवरमुनिमङ्गलाशासनस्तोत्रम्
श्रीमद्वरमुनीन्द्रविजयमाला.

